RAPTULARZYK LUTNI

1887-1901

RAPTULARZYK

LUTNI

1887–1901.

Nakład i własność wydawców

Warszawa, Gebethner i Wolff

Kraków G. Gebethner i Sp.

Дозволено Цензурою. Варшава, 14 Октября 1901 года.

Str.

1. **Abt, F.,** Wiosna 4
2. **Chopin, F.,** Marzenie 8
3. **Clark, W.,** Wędrowni śpiewacy 10
4. **Dobrzyński, F. J.,** »Chociaż to życie . 22
5. **Gounod, K.,** Sen 25
6. **Kjerulf, H.,** Góry norwezkie 29
7. **Klauer, F. G.,** Pożegnanie lasu 31
8. **Kotarbiński, M.,** Noc majowa 33
9. „ „ Żaby 35
10. **Kremser, E.,** Kołysanka 42
11. ——— Polonez z XVIII wieku . . 46
12. **Melodya ludowa** »Siałam rutę« 49

Str.
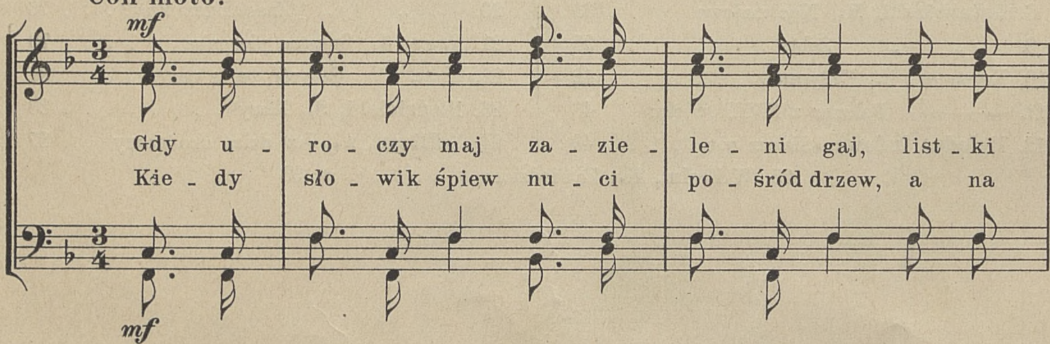
13. **Melodya ludowa** »Stoi jawor zielony« . 51
14. **Maszyński, P.,** Do gwiazdy 53
15. „ „ Polonez 57
16. **Moniuszko, S.,** »Cichy domku« . . . 63
17. „ „ Piosnka żołnierza . . . 69
18. „ „ Rada 72
19. „ „ Wesoła piosenka . . . 74
20. „ „ Znaszli ten kraj? . . . 76
21. **Nagy, J.,** Smutna piosenka 79
22. „ »Odwróć że te oczy 81
23. **Niedzielski, S.,** Maryś 83
24. **Sullivan, A.,** Już dzień skończony . . 87
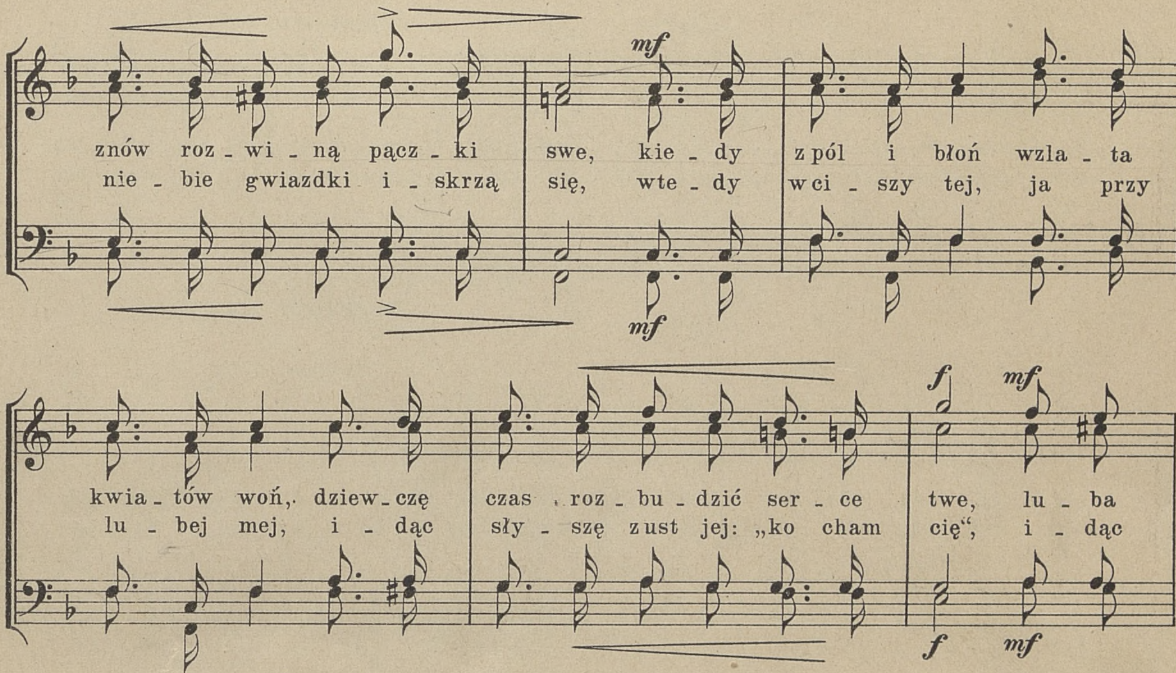
25. **Wilhelm, K.,** Zawiedziona . . . . str. 93
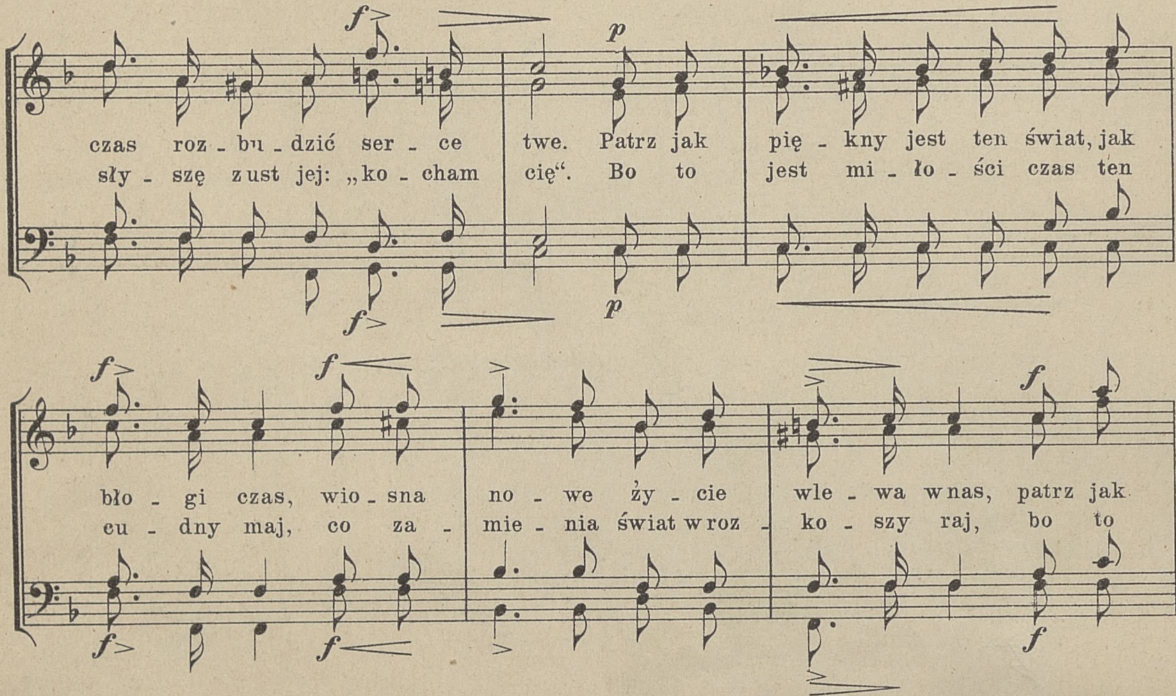
№ 1. Wiosna.
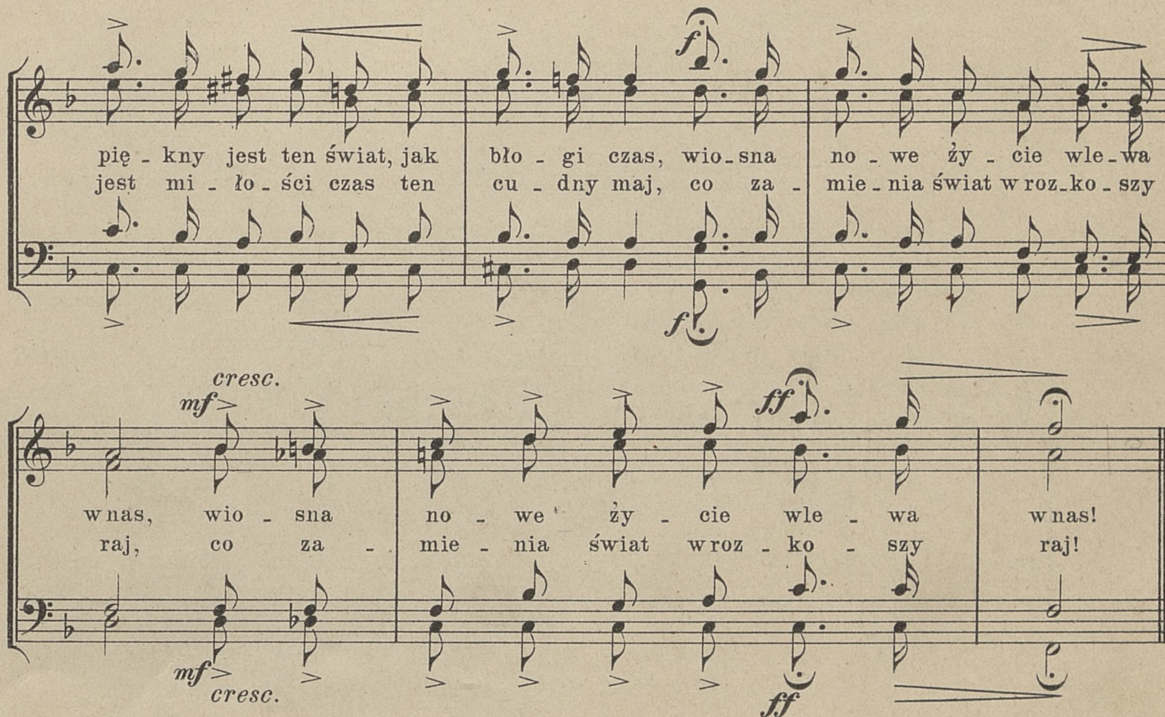
F. Abt.

Con moto.

mf
znów roz - wi - ną pącz - ki swe, kie - dy z pól i błoń wzla - ta
nie - bie gwiazdki i - skrzą się, wte - dy w ci - szy tej, ja przy
mf
f mf
kwia - tów woń, dziew - czę czas roz - bu - dzić ser - ce twe, lu - ba
lu - bej mej, i - dąc sły - szę z ust jej: „ko cham cię“, i - dąc
f mf

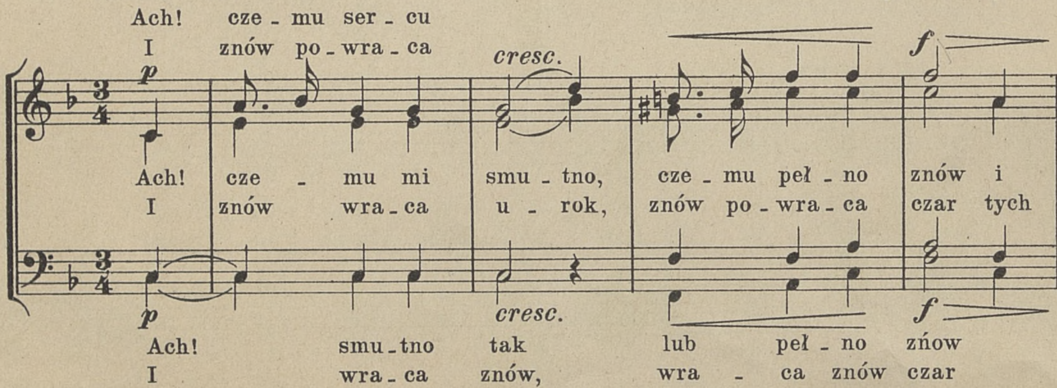

czas roz - bu - dzić ser - ce twe. Patrz jak pię - kny jest ten świat, jak
sły - szę z ust jej: „ko - cham cię“. Bo to jest mi - ło - ści czas ten
bło - gi czas, wio - sna no - we ży - cie wle - wa w nas, patrz jak
cu - dny maj, co za - mie - nia świat w roz - ko - szy raj, bo to

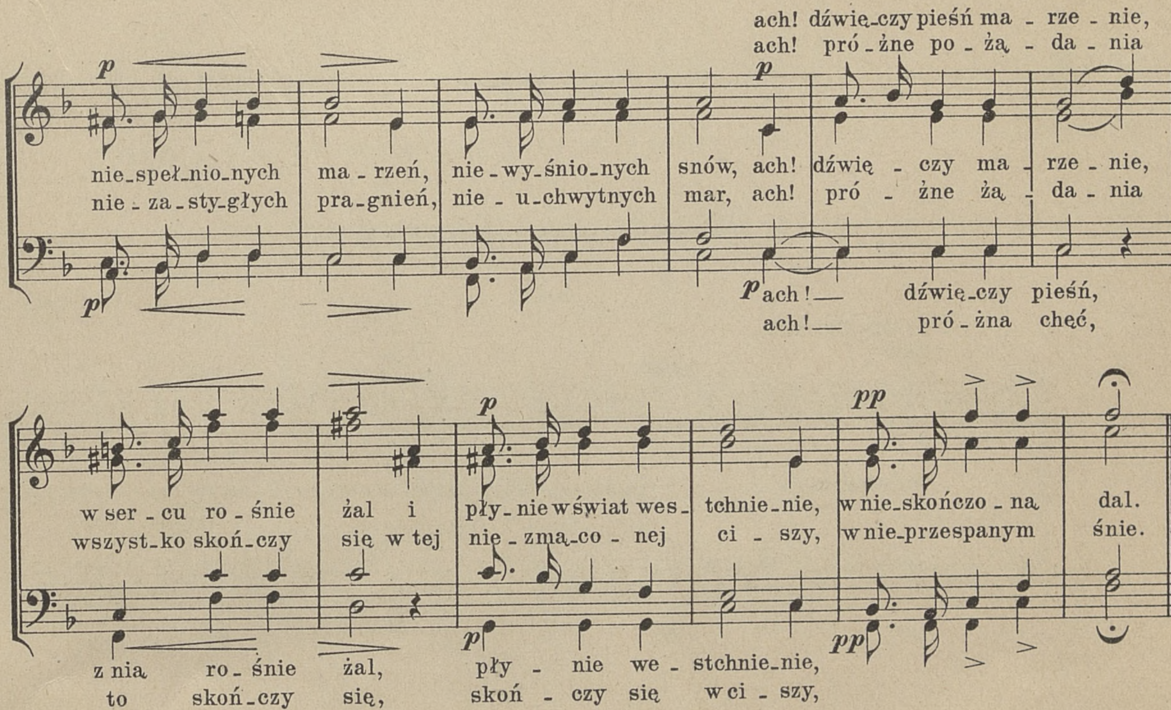

f
pię - kny jest ten świat, jak bło - gi czas, wio - sna no - we ży - cie wle - wa
jest mi - ło - ści czas ten cu - dny maj, co za - mie - nia świat w roz - ko - szy
f
cresc.
mf
ff
w nas, wio - sna no - we ży - cie wle - wa w nas!
raj, co za - mie - nia świat w roz - ko - szy raj!
mf
cresc.
ff

Nº 2. Marzenie.

F. Chopin.
ułożył P. Mąszyński.

Andantino.
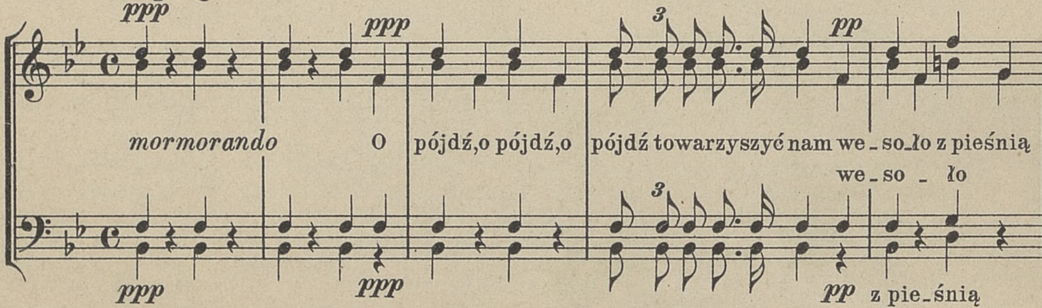

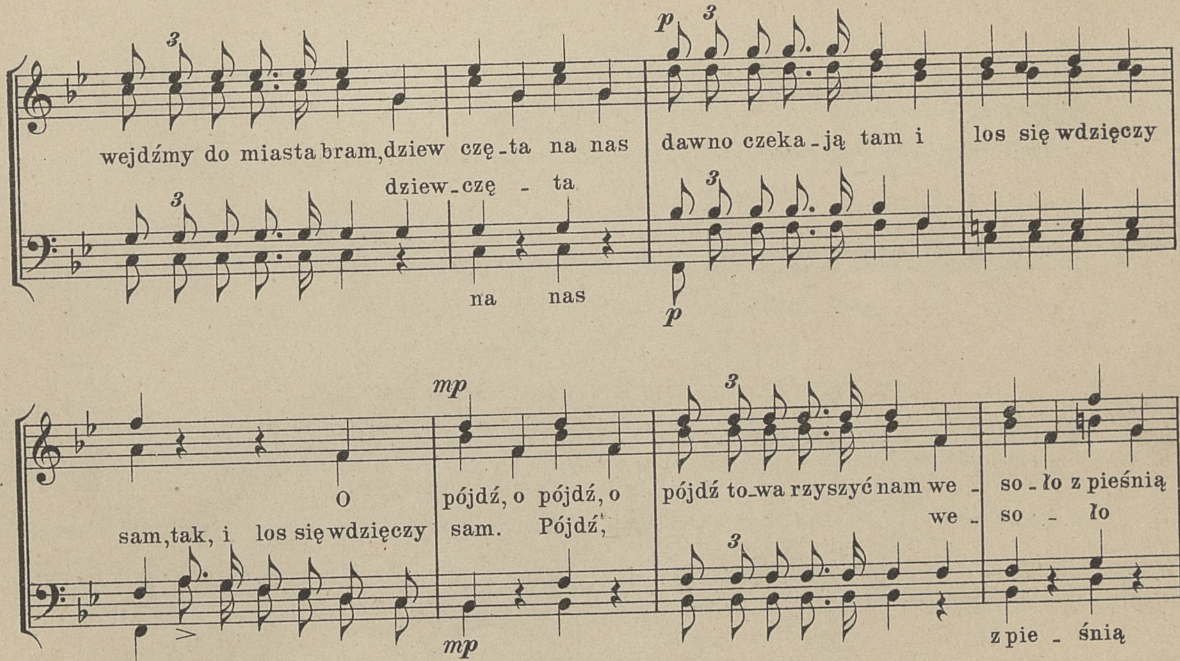

ach! dźwię_czy pieśń ma - rze - nie,
ach! pró - żne po - żą - da - nia
p
nie_speł_nio_nych ma - rzeń, nie - wy_śnio_nych snów, ach! dźwię - czy ma - rze - nie,
nie - za - sty_głych pra_gnień, nie - u_chwytnych mar, ach! pró - żne żą - da - nia
p ach! — dźwię_czy pieśń,
ach! — pró - żna chęć,
p
pp
w ser - cu ro - śnie żal i pły_nie w świat wes_tchnie_nie, w nie_skończo - na dal.
wszyst_ko skoń_czy się w tej nie - zmą_co - nej ci - szy, w nie_przespanym śnie.
p
pp
z nią ro - śnie żal, pły - nie we - stchnie_nie,
to skoń_czy się, skoń - czy się w ci - szy,

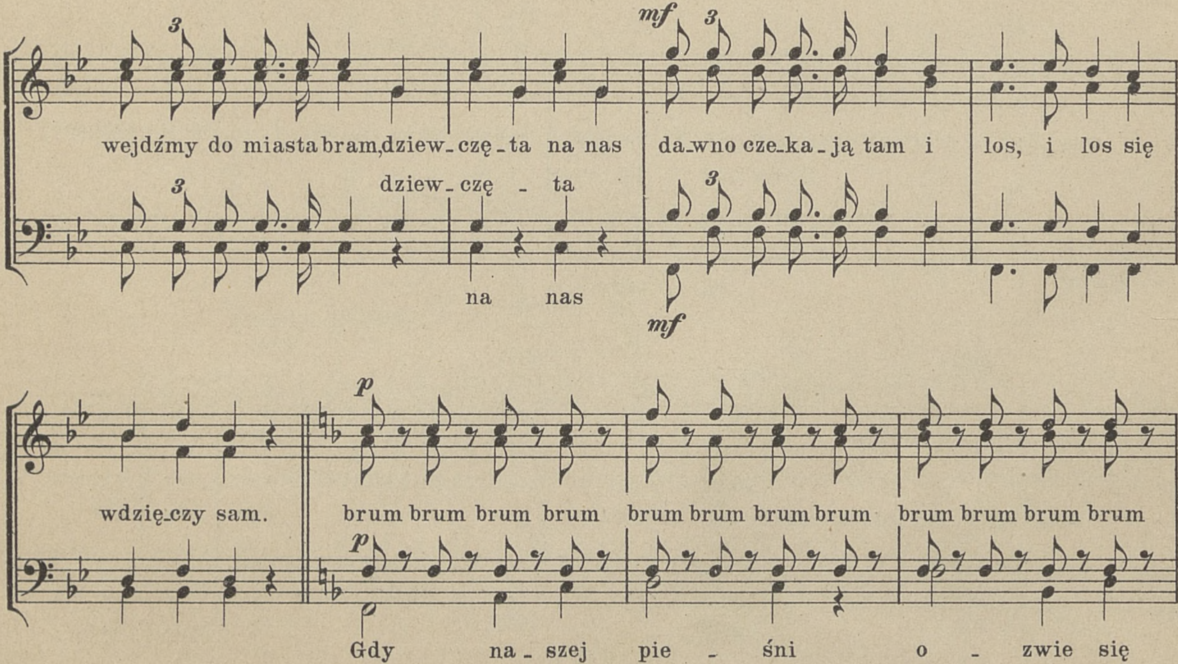
Nº 3. „Wędrowni śpiewacy“.

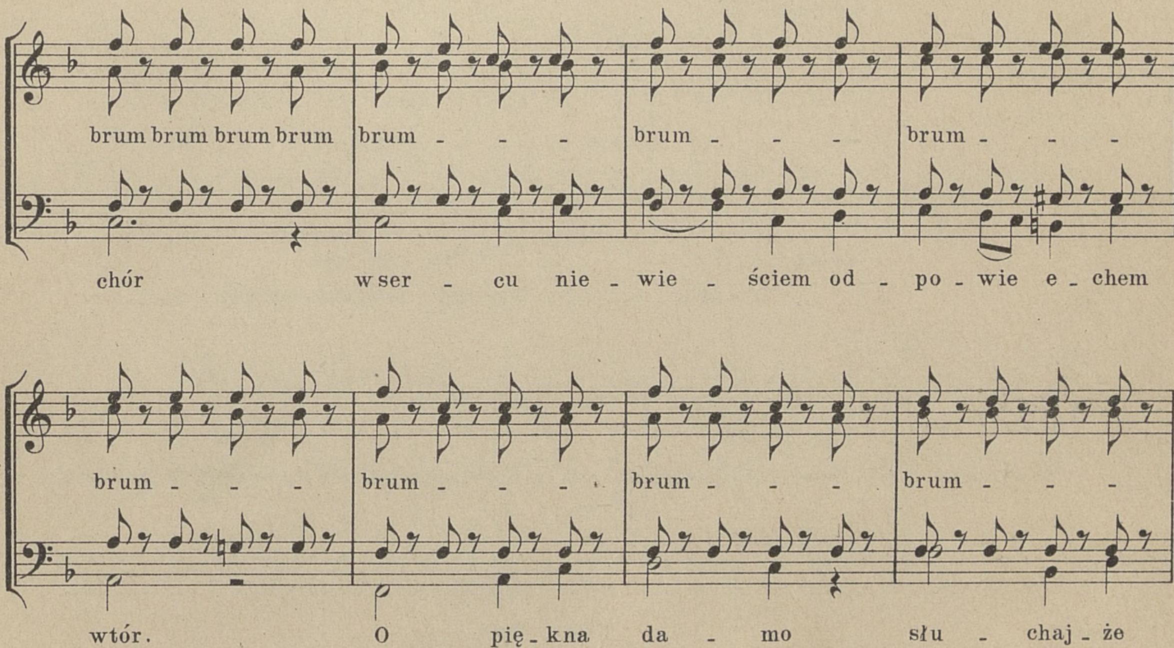
W. Clark.
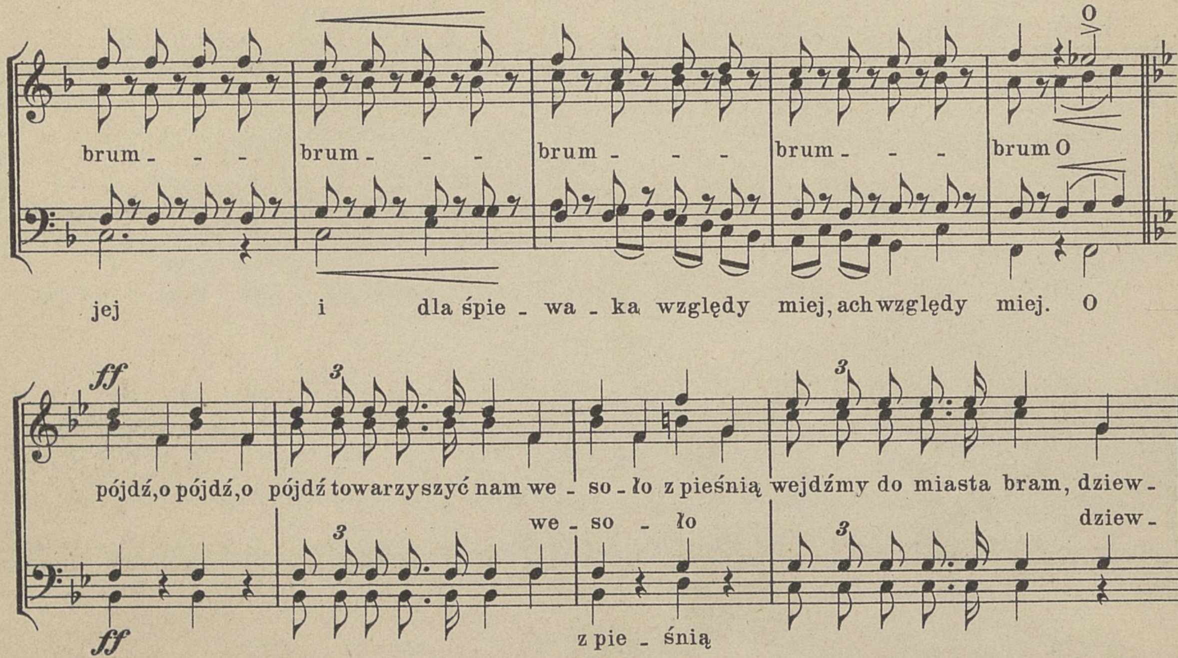
Tempo giusto.

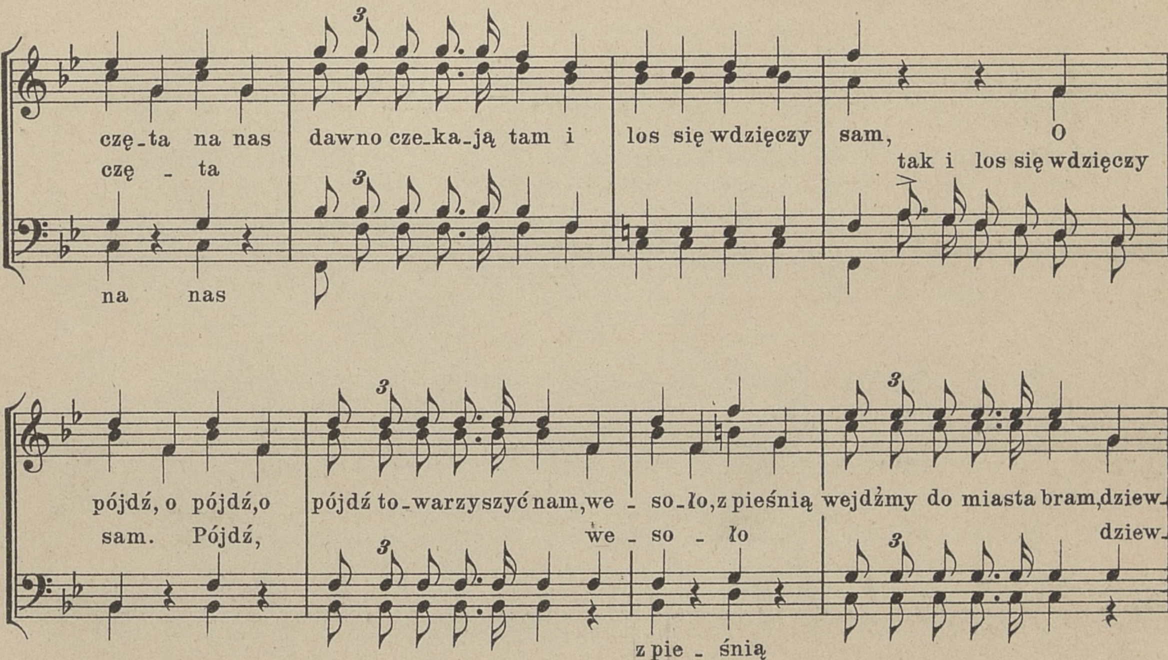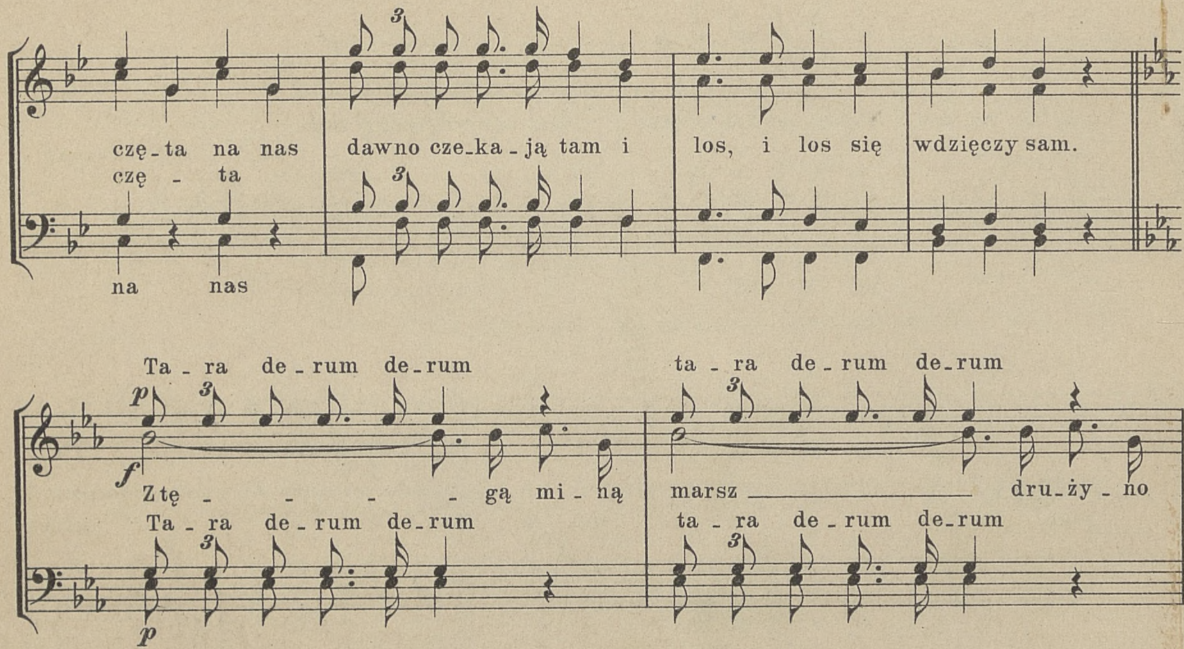

wejdźmy do miasta bram, dziew czę_ta na nas
dziew_czę - ta
na nas
dawno czeka_ją tam i
los się wdzięczy
sam, tak, i los się wdzięczy
O
pójdź, o pójdź, o
sam. Pójdź,
pójdź to_wa rzyszyć nam we -
we -
so_ło z pieśnią
so - ło
z pie - śnią
p
mp

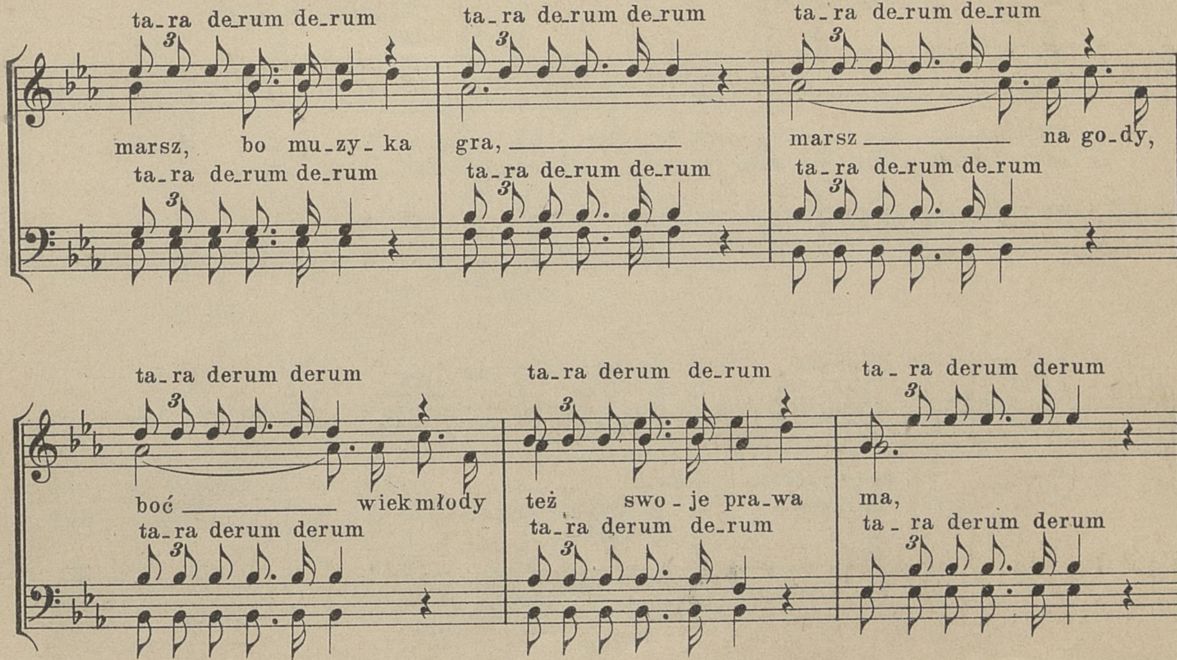

mf
wejdźmy do miasta bram, dziew_czę_ta na nas
da_wno cze_ka_ją tam i
los, i los się
dziew_czę - ta
na nas
mf
wdzię_czy sam.
p
brum brum brum brum
brum brum brum brum
brum brum brum brum
p
Gdy na_szej pie - śni o - zwie się
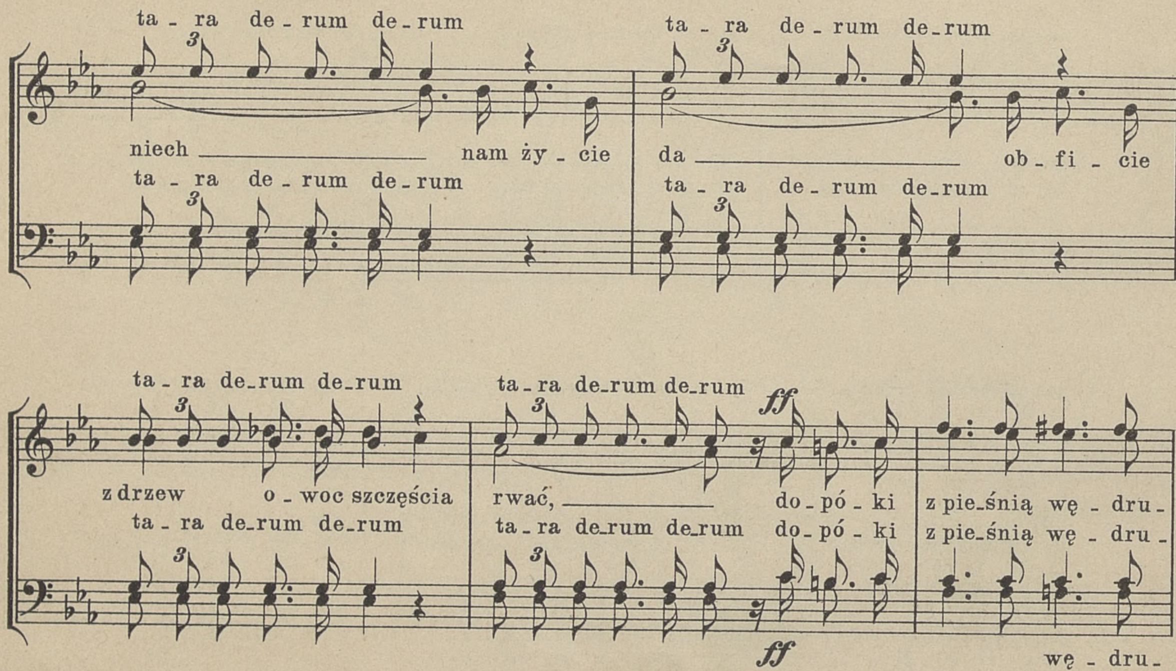

brum brum brum brum
brum - - -
brum - - -
brum - - -
chór
w ser - cu nie - wie - ściem od - po - wie e - chem
brum - - -
brum - - -
brum - - -
brum - - -
wtór.
O pię - kna da - mo słu - chaj - że

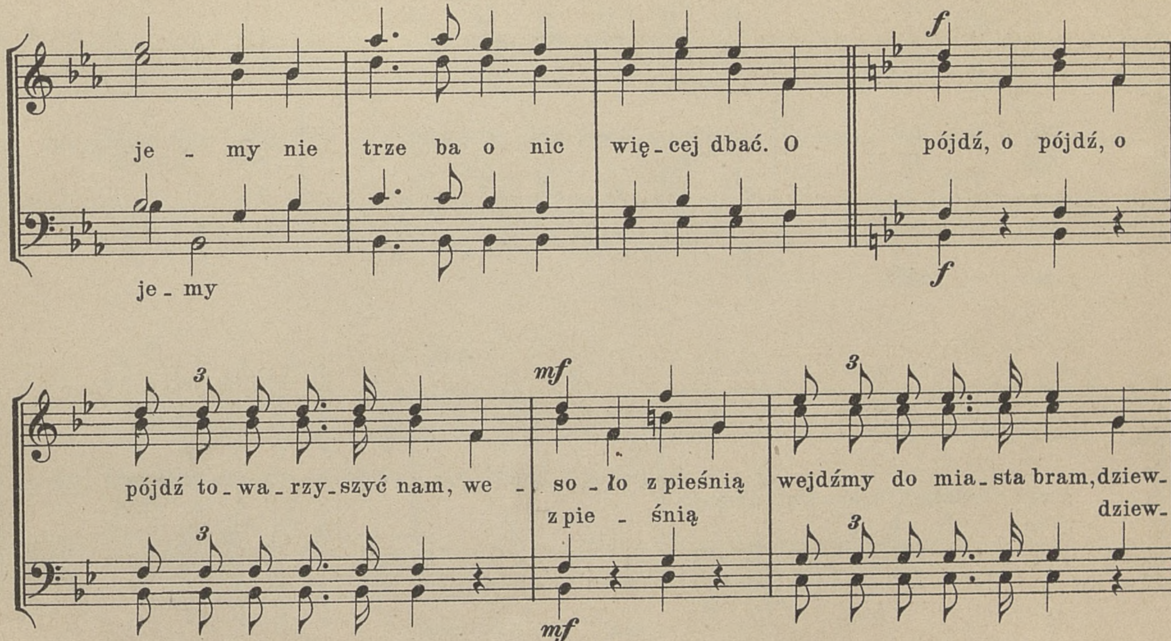

O
brum - - - brum - - - brum - - - brum - - - brum O
jej i dla śpie - wa - ka względy miej, ach względy miej. O
ff
pójdź, o pójdź, o pójdź towarzyszyć nam we - so - ło z pieśnią wejdźmy do miasta bram, dziew -
we - so - ło dziew -
z pie - śnią
ff

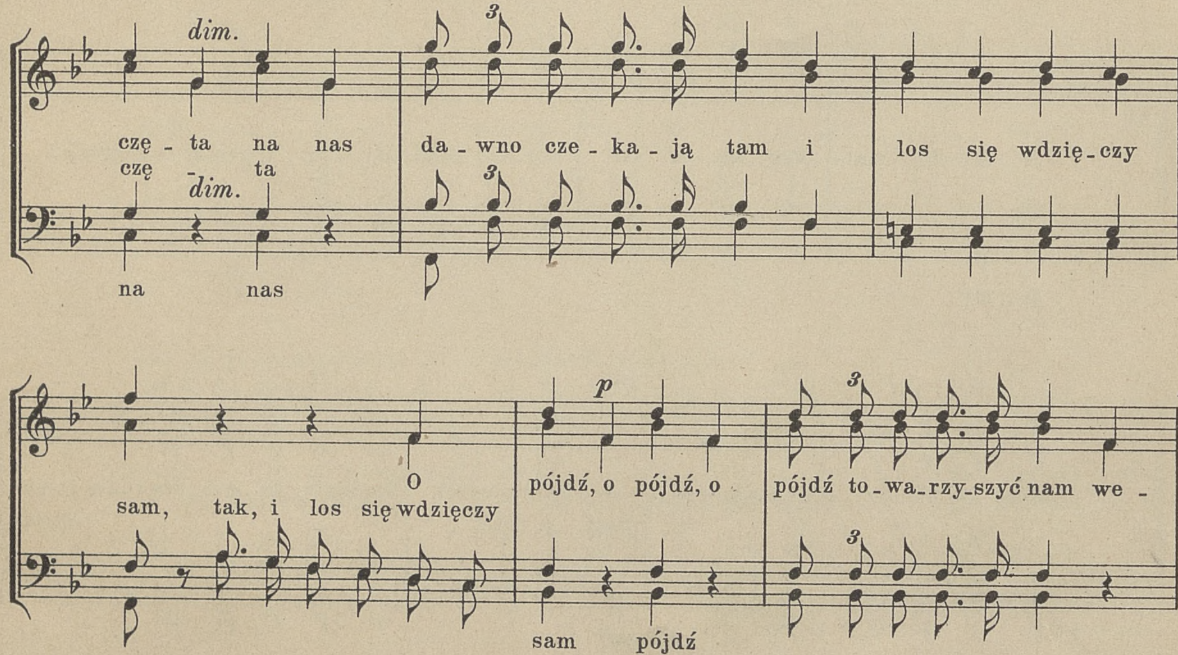

3
czę_ta na nas
czę - ta
dawno cze_ka_ją tam i
los się wdzięczy
sam,
O
tak i los się wdzięczy
na nas
3
pójdź, o pójdź,o
sam. Pójdź,
pójdź to_warzyszyć nam,we - so_ło,z pieśnią
we - so - ło
wejdźmy do miasta bram,dziew_
dziew_
z pie - śnią

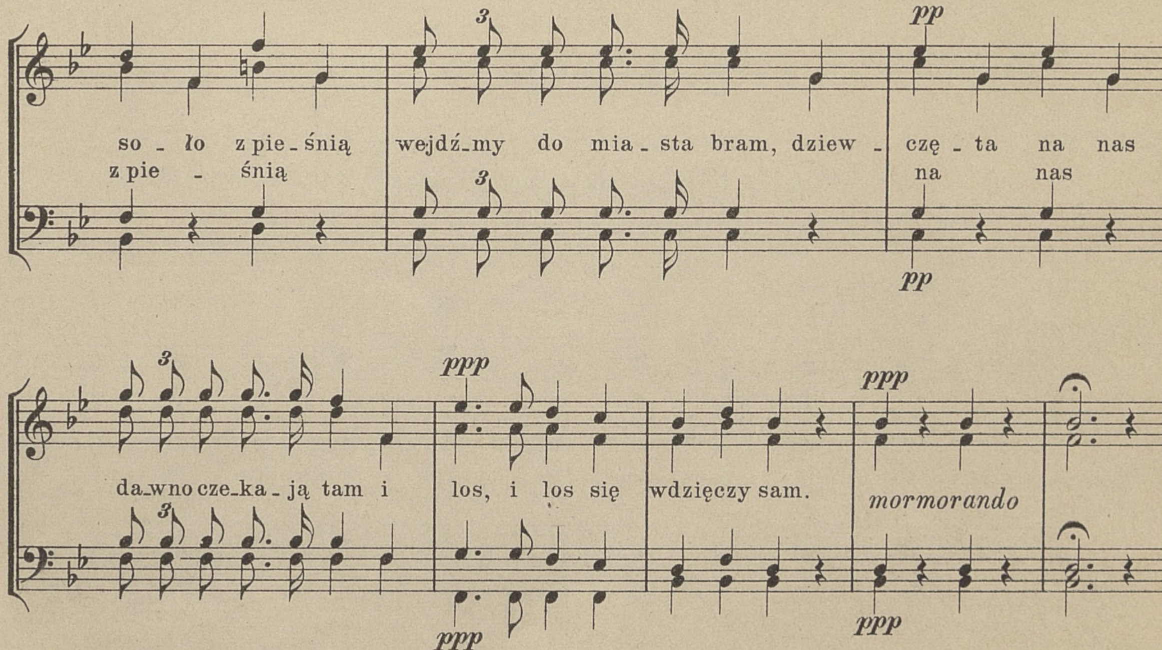

czę_ta na nas dawno cze_ka_ją tam i los, i los się wdzięczy sam.
czę - ta
na nas
Ta_ra de_rum de_rum ta_ra de_rum de_rum
Z tę - - - - gą mi_ną marsz dru_ży_no
Ta_ra de_rum de_rum ta_ra de_rum de_rum

ta_ra de_rum de_rum ta_ra de_rum de_rum ta_ra de_rum de_rum
marsz, bo mu_zy_ka gra, marsz na go_dy,
ta_ra de_rum de_rum ta_ra de_rum de_rum ta_ra de_rum de_rum
ta_ra derum derum ta_ra derum de_rum ta_ra derum derum
boć wiek młody też swo_je pra_wa ma,
ta_ra derum derum ta_ra derum de_rum ta_ra derum derum

ta - ra de - rum de - rum
niech nam ży - cie
ta - ra de - rum de - rum
ta - ra de - rum de - rum
da ob - fi - cie
ta - ra de - rum de - rum
ta - ra de-rum de-rum
z drzew o - woc szczęścia
ta - ra de-rum de-rum
ta - ra de-rum de-rum
rwać, do - pó - ki
ta - ra de-rum de-rum do - pó - ki
z pie-śnią wę - dru -
z pie-śnią wę - dru -
wę - dru -
ff
ff

je - my nie trze ba o nic wię - cej dbać. O pójdź, o pójdź, o
je - my
pójdź to - wa - rzy - szyć nam, we - so - ło z pieśnią wejdźmy do mia - sta bram, dziew -
z pie - śnią
dziew -

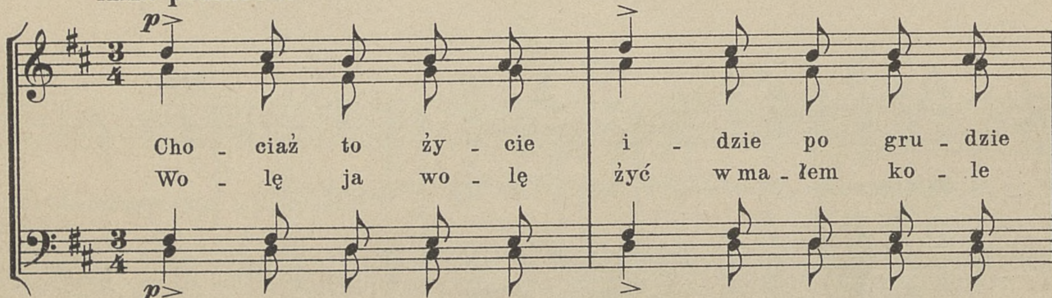

dim.
czę - ta na nas
czę - ta
dim.
na nas
da - wno cze - ka - ją tam i
los się wdzię - czy
O
sam, tak, i los się wdzięczy
p
pójdź, o pójdź, o
sam pójdź
pójdź to - wa - rzy - szyć nam we -
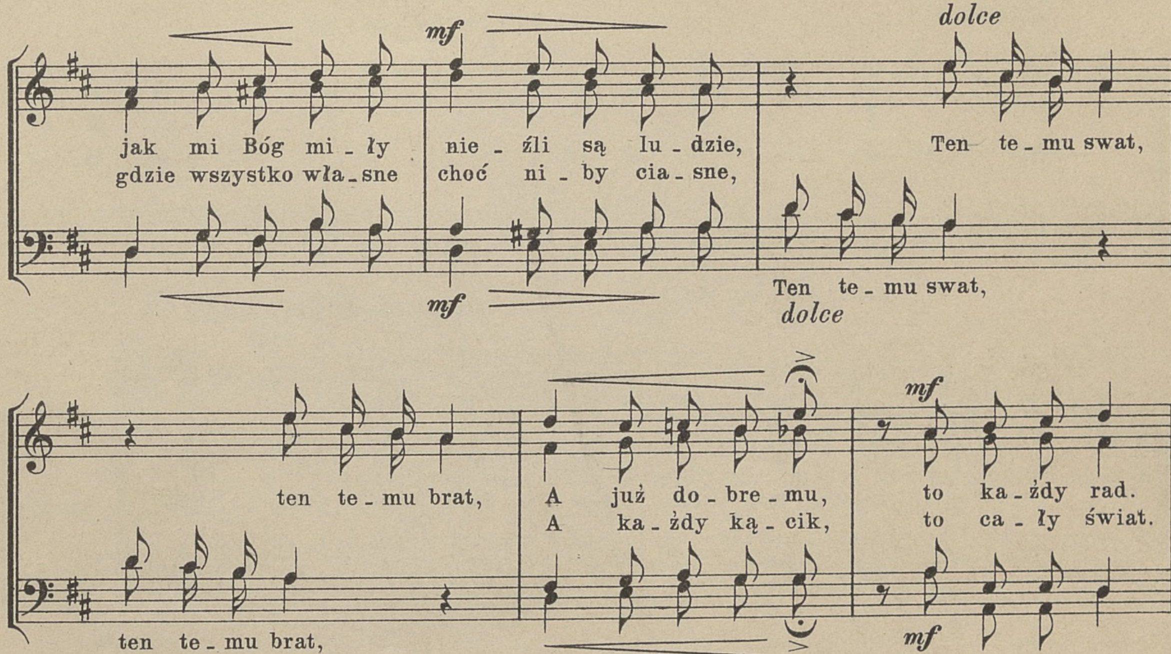

pp
so - ło z pie - śnią wejdź - my do mia - sta bram, dziew - czę - ta na nas
z pie - śnią
na nas
pp
ppp
ppp
da - wno cze - ka - ją tam i los, i los się wdzięczy sam.
mormorando
ppp
ppp
3

№4. „Chociaż to życie“.

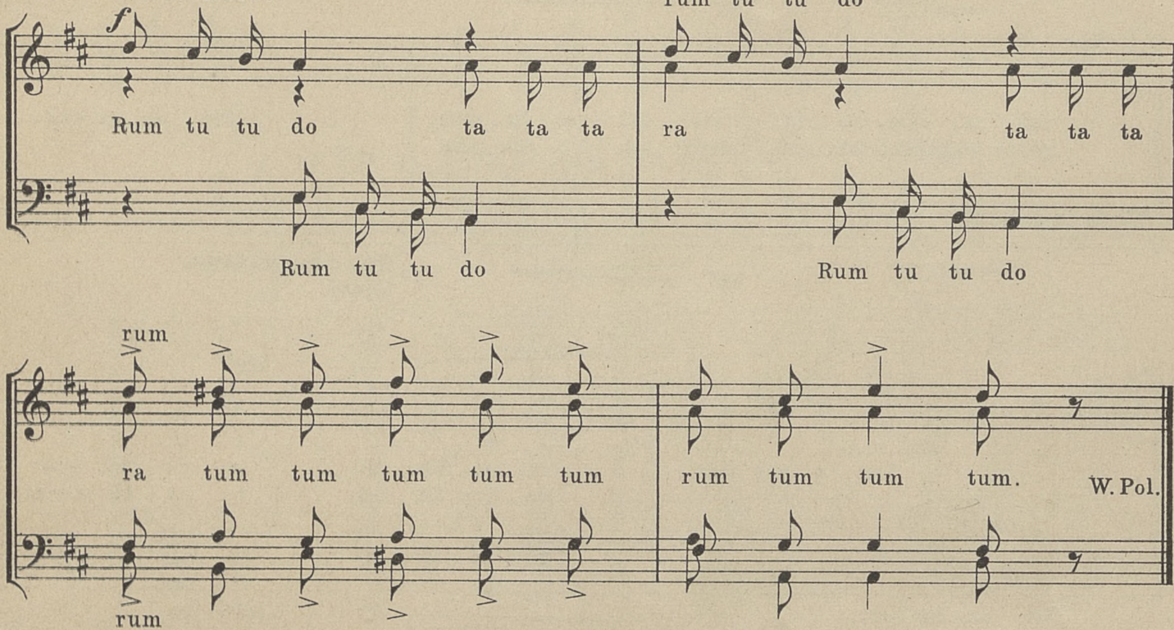
F. J. Dobrzyński.

Alla pollacca.

mf
dolce
jak mi Bóg mi - ły nie - źli są lu - dzie, Ten te - mu swat,
gdzie wszystko wła - sne choć ni - by cia - sne,
Ten te - mu swat,
mf
dolce
mf
ten te - mu brat, A już do - bre - mu, to ka - żdy rad.
A ka - żdy ką - cik, to ca - ły świat.
ten te - mu brat,
mf

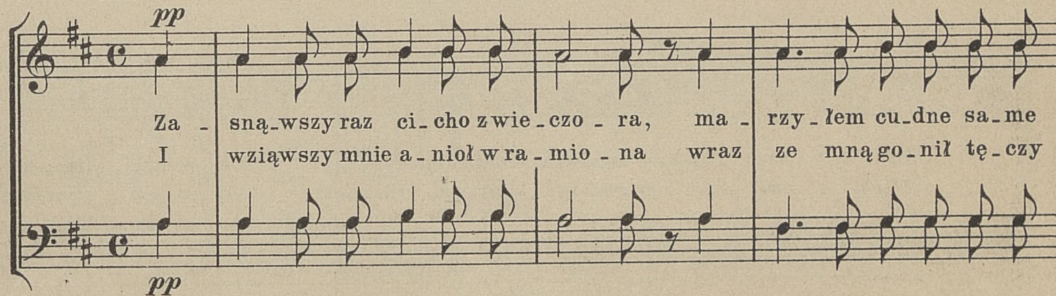
Ritornello.

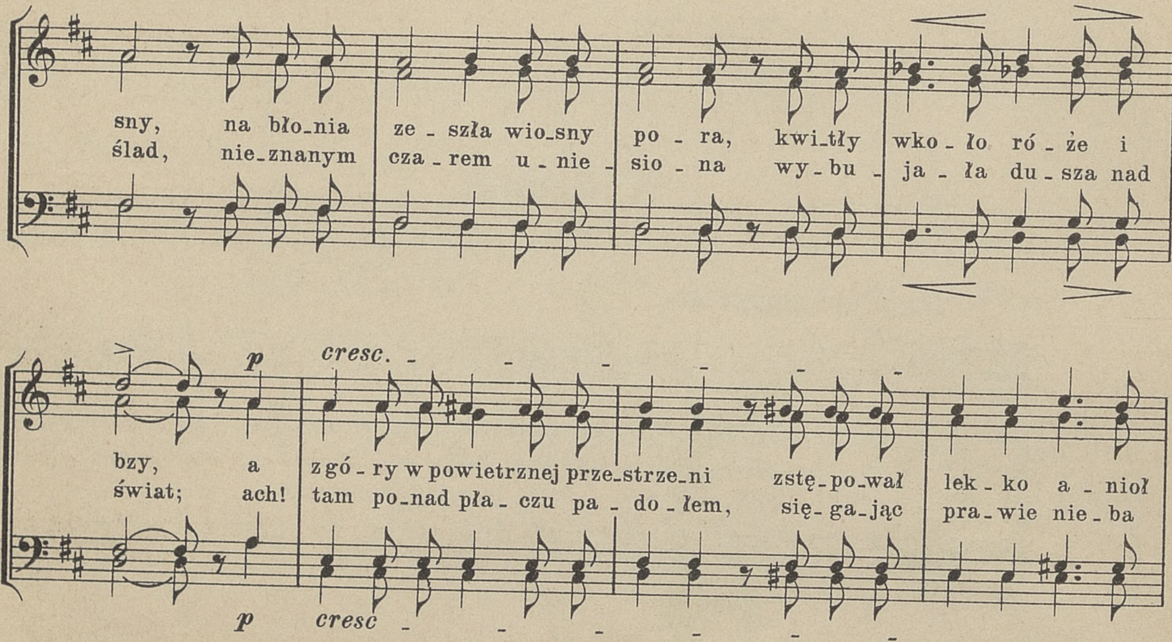

f
rum tu tu do
Rum tu tu do ta ta ta ra ta ta ta
Rum tu tu do Rum tu tu do
rum
ra tum tum tum tum tum rum tum tum tum.
W. Pol.
rum

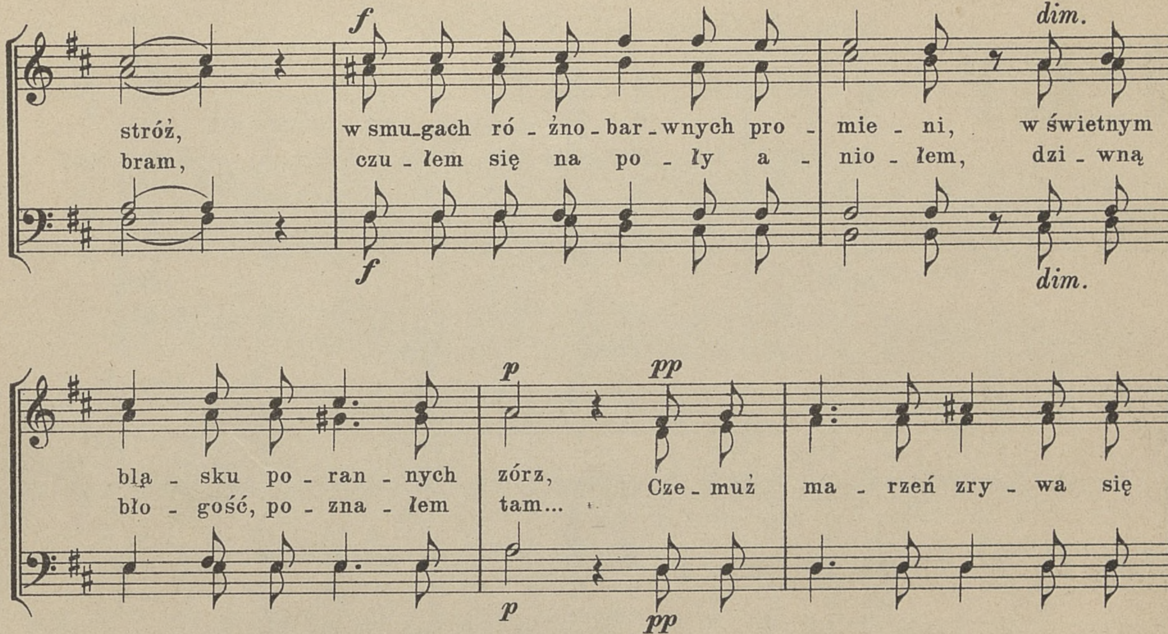
Nº 5. Sen.

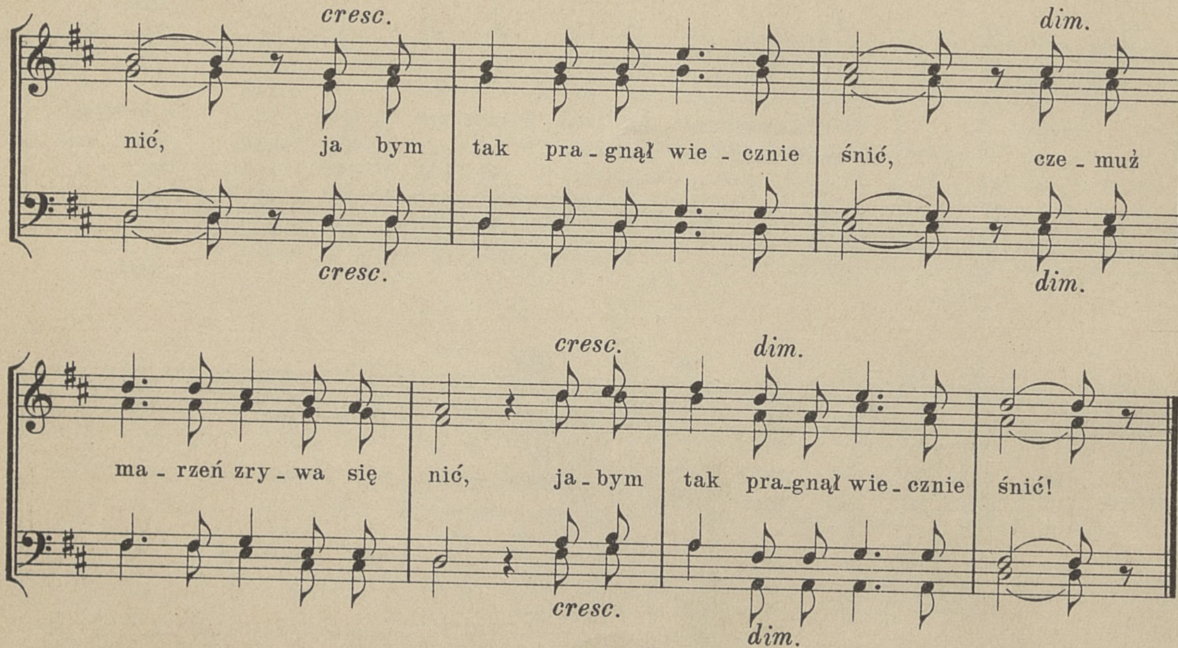
K. Gounod.

Andante moderato.

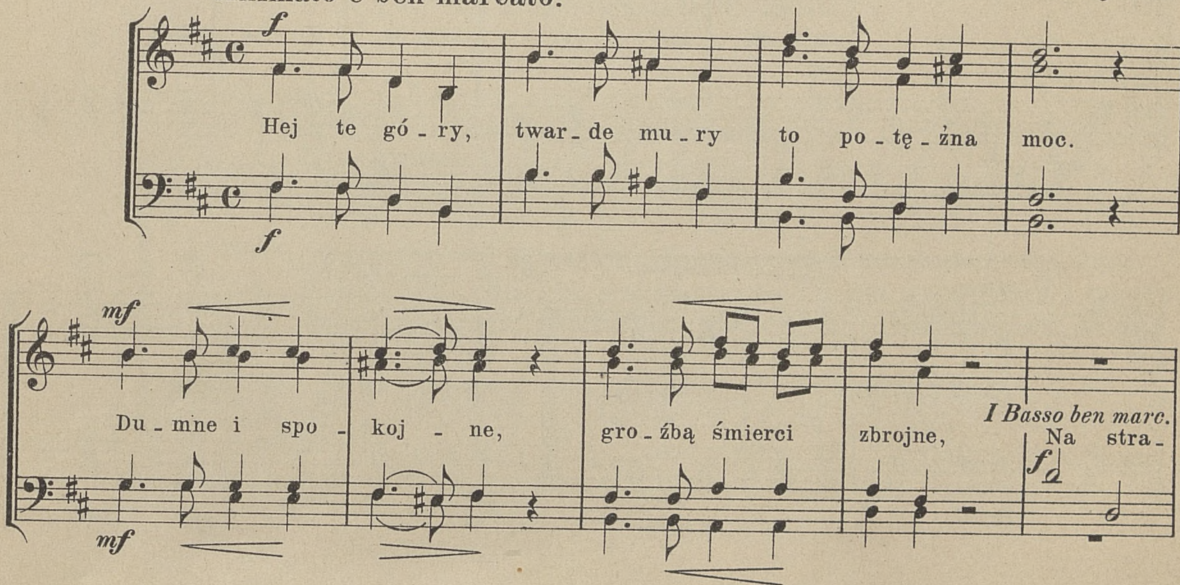

sny, na bło_nia ze - szła wio_sny po - ra, kwi_tły wko - ło ró - że i
ślad, nie_znanym cza - rem u - nie - sio - na wy - bu - ja - ła du - sza nad
p cresc.
bzy, a z gó - ry w powietrznej prze_strze_ni zstę - po_wał lek - ko a - nioł
świat; ach! tam po_nad pła - czu pa - do - łem, się - ga_jąc pra_wie nie - ba
p cresc
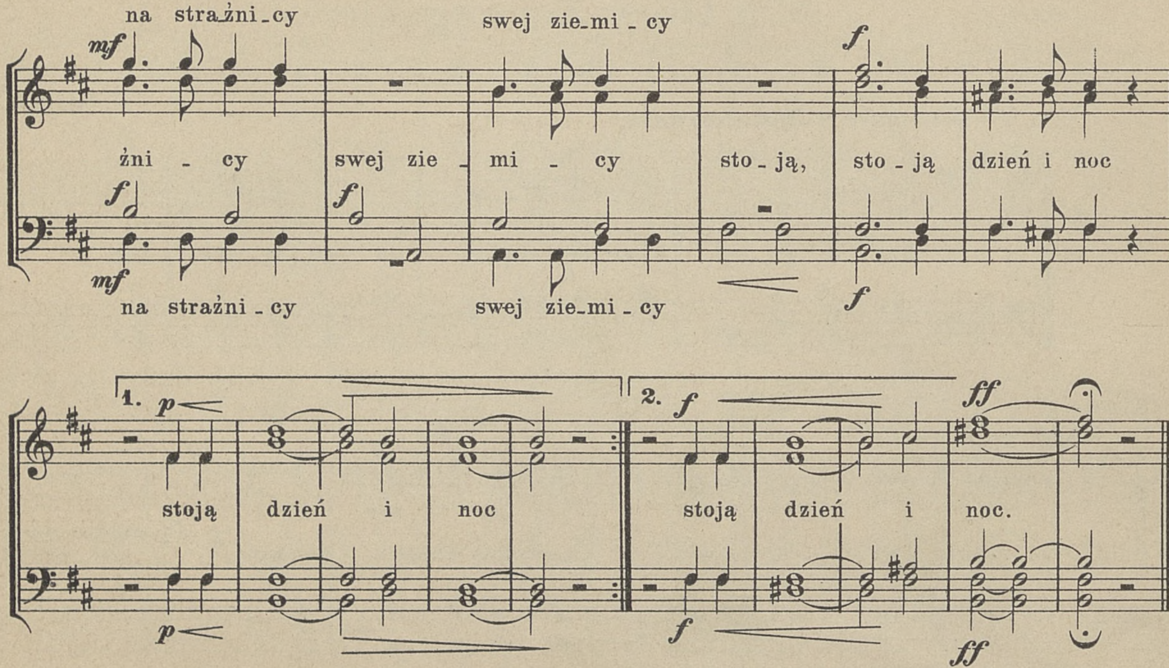

f
dim.
stróż, w smu_gach ró - żno - bar - wnych pro - mie - ni, w świetnym
bram, czu - łem się na po - ły a - nio - łem, dzi - wną
f
dim.
p
pp
blą - sku po - ran - nych zórz, Cze - muż ma - rzeń zry - wa się
bło - gość, po - zna - łem tam...
p
pp

cresc.
dim.
nić, ja bym tak pra - gnął wie - cznie śnić, cze - muż
cresc.
dim.
cresc.
dim.
ma - rzeń zry - wa się nić, ja - bym tak pra-gnął wie - cznie śnić!
cresc.
dim.

Nº 5. Góry Norwegskie.

Animato e ben marcato. H. Kjerulf.

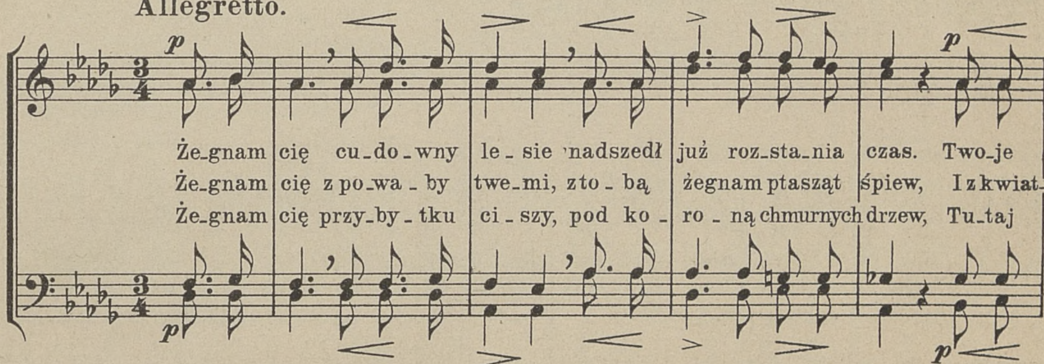

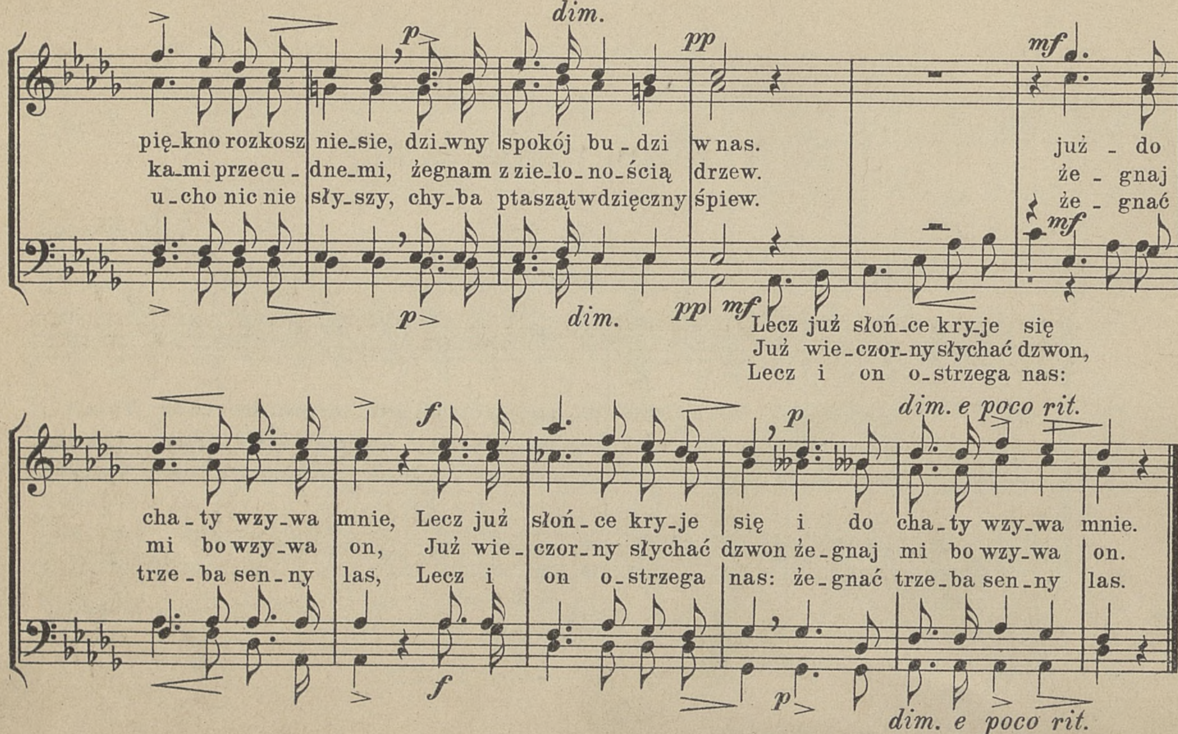

na stražni_cy
swej zie_mi_cy
mf
f
žni - cy
swej zie - mi - cy
sto - ją,
sto - ją
dzień i noc
f
f
mf
na strażni - cy
swej zie_mi - cy
f
1.
p
2.
f
ff
stoją
dzień
i
noc
stoją
dzień
i
noc.
p
f
ff

№ 7. Pożegnanie lasu.

F. G. Klauer.

Allegretto.

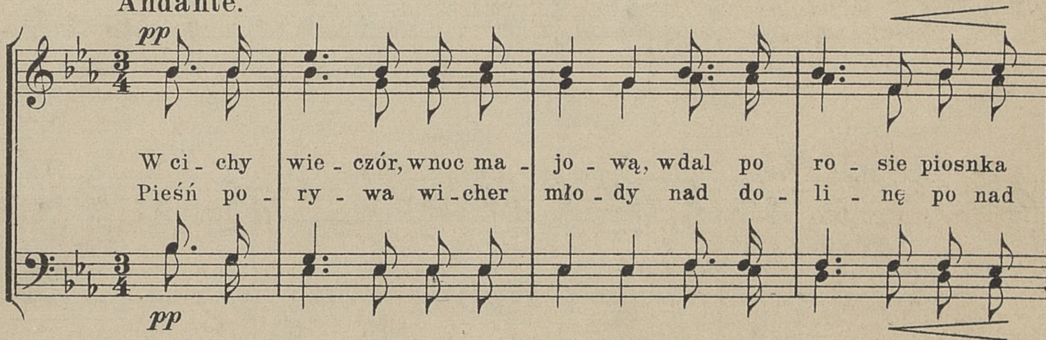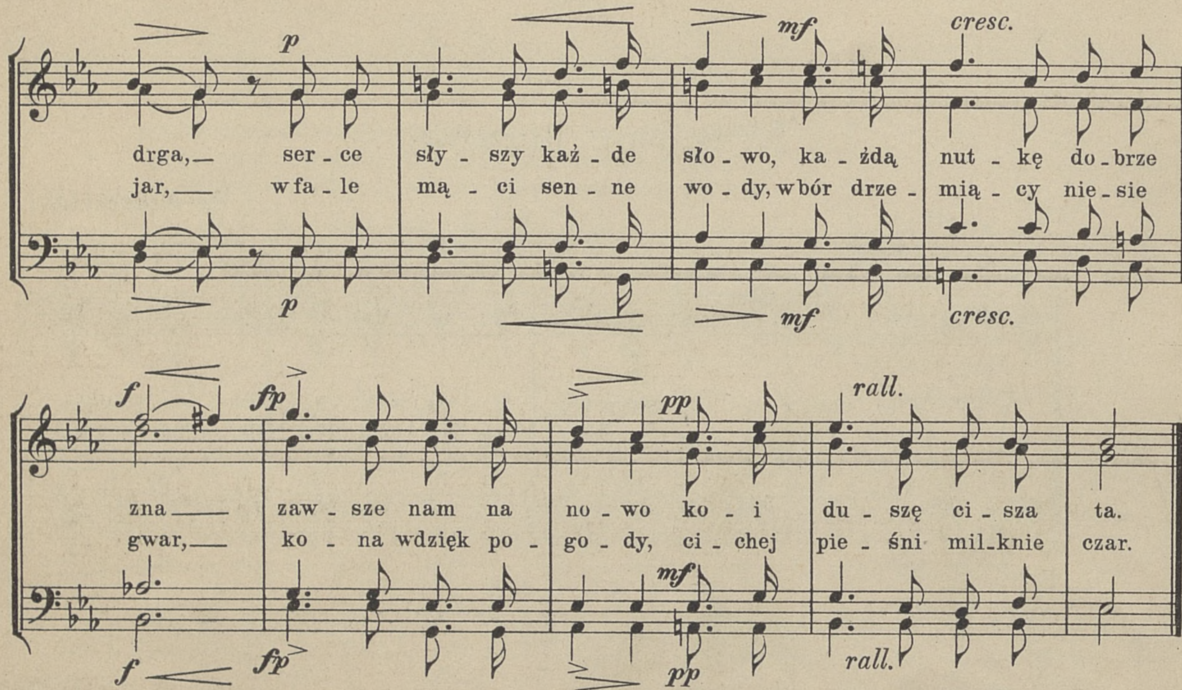

dim.
p
pp
mf
pię-kno rozkosz nie-sie, dzi-wny spokój bu - dzi w nas.
ka-mi przecu - dne-mi, żegnam z zie-lo-no-ścią drzew.
u-cho nic nie sły-szy, chy-ba ptaszątwdzięczny śpiew.
już - do
że - gnaj
że - gnać
mf
p
dim.
pp
mf
Lecz już słoń-ce kry-je się
Już wie-czor-ny słychać dzwon,
Lecz i on o-strzega nas:
dim. e poco rit.
f
p
cha - ty wzy-wa mnie, Lecz już słoń - ce kry-je się i do cha - ty wzy-wa mnie.
mi bo wzy-wa on, Już wie - czor-ny słychać dzwon że-gnaj mi bo wzy-wa on.
trze - ba sen-ny las, Lecz i on o-strzega nas: że-gnać trze-ba sen-ny las.
f
p
dim. e poco rit.

№ 8. Noc majowa.

M. Kotarbiński.
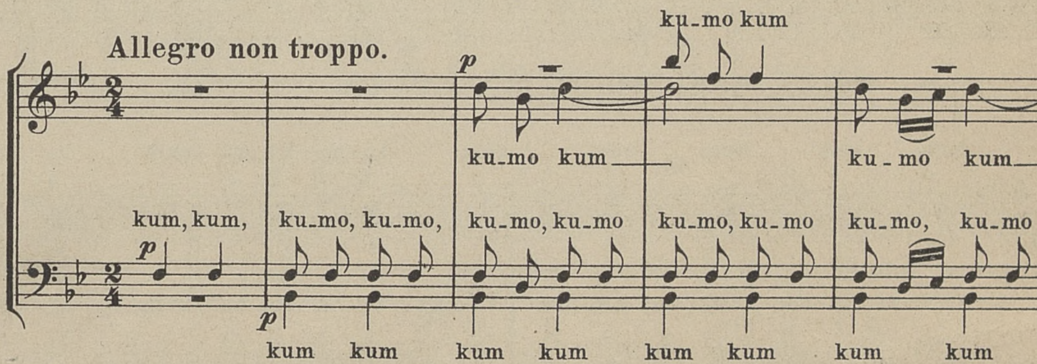
Andante.

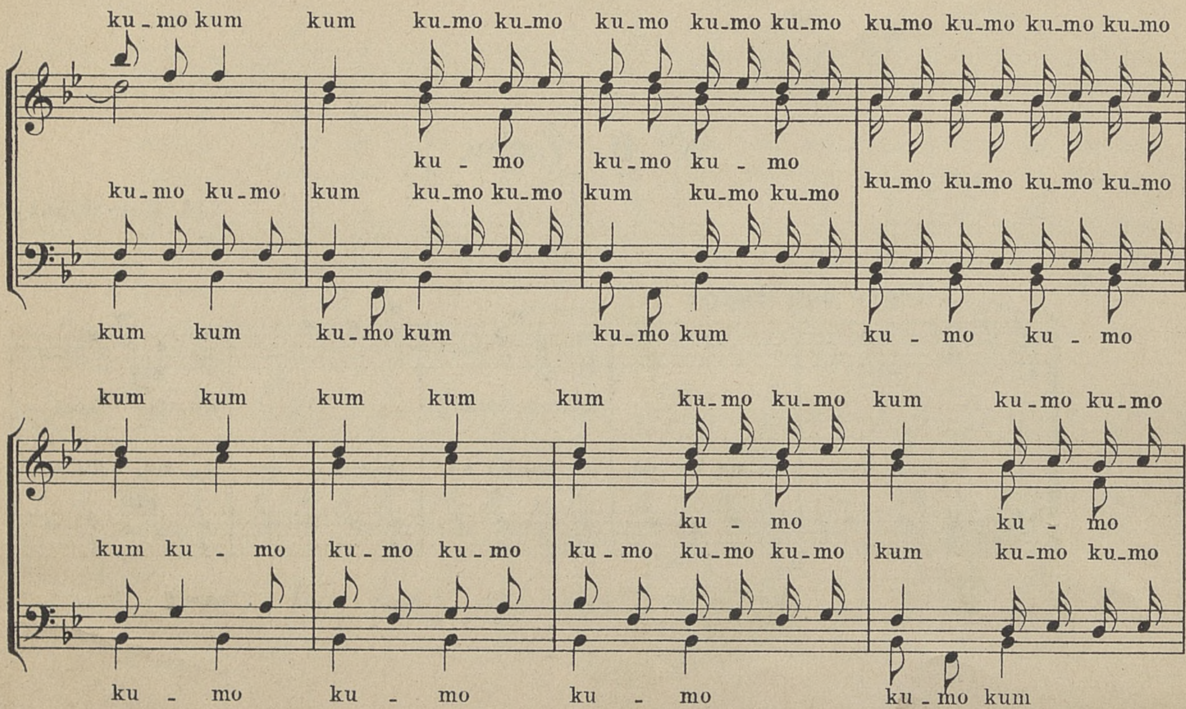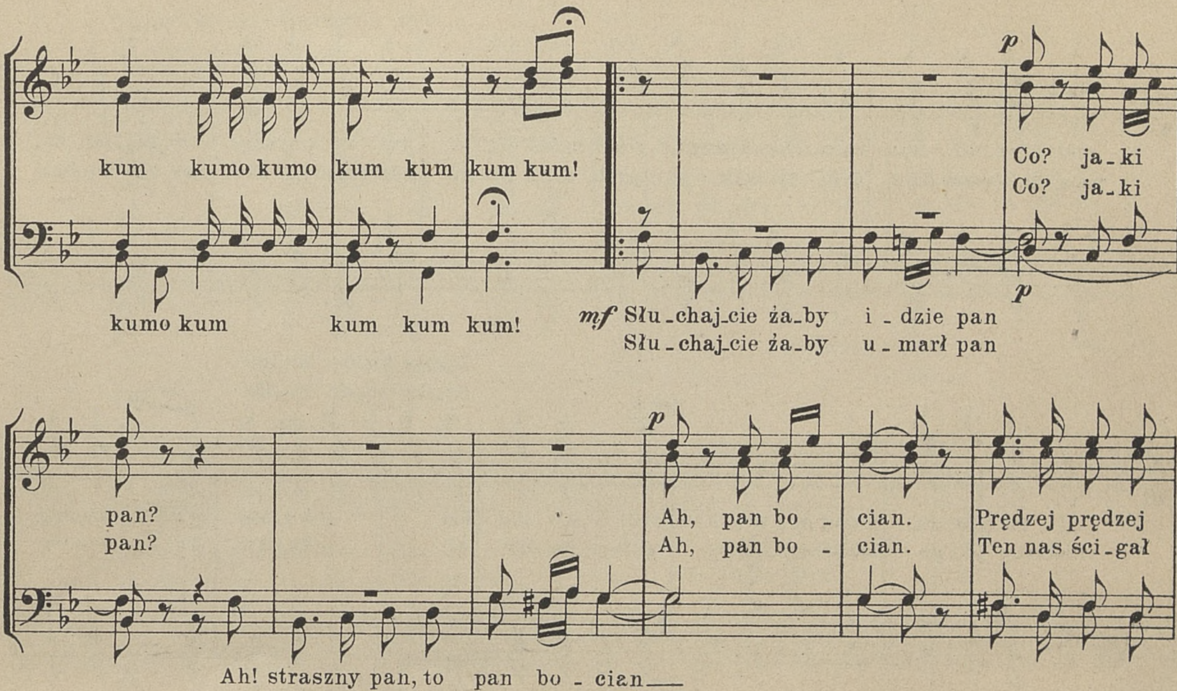

p
mf
cresc.
drga,— ser - ce sły - szy każ - de sło - wo, ka - żdą nut - kę do - brze
jar,— w fa - le mą - ci sen - ne wo - dy, w bór drze - mią - cy nie - sie
p
mf
cresc.
f
fp
pp
rall.
zna — zaw - sze nam na no - wo ko - i du - szę ci - sza ta.
gwar,— ko - na wdzięk po - go - dy, ci - chej pie - śni mil - knie czar.
mf
f
fp
pp
rall.

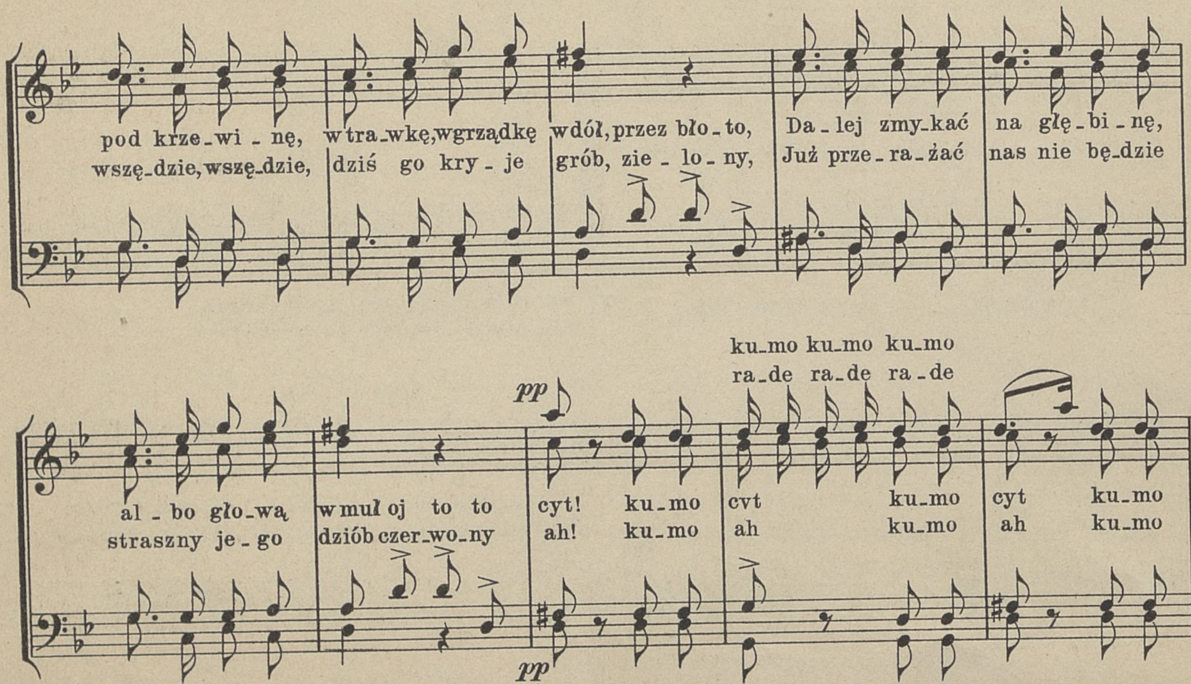
Nº 9. Żaby.

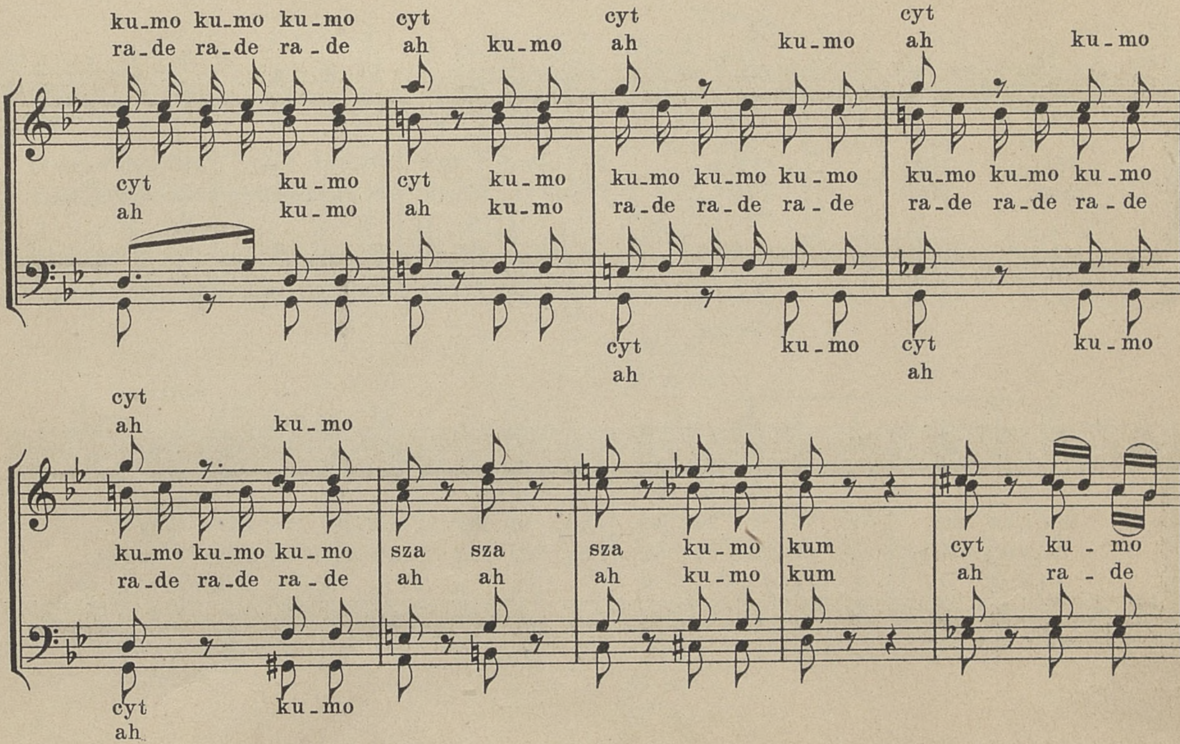
M. Kotarbiński.
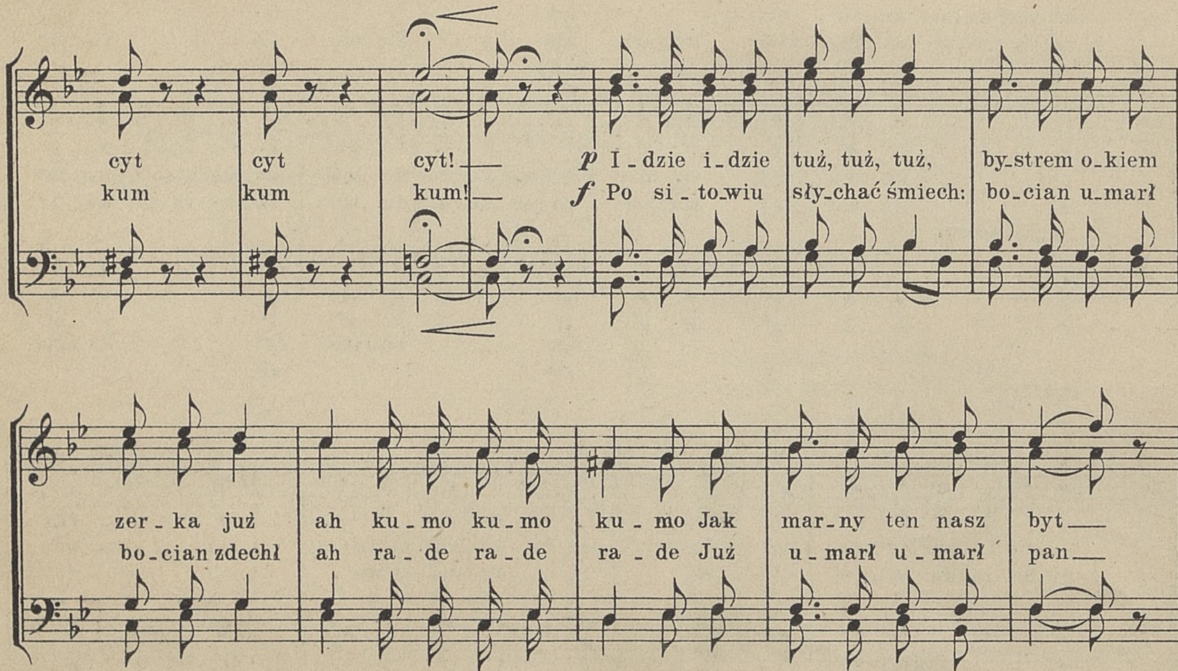

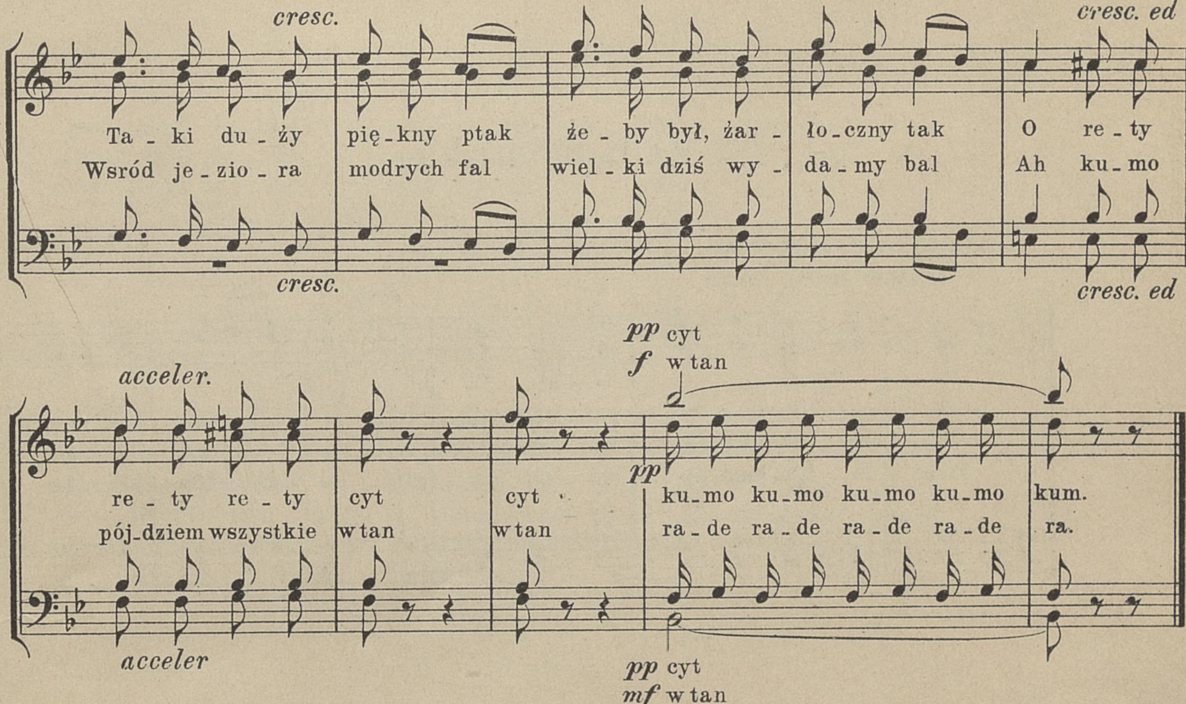

ku - mo kum kum ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo
ku - mo ku-mo ku - mo
ku - mo ku - mo kum ku-mo ku-mo kum ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo
kum kum ku - mo kum ku - mo kum ku - mo ku - mo
kum kum kum kum kum ku-mo ku-mo kum ku - mo ku - mo
ku - mo ku - mo
kum ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo ku-mo ku-mo kum ku-mo ku-mo
ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo kum

kum kumo kumo kum kum kum kum!
kumo kum kum kum kum!
Co? ja_ki
Co? ja_ki
mf Słu_chaj_cie ża_by i_dzie pan
Słu_chaj_cie ża_by u_marł pan
pan?
pan?
Ah, pan bo_cian. Prędzej prędzej
Ah, pan bo_cian. Ten nas ści_gał
Ah! straszny pan, to pan bo_cian

pod krze_wi - nę, w tra_wkę,wgrządkę wdół,przez bło_to, Da_lej zmy_kać na głę_bi_nę,
wszę_dzie,wszę_dzie, dziś go kry - je grób, zie - lo - ny, Już prze_ra_żać nas nie bę_dzie
pp
ku_mo ku_mo ku_mo
ra_de ra_de ra_de
al - bo gło_wą w muł oj to to cyt! ku_mo cvt ku_mo cyt ku_mo
straszny je - go dziób czer_wo_ny ah! ku_mo ah ku_mo ah ku_mo
pp

ku-mo ku-mo ku-mo cyt cyt cyt
ra-de ra-de ra-de ah ku-mo ah ku-mo ah ku-mo
cyt ku-mo cyt ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo ku-mo
ah ku-mo ah ku-mo ra-de ra-de ra-de ra-de ra-de ra-de
cyt ku-mo cyt ku-mo
ah ah
cyt
ah ku-mo
ku-mo ku-mo ku-mo sza sza sza ku-mo kum cyt ku-mo
ra-de ra-de ra-de ah ah ah ku-mo kum ah ra-de
cyt ku-mo
ah

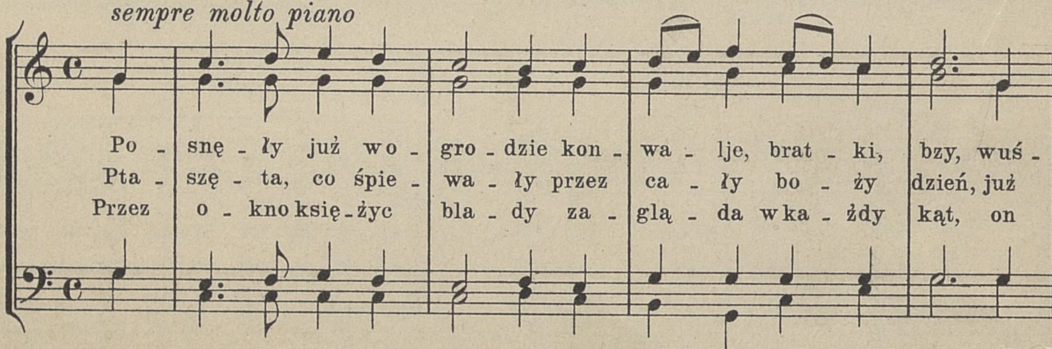

cyt cyt cyt! I-dzie i-dzie tuż, tuż, tuż, by-strem o-kiem
kum kum kum! Po si-to-wiu sły-chać śmiech: bo-cian u-marł
zer-ka już ah ku-mo ku-mo ku-mo Jak mar-ny ten nasz byt
bo-cian zdechł ah ra-de ra-de ra-de Już u-marł u-marł pan
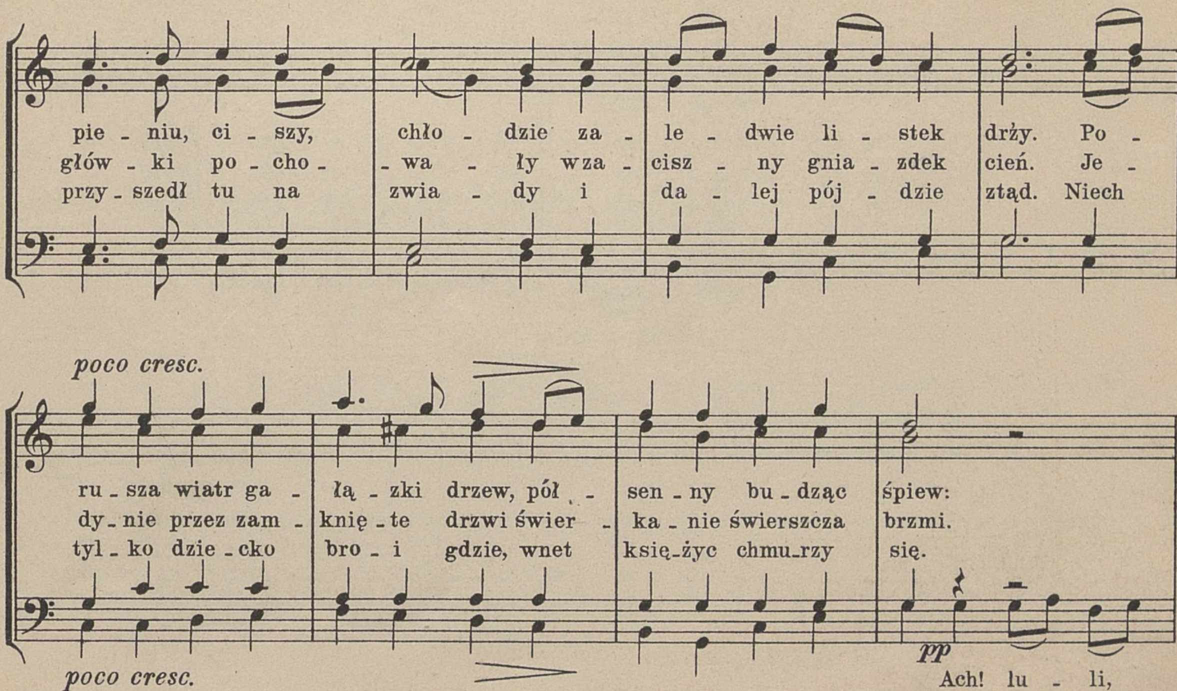

cresc.
cresc. ed
Ta - ki du - ży pię - kny ptak że - by był, żar - ło - czny tak O re - ty
Wsród je - zio - ra modrych fal wiel - ki dziś wy - da - my bal Ah ku - mo
cresc.
cresc. ed
acceler.
pp cyt
f w tan
re - ty re - ty cyt cyt ku - mo ku - mo ku - mo ku - mo kum.
pój - dziem wszystkie w tan w tan ra - de ra - de ra - de ra - de ra.
pp
acceler
pp cyt
mf w tan

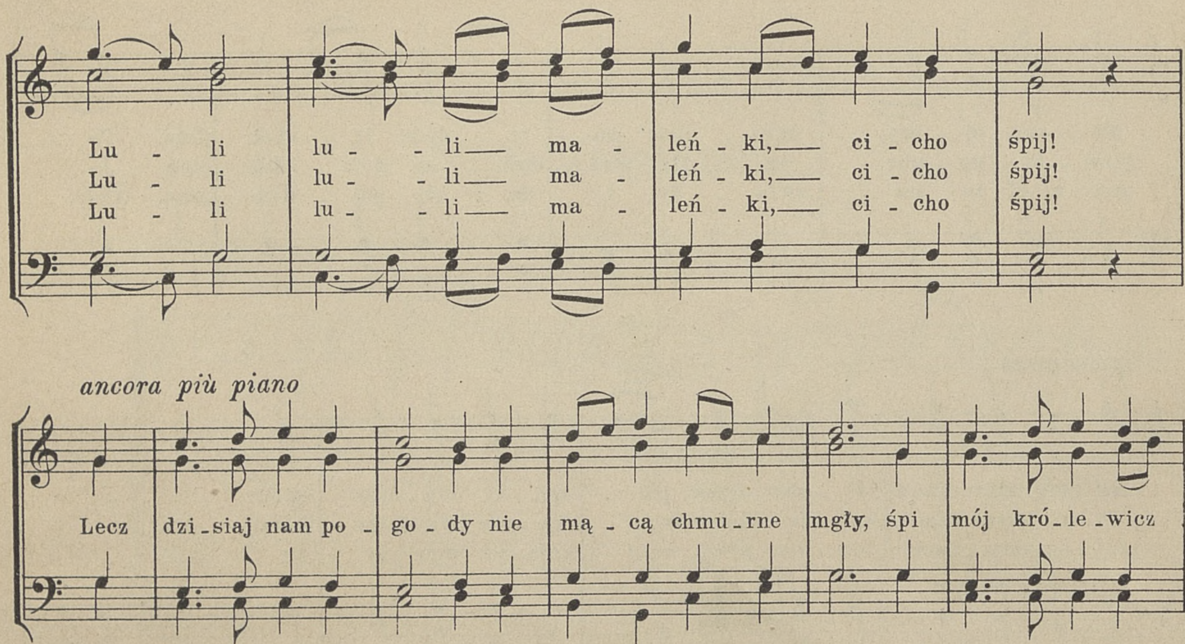
№ 10. Kołysanka.
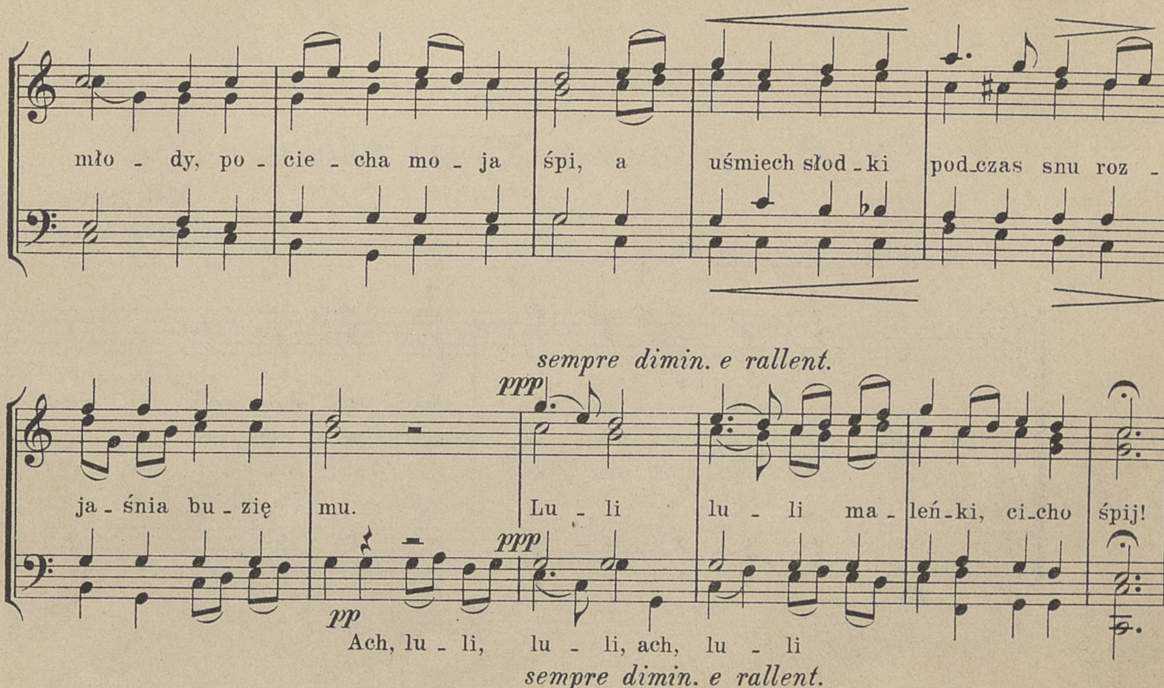
Allegretto moderato.

E. Kremser.

pie - niu, ci - szy, chło - dzie za - le - dwie li - stek drży. Po -
głów - ki po - cho - - wa - ły wza - cisz - ny gnia - zdek cień. Je -
przy - szedł tu na zwia - dy i da - lej pój - dzie ztąd. Niech
poco cresc.
ru - sza wiatr ga - łą - zki drzew, pół - - sen - ny bu - dząc śpiew:
dy - nie przez zam - knię - te drzwi świer - ka - nie świerszcza brzmi.
tyl - ko dzie - cko bro - i gdzie, wnet księ - życ chmu - rzy się.
poco cresc.
pp
Ach! lu - li,

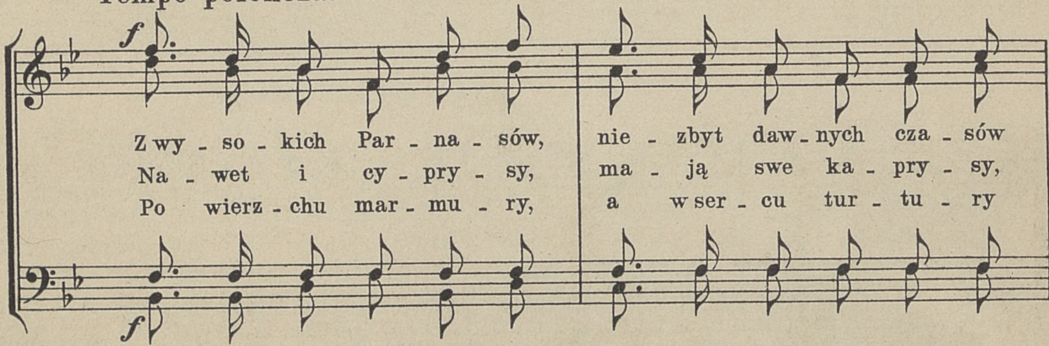

Lu - li lu - - li ma - leń - ki, ci - cho śpij!
Lu - li lu - - li ma - leń - ki, ci - cho śpij!
Lu - li lu - - li ma - leń - ki, ci - cho śpij!
ancora più piano
Lecz dzi - siaj nam po - go - dy nie mą - cą chmu - rne mgły, śpi mój kró - le - wicz

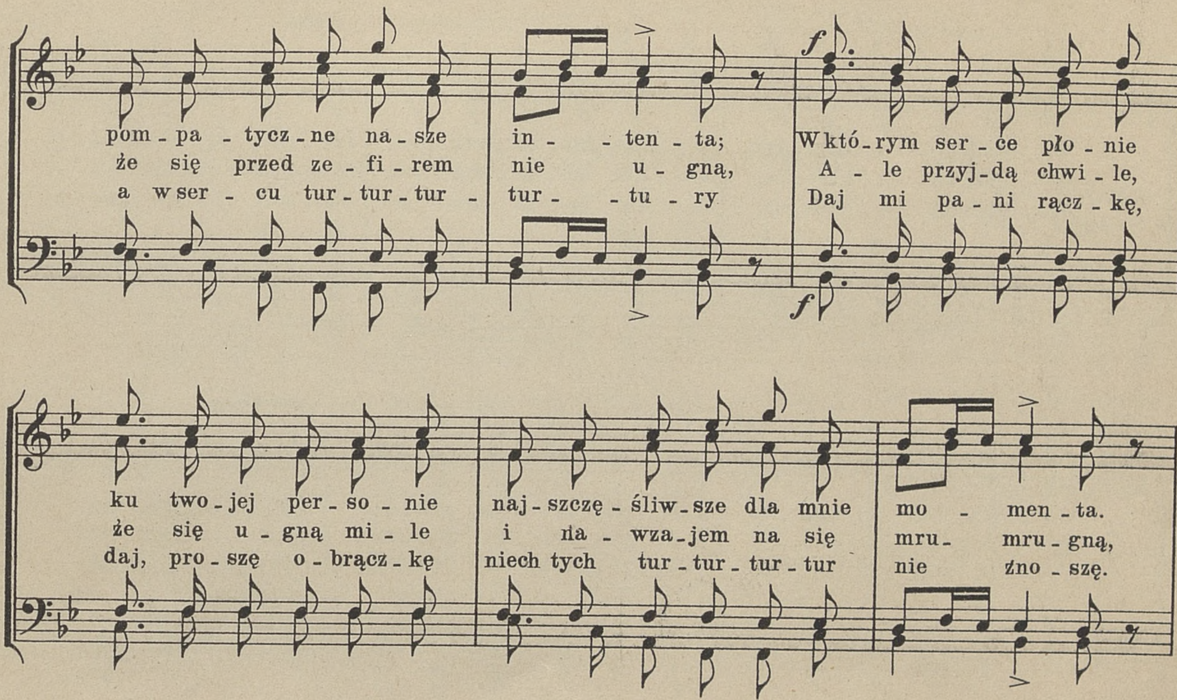

mło - dy, po - cie - cha mo - ja śpi, a uśmiech słod - ki pod_czas snu roz -
sempre dimin. e rallent.
ppp
ja - śnia bu - zię mu. Lu - li lu - li ma - leń_ki, ci_cho śpij!
ppp
pp
Ach, lu - li, lu - li, ach, lu - li
sempre dimin. e rallent.
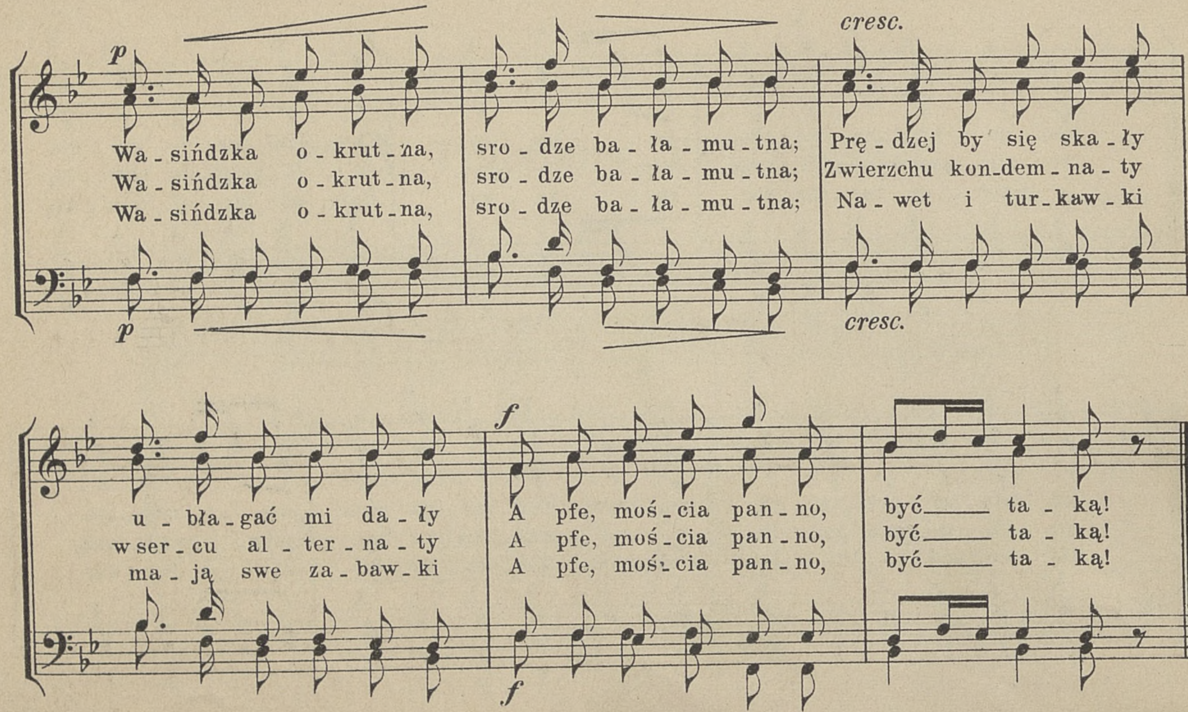
№ 11. Polonez z XVIII wieku.

Mel. ludowa.
ułożył P. Maszyński.

Tempo poloneza.

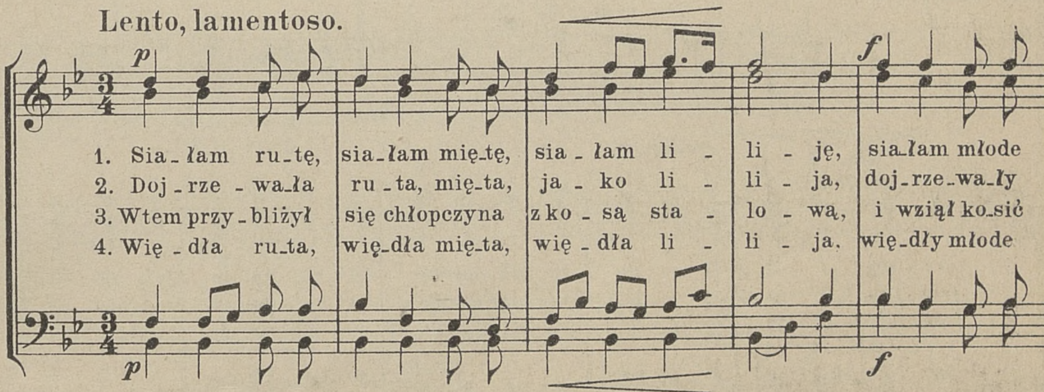

pom - pa - tycz - ne na - sze in - - ten - ta; W któ - rym ser - ce pło - nie
że się przed ze - fi - rem nie u - gną, A - le przyj - dą chwi - le,
a w ser - cu tur - tur - tur - tur - - tu - ry Daj mi pa - ni rącz - kę,
ku two - jej per - so - nie naj - szczę - śliw - sze dla mnie mo - men - ta.
że się u - gną mi - le i na - wza - jem na się mru - mru - gną,
daj, pro - szę o - brącz - kę niech tych tur - tur - tur - tur nie zno - szę.
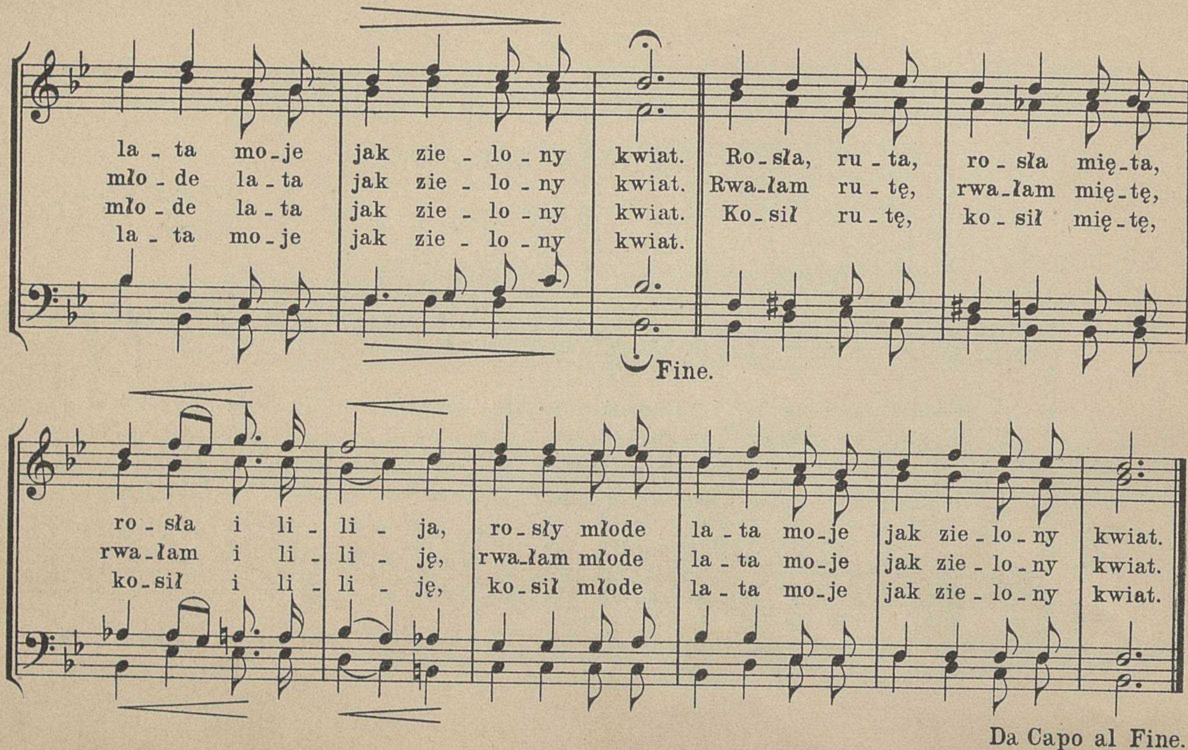

p
cresc.
Wa - sińdzka o - krut - na, sro - dze ba - ła - mu - tna; Prę - dzej by się ska - ły
Wa - sińdzka o - krut - na, sro - dze ba - ła - mu - tna; Zwierzchu kon-dem - na - ty
Wa - sińdzka o - krut - na, sro - dze ba - ła - mu - tna; Na - wet i tur-kaw - ki
p
cresc.
f
u - bła - gać mi da - ły A pfe, moś - cia pan - no, być ta - ką!
w ser - cu al - ter - na - ty A pfe, moś - cia pan - no, być ta - ką!
ma - ją swe za - baw - ki A pfe, moś - cia pan - no, być ta - ką!
f

№ 12. „Siałam rutę.“

Mel. ludowa.

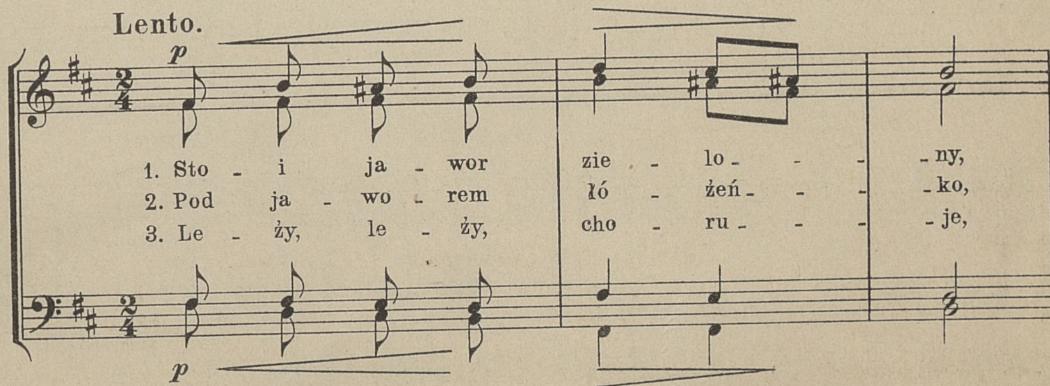
ułożył P. Maszyński.
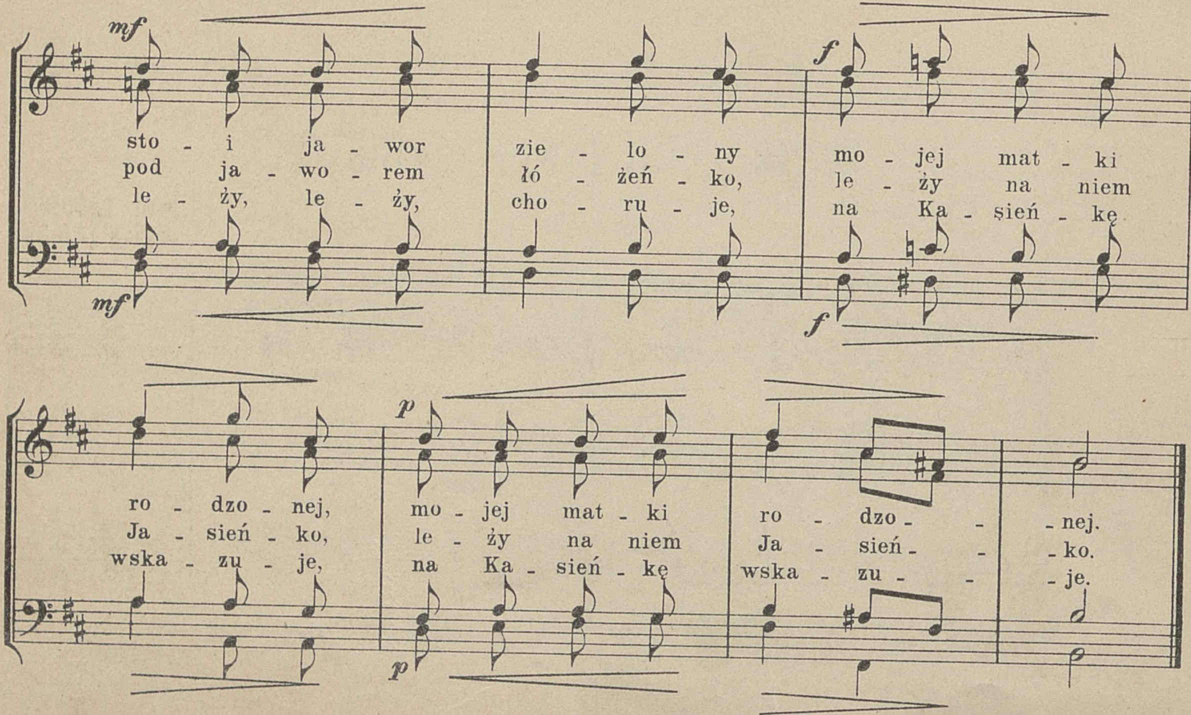

la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat. Ro - sła, ru - ta, ro - sła mię - ta,
mło - de la - ta jak zie - lo - ny kwiat. Rwa - łam ru - tę, rwa - łam mię - tę,
mło - de la - ta jak zie - lo - ny kwiat. Ko - sił ru - tę, ko - sił mię - tę,
la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.
Fine.
ro - sła i li - li - ja, ro - sły młode la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.
rwa - łam i li - li - ję, rwa - łam młode la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.
ko - sił i li - li - ję, ko - sił młode la - ta mo - je jak zie - lo - ny kwiat.
Da Capo al Fine.

№ 13. „Stoi jawor zielony.“
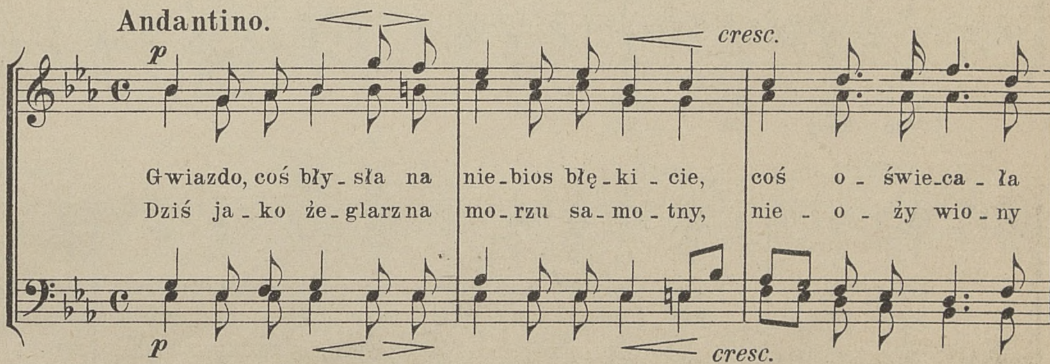
Mel. ludowa.
ułożył L. Kuba.
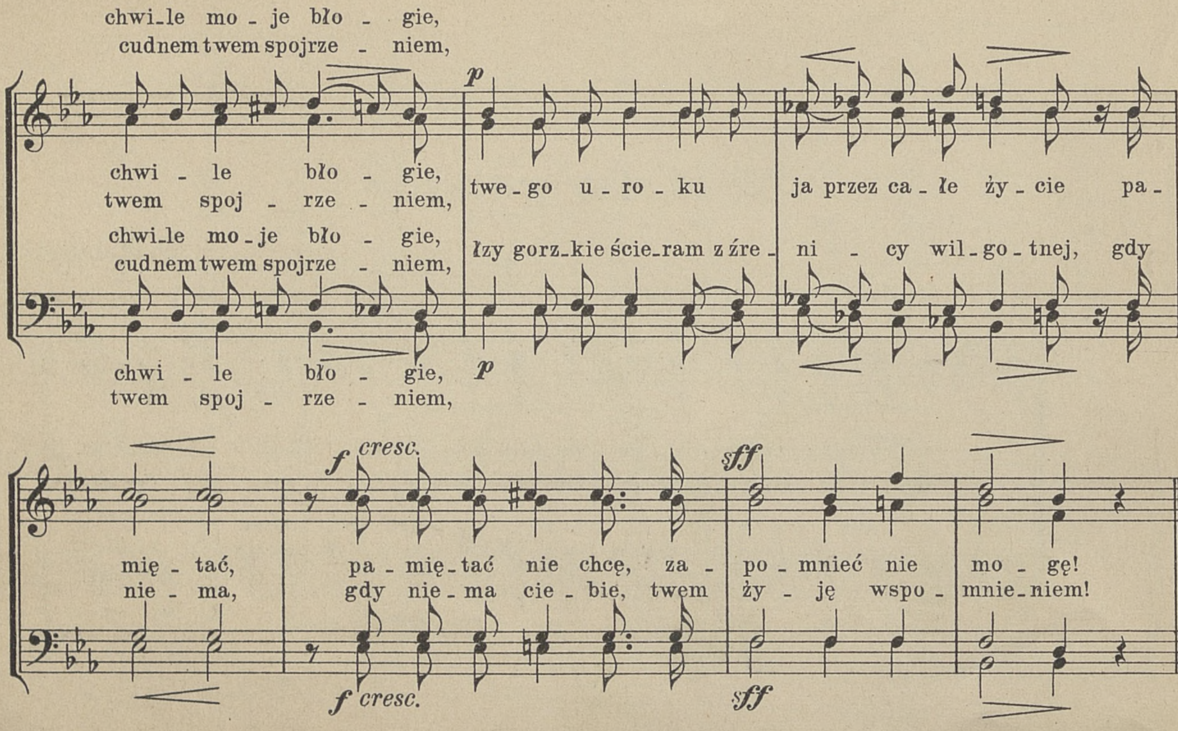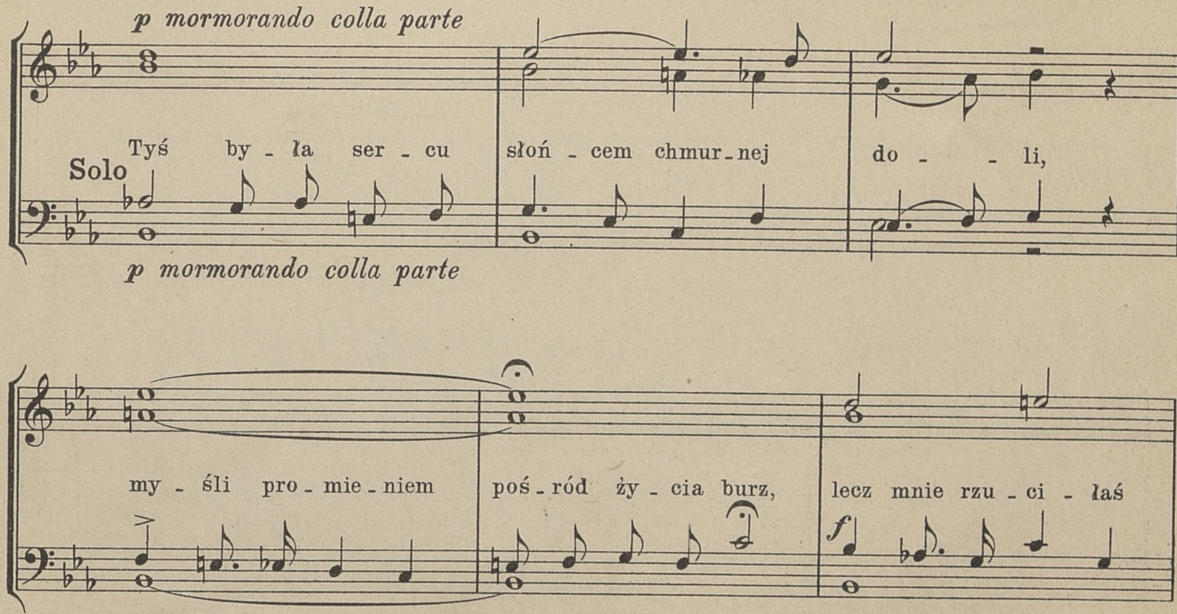

mf
f
sto - i ja - wor zie - lo - ny mo - jej mat - ki
pod ja - wo - rem łó - żeń - ko, le - ży na niem
le - ży, le - ży, cho - ru - je, na Ka - sień - kę
mf
f
p
ro - dzo - nej, mo - jej mat - ki ro - dzo - - nej.
Ja - sień - ko, le - ży na niem Ja - sień - - ko.
wska - zu - je, na Ka - sień - kę wska - zu - - je.
p

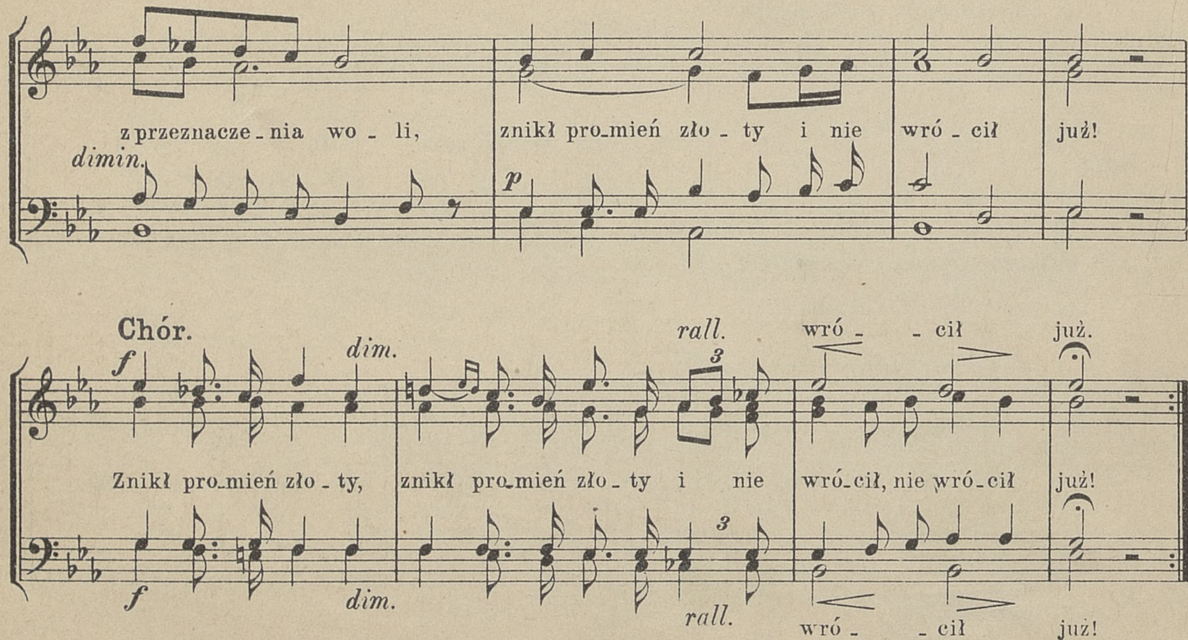
Nº 14. Do gwiazdy.

P. Maszyński.

chwi-le mo-je bło-gie,
cudnem twem spojrze-niem,
chwi-le bło-gie,
twem spoj-rze-niem,
twe-go u-ro-ku
ja przez ca-łe ży-cie pa-
chwi-le mo-je bło-gie,
cudnem twem spojrze-niem,
łzy gorz-kie ście-ram z źre-ni-cy wil-go-tnej, gdy
chwi-le bło-gie,
twem spoj-rze-niem,
p
cresc.
f
sff
mię-tać,
nie-ma,
pa-mię-tać nie chcę, za-po-mnieć nie mo-gę!
gdy nie-ma cie-bie, twem ży-ję wspo-mnie-niem!

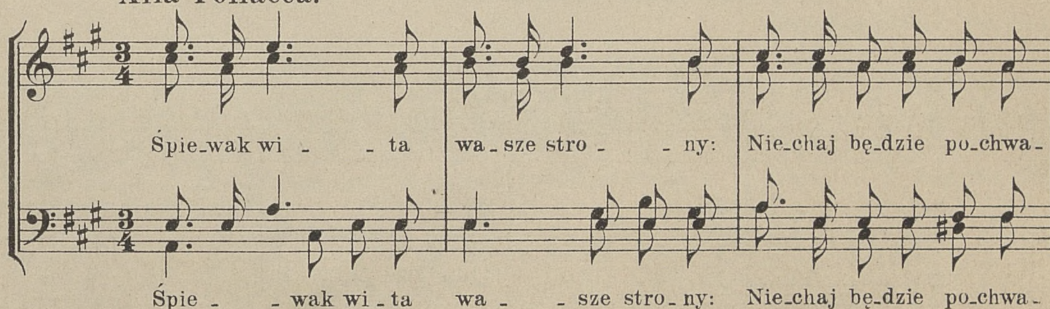

p mormorando colla parte
Solo
Tyś by - ła ser - cu słoń - cem chmur - nej do - - li,
p mormorando colla parte
my - śli pro - mie - niem poś - ród ży - cia burz, lecz mnie rzu - ci - łaś
f

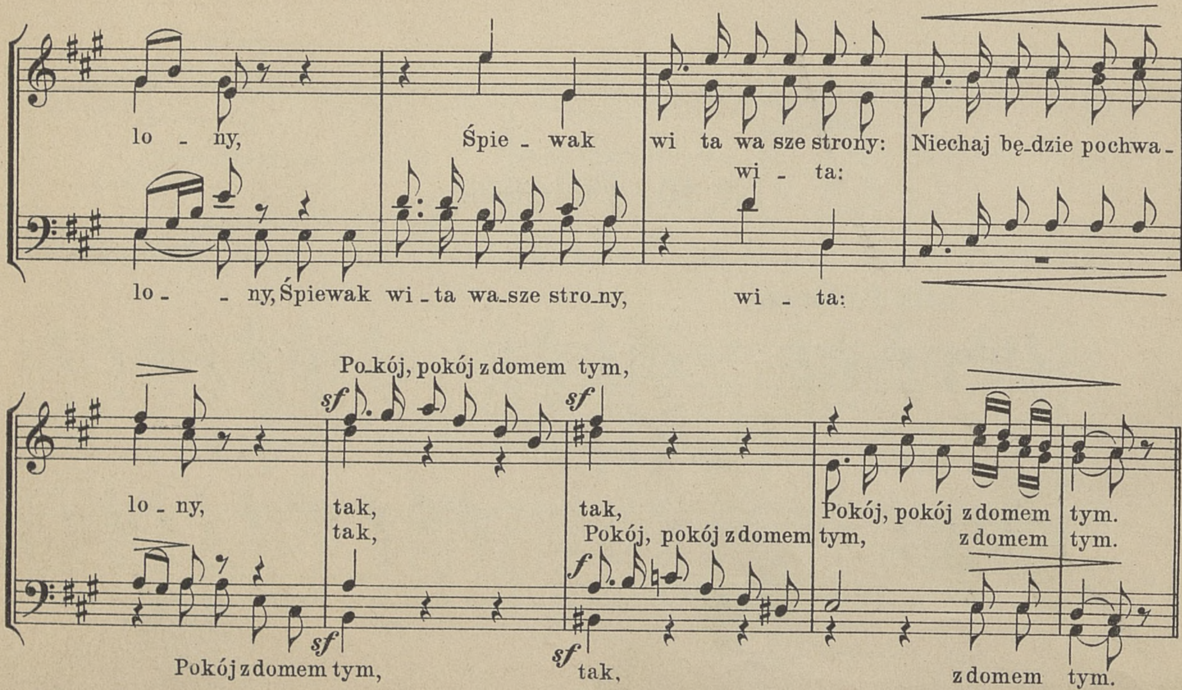

z przeznacze_nia wo_li, znikł pro_mień zło_ty i nie wró_cił już!
dimin.
p
Chór.
f
dim.
rall.
wró_ _ cił już.
Znikł pro_mień zło_ty, znikł pro_mień zło_ty i nie wró_cił, nie wró_cił już!
wró_ _ cił już!

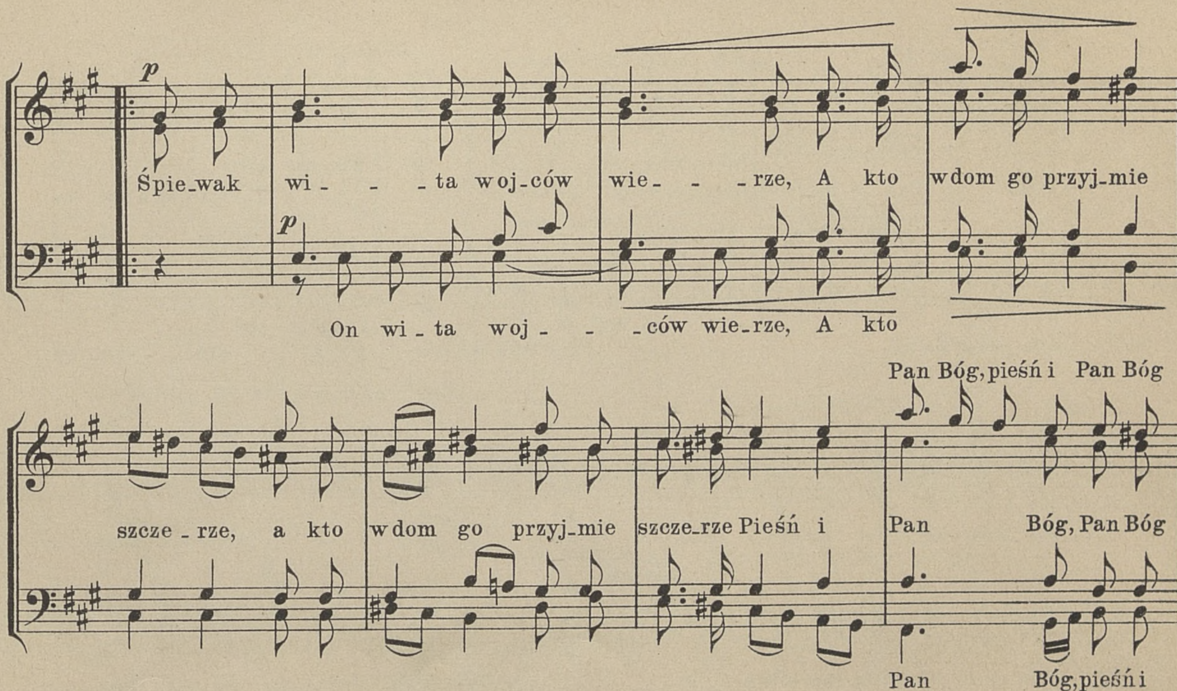
№ 15. Polonez.

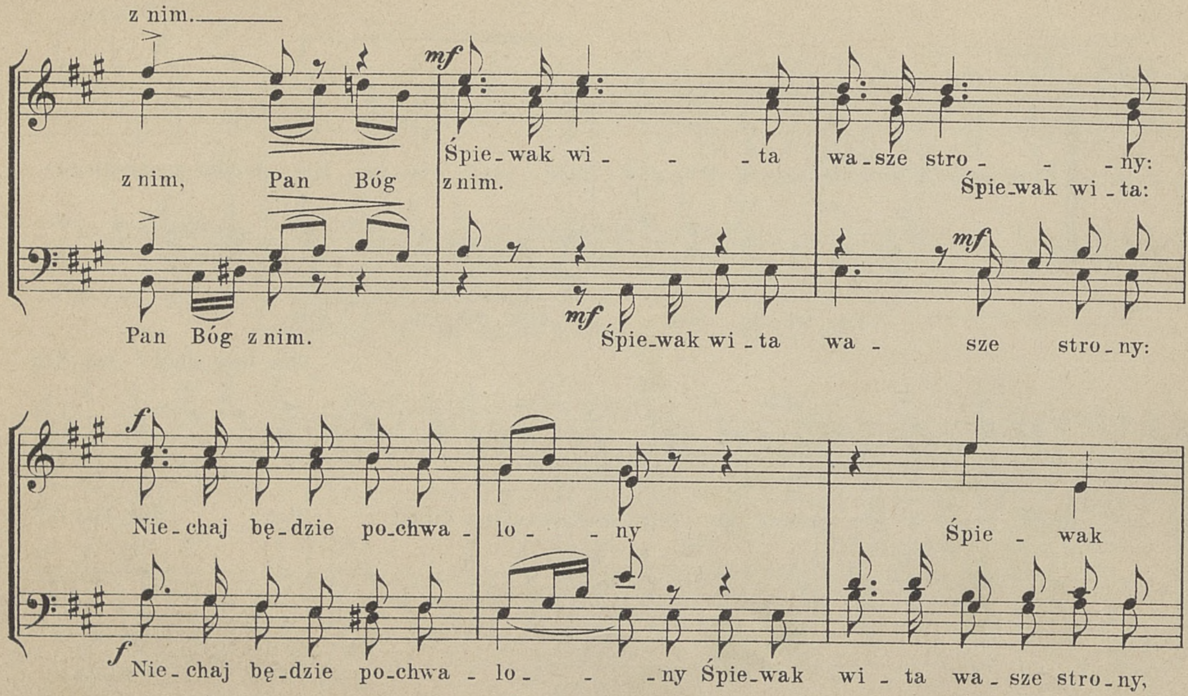
P. Maszyński.

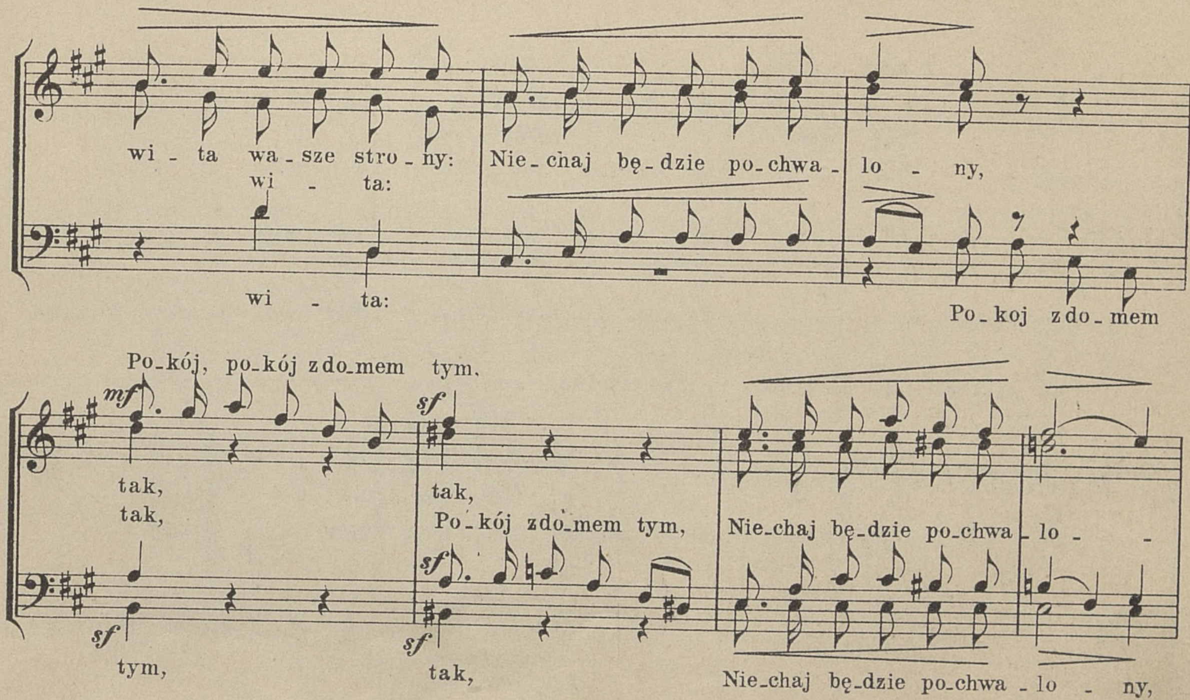
Alla Pollacca.

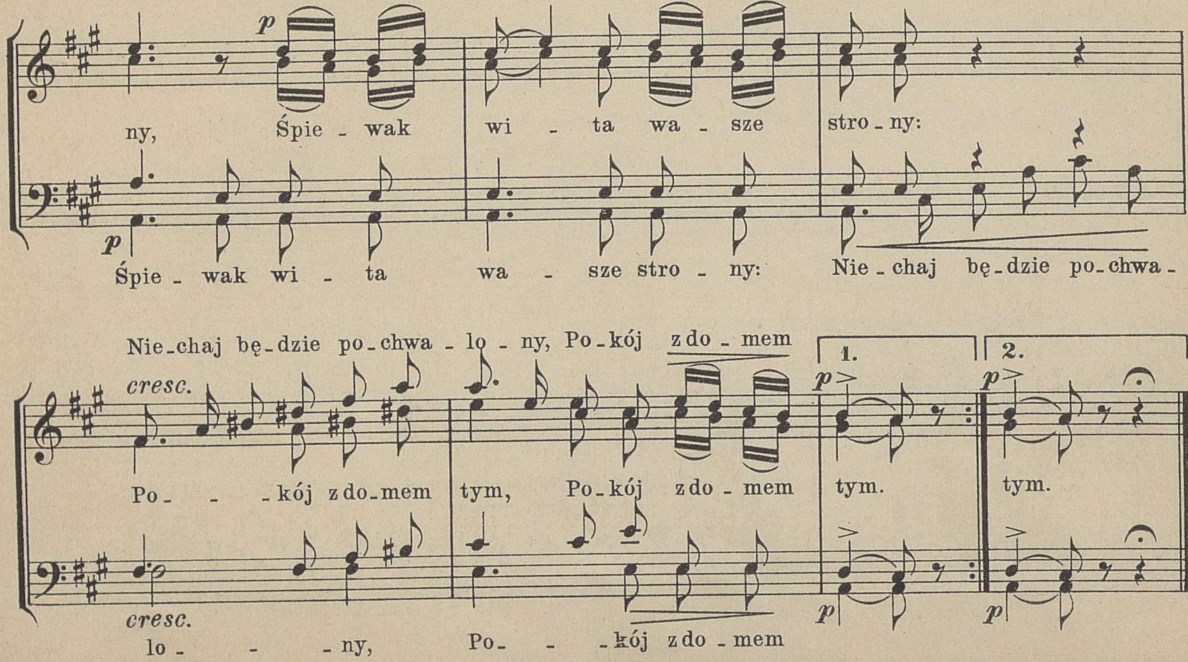

lo - ny, Śpie - wak wi ta wa sze strony: Niechaj bę-dzie pochwa -
wi - ta:
lo - - ny, Śpiewak wi - ta wa-sze stro-ny, wi - ta:
Po-kój, pokój z domem tym,
sf
lo - ny, tak, tak, Pokój, pokój z domem tym.
tak, Pokój, pokój z domem tym, z domem tym.
f
sf
Pokój z domem tym, tak, z domem tym.

p
Śpie_wak wi - - - ta woj_ców wie_ - - rze, A kto wdom go przyj_mie
p
On wi _ ta woj - - _ców wie_rze, A kto
Pan Bóg, pieśń i Pan Bóg
szcze _ rze, a kto wdom go przyj_mie szcze_rze Pieśń i Pan Bóg, Pan Bóg
Pan Bóg, pieśń i

z nim.
Śpie_wak wi - - ta wa_sze stro - - ny:
z nim, Pan Bóg z nim.
Śpie_wak wi_ta:
Pan Bóg z nim.
Śpie_wak wi_ta wa - sze stro_ny:
Nie_chaj bę_dzie po_chwa - lo - - ny
Śpie - wak
Nie_chaj bę_dzie po_chwa - lo - - ny Śpie_wak wi - ta wa_sze stro_ny,
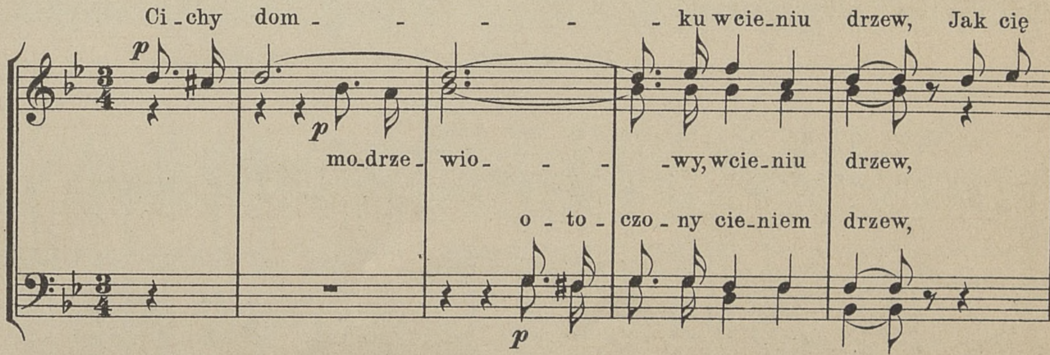

wi - ta wa - sze stro - ny: Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny,
wi - ta:
wi - ta:
Po - koj z do - mem
Po - kój, po - kój z do - mem tym.
tak, tak,
tak, Po - kój z do - mem tym, Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo -
tym, tak, Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny,

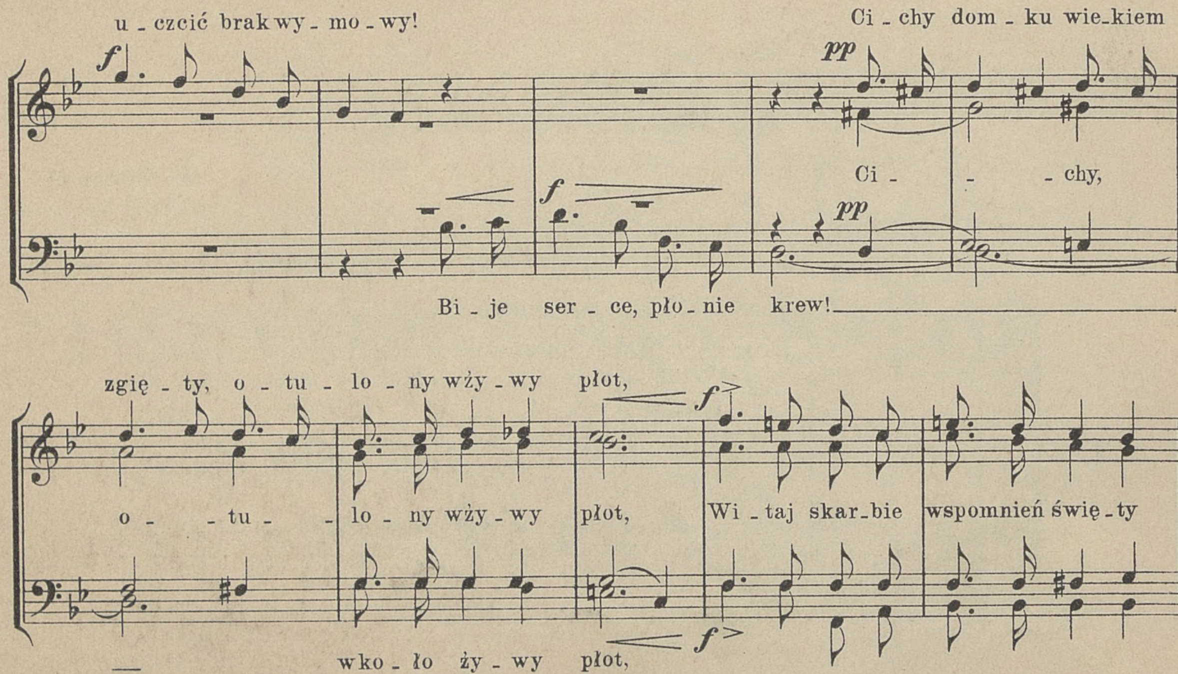

p
ny, Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny:
p
Śpie - wak wi - ta wa - sze stro - ny: Nie - chaj bę - dzie po - chwa -
Nie - chaj bę - dzie po - chwa - lo - ny, Po - kój z do - mem
1.
2.
cresc.
p
Po - - kój z do - mem tym, Po - kój z do - mem tym. tym.
cresc.
lo - - ny, Po - - kój z do - mem

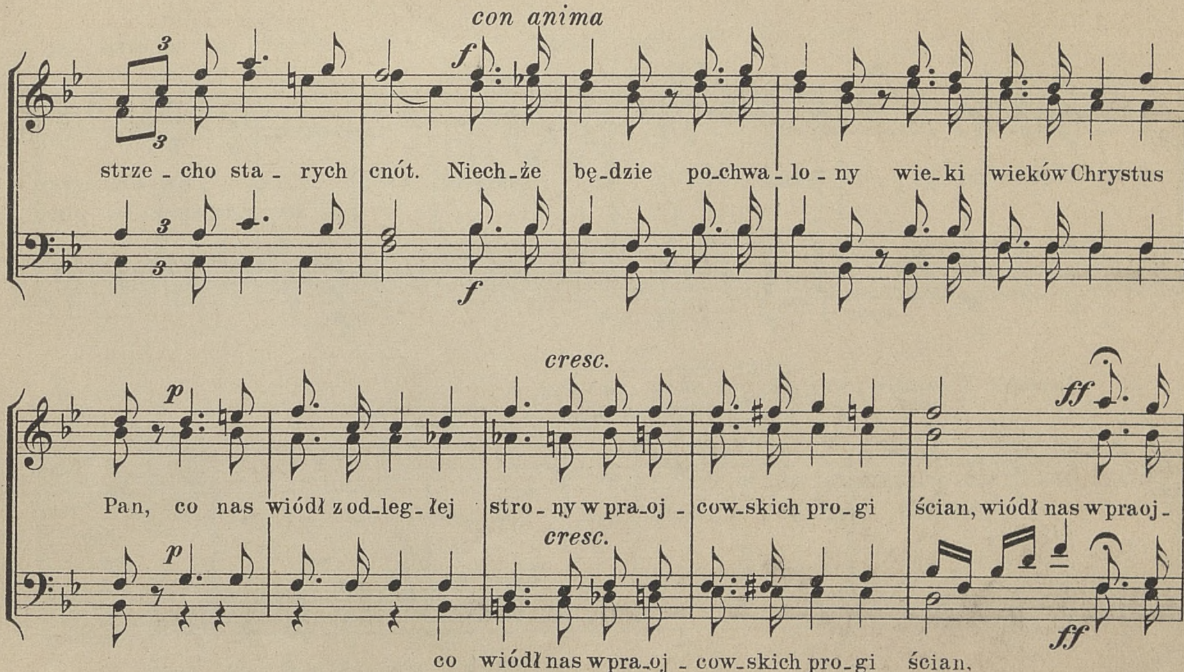
Nº 16. „Cichy domku."

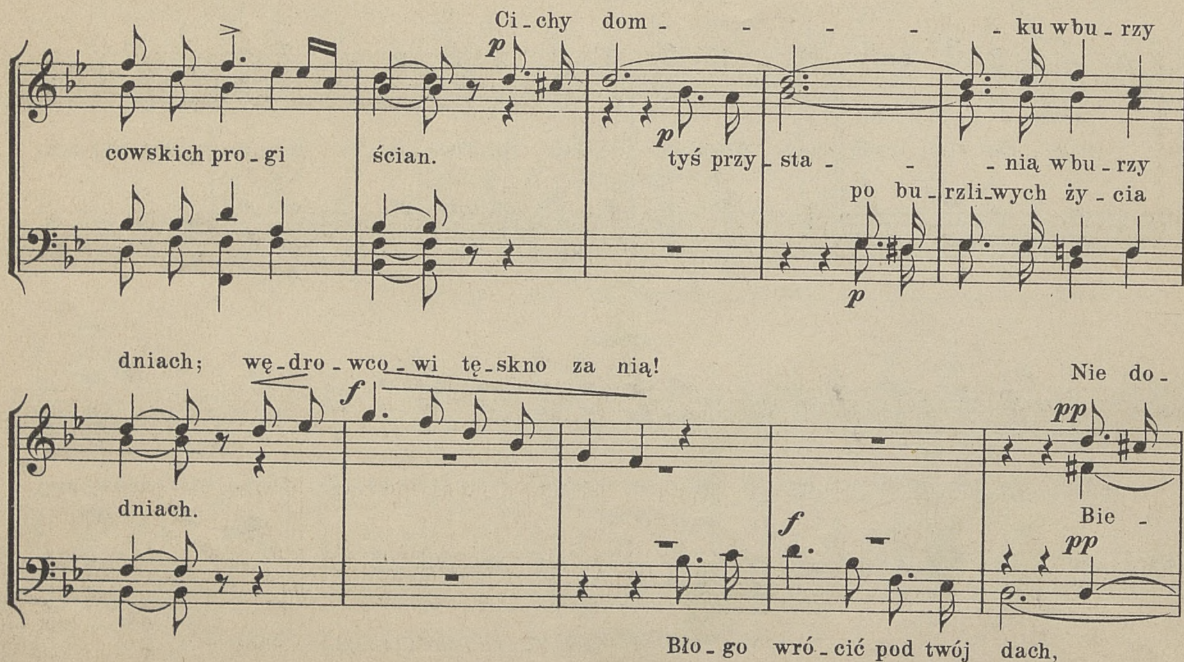
St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

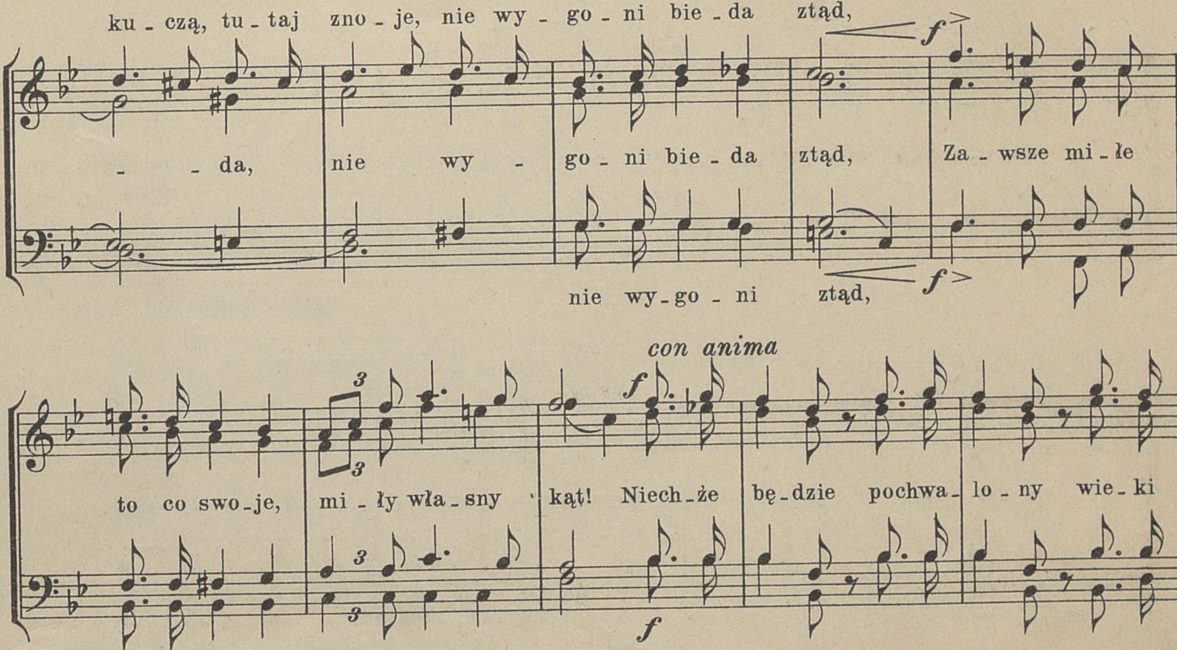
Andante.

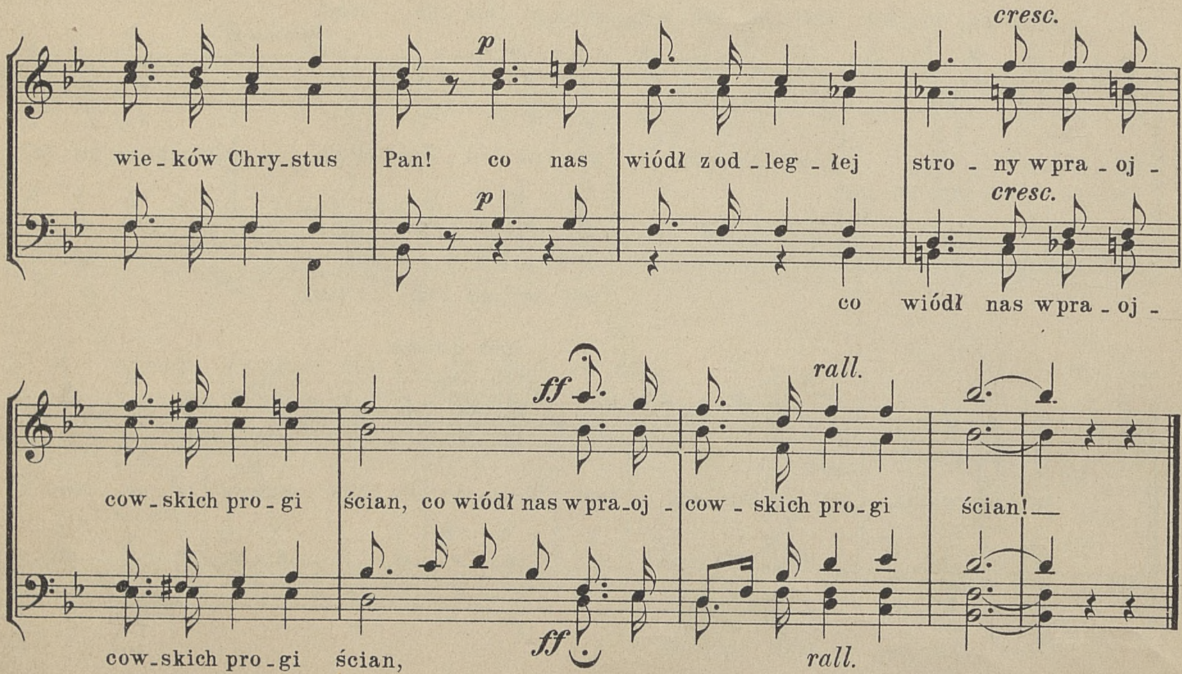

u - czcić brak wy - mo - wy!
Ci - chy dom - ku wie-kiem
Ci - - - chy,
Bi - je ser - ce, pło - nie krew!
zgię - ty, o - tu - lo - ny wży - wy płot,
o - - tu - - lo - ny wży - wy płot,
Wi - taj skar-bie wspomnień świę - ty
wko - ło ży - wy płot,

con anima
strze - cho sta - rych cnót. Niech-że będzie po-chwa-lo - ny wie-ki wieków Chrystus
cresc.
Pan, co nas wiódł z od-leg-łej stro - ny w pra-oj - cow-skich pro-gi ścian, wiódł nas w pra oj -
cresc.
co wiódł nas w pra-oj - cow-skich pro-gi ścian.
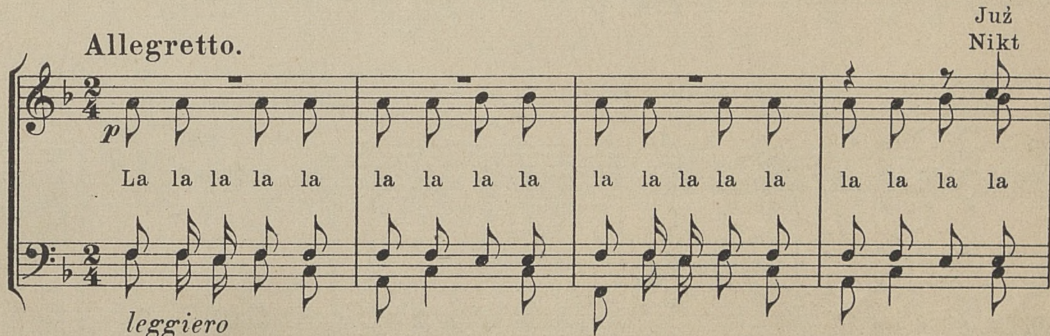

Ci_chy dom_ - - - - ku wbu_rzy
cowskich pro_gi
ścian.
tyś przy_sta_ - - nią wbu_rzy
po bu_rzli_wych ży_cia
dniach; wę_dro_wco_wi tę_skno za nią!
Nie do_
dniach.
Bie_
Bło_go wró_cić pod twój dach,

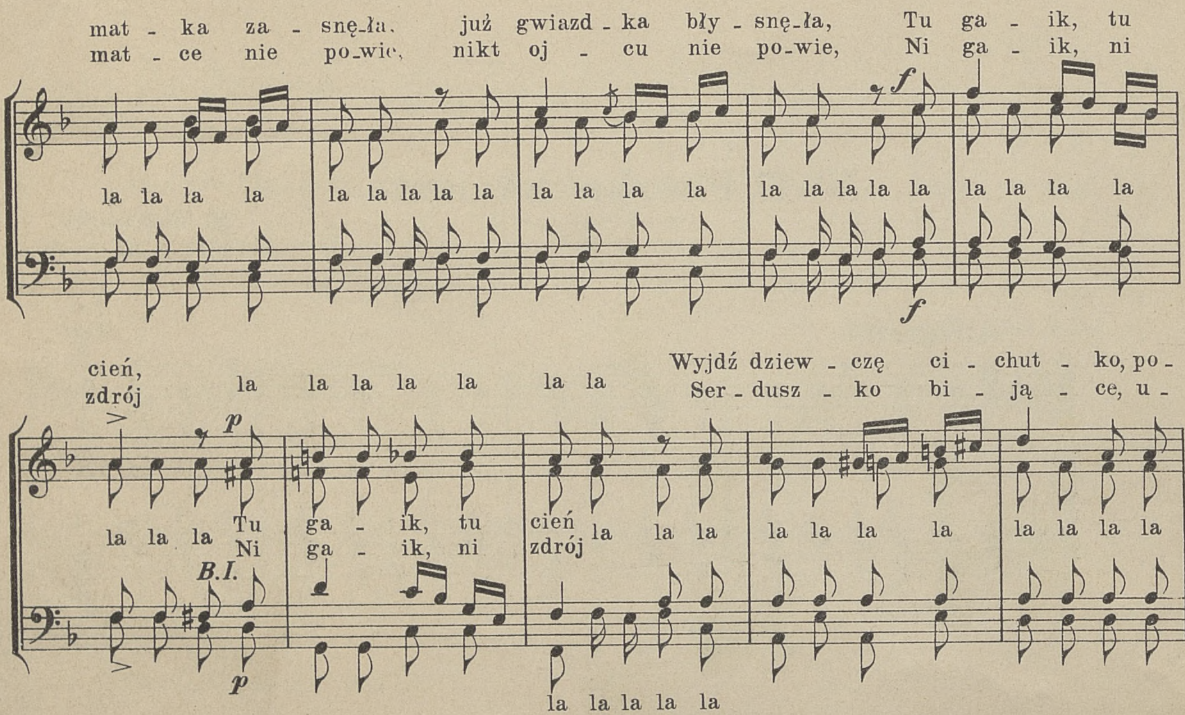

ku - czą, tu - taj zno - je, nie wy - go - ni bie - da ztąd,
f
- - da, nie wy - go - ni bie - da ztąd, Za - wsze mi - łe
nie wy - go - ni ztąd,
f
con anima
f
to co swo - je, mi - ły wła - sny kąt! Niech - że będzie pochwa - lo - ny wie - ki
f

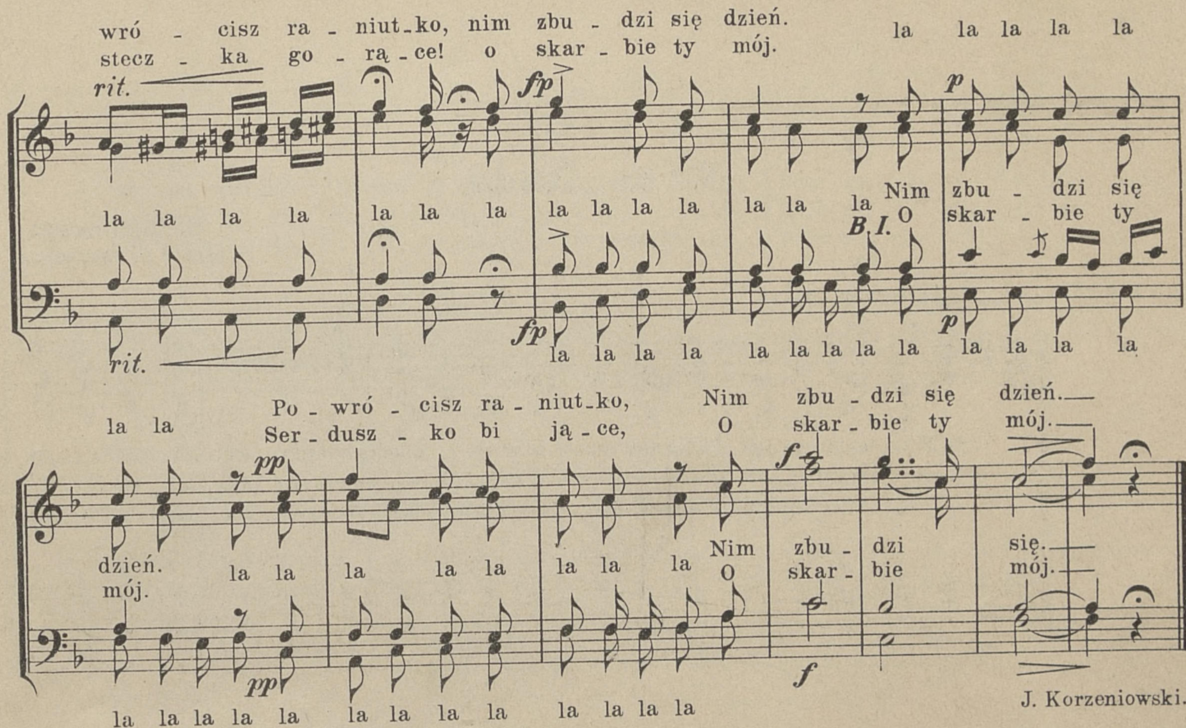

cresc.
p
wie - ków Chry - stus Pan! co nas wiódł z od - leg - łej stro - ny w pra - oj -
p
cresc.
co wiódł nas w pra - oj -
ff
rall.
cow - skich pro - gi ścian, co wiódł nas w pra - oj - cow - skich pro - gi ścian! —
cow - skich pro - gi ścian,
ff
rall.

Nº 17. Piosnka żołnierza.

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

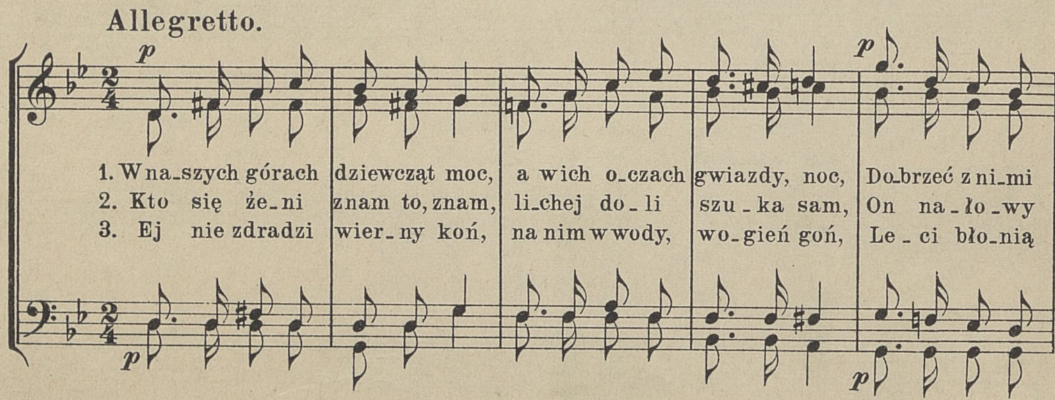

mat - ka za - snę-ła, już gwiazd - ka bły - snę-ła, Tu ga - ik, tu
mat - ce nie po-wie, nikt oj - cu nie po-wie, Ni ga - ik, ni
f
la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la la
f
cień,
zdrój
la la la la la la la
Wyjdź dziew - czę ci - chut - ko, po -
Ser - dusz - ko bi - ją - ce, u -
p
la la la Tu ga - ik, tu cień la la la la la la la la la la la
Ni ga - ik, ni zdrój
B.I.
p
la la la la la

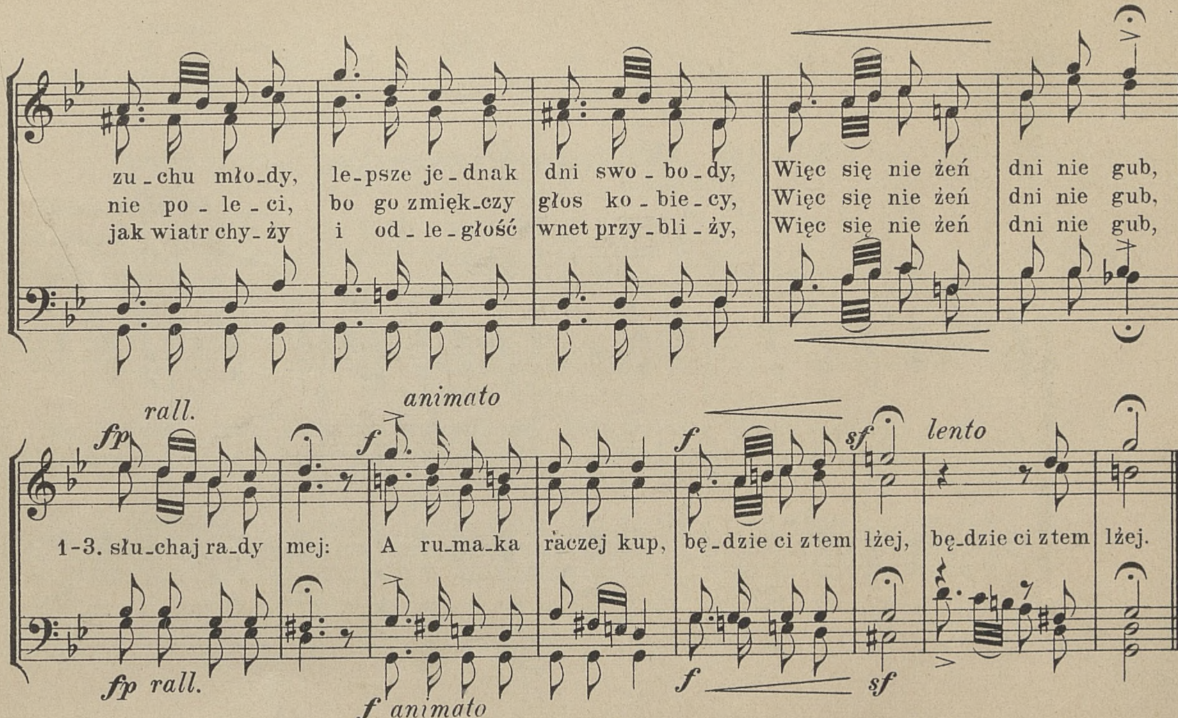

J. Korzeniowski.

№ 18. „Rada.“

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

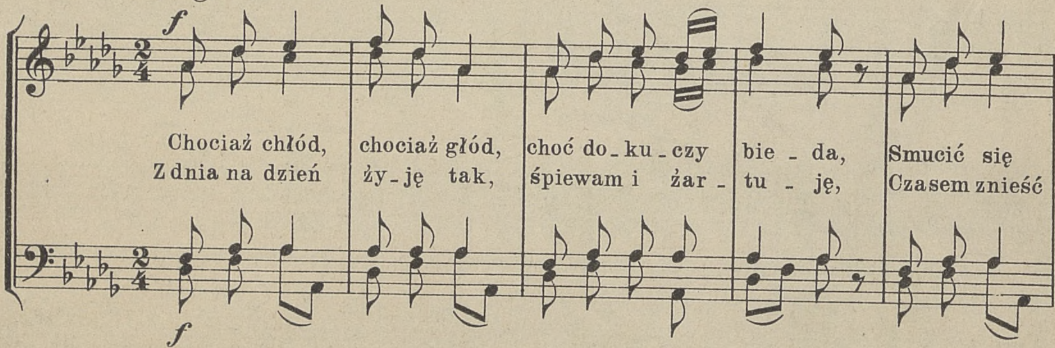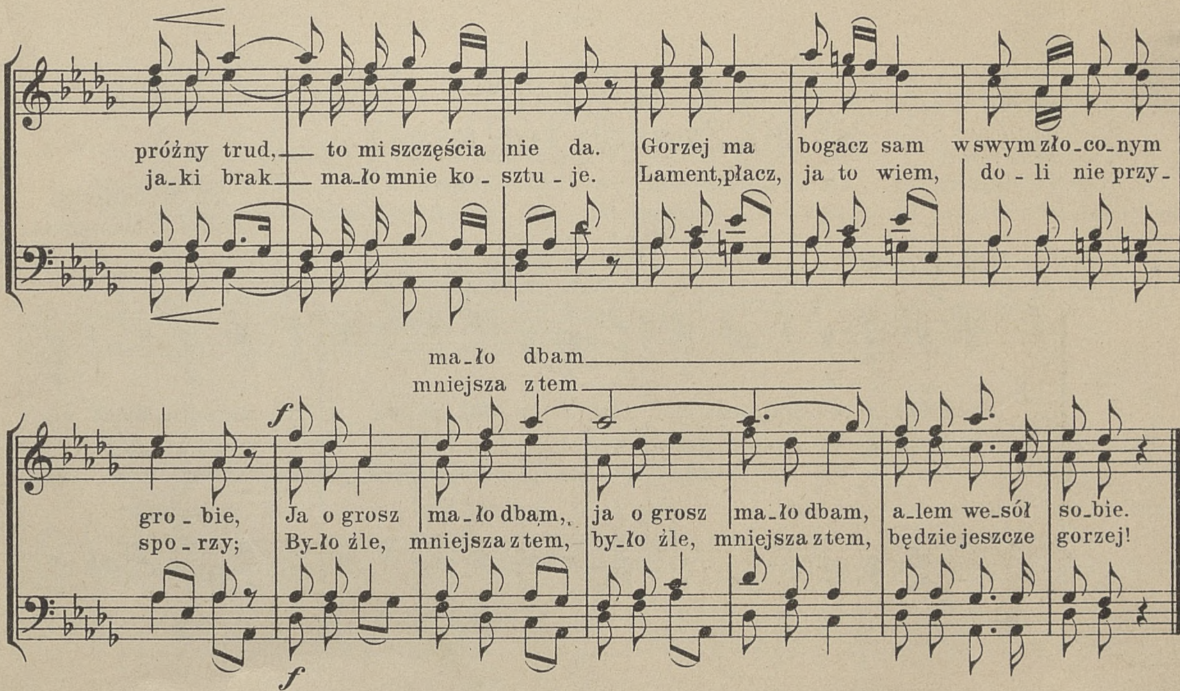

zu - chu mło - dy, le - psze je - dnak dni swo - bo - dy, Więc się nie żeń dni nie gub,
nie po - le - ci, bo go zmięk - czy głos ko - bie - cy, Więc się nie żeń dni nie gub,
jak wiatr chy - ży i od - le - głość wnet przy - bli - ży, Więc się nie żeń dni nie gub,
rall.
fp
animato
f
sf
lento
1-3. słu - chaj ra - dy mej: A ru - ma - ka raczej kup, bę - dzie ci ztem lżej, bę - dzie ci ztem lżej.
fp rall.
f animato

Nº 19. Wesoła Piosenka.

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

Allegro molto.

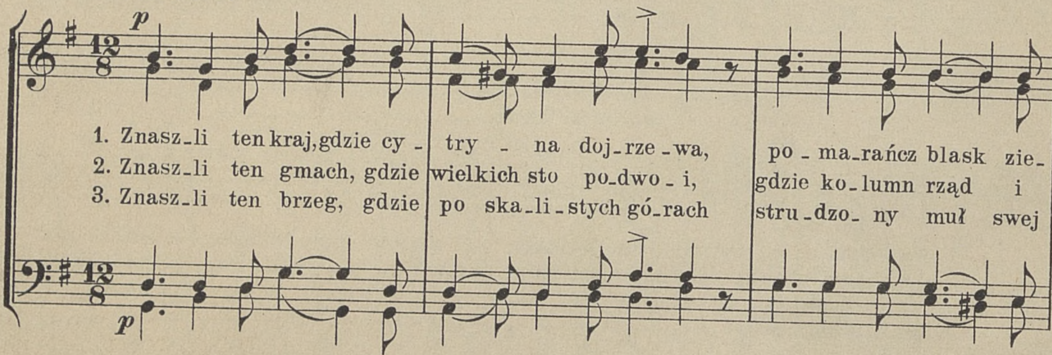

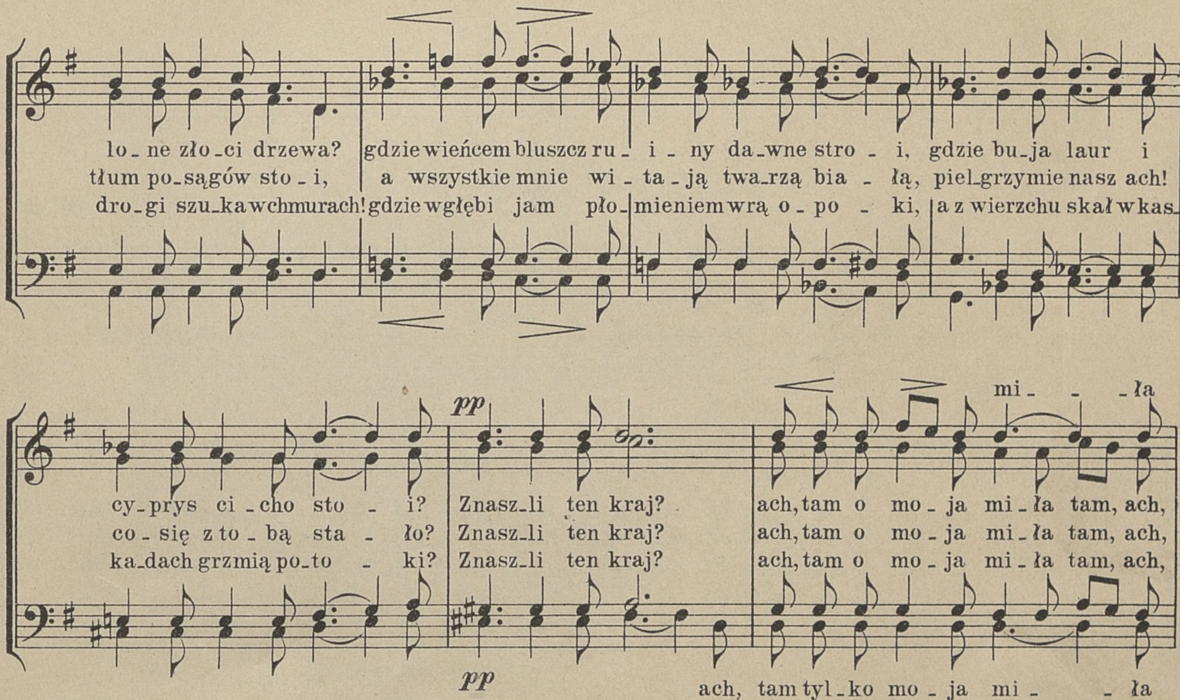

próżny trud, to mi szczęścia nie da. Gorzej ma bogacz sam w swym zło_co_nym
ja_ki brak ma_ło mnie ko_sztu_je. Lament, płacz, ja to wiem, do_li nie przy_
ma_ło dbam
mniejsza z tem
gro_bie, Ja o grosz ma_ło dbam, ja o grosz ma_ło dbam, a_lem we_sół so_bie.
spo_rzy; By_ło źle, mniejsza z tem, by_ło źle, mniejsza z tem, będzie jeszcze gorzej!

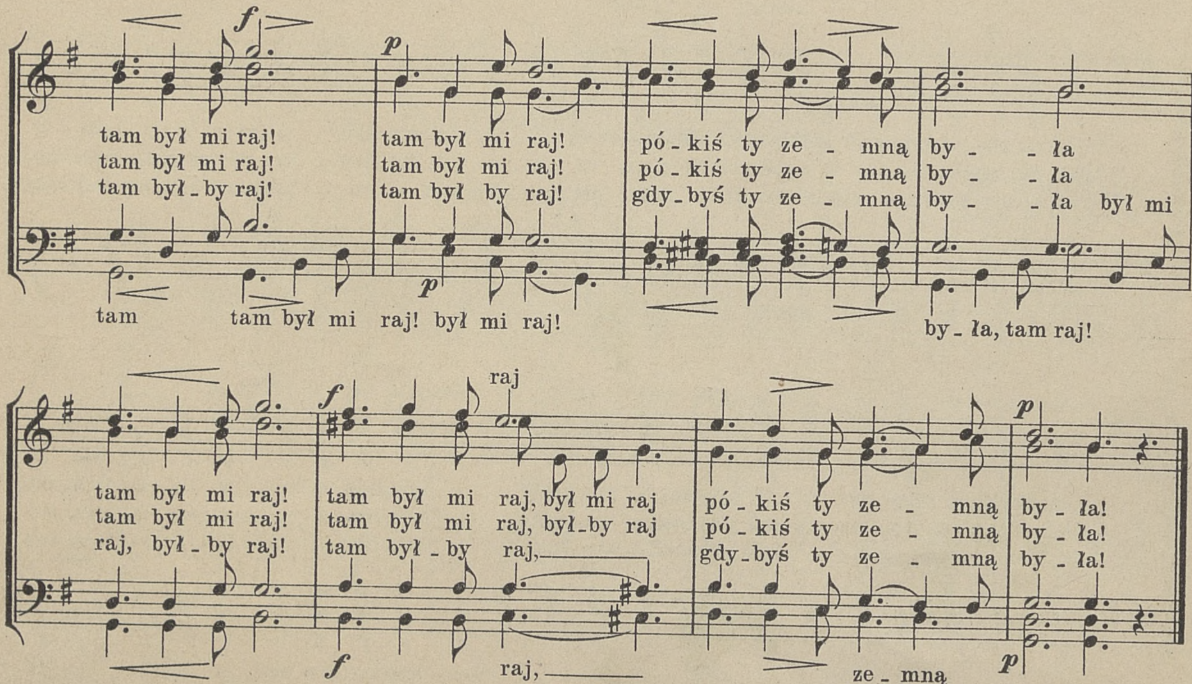
Nº 20. Znaszli ten kraj?

St. Moniuszko.
ułożył P. Maszyński.

Moderato.
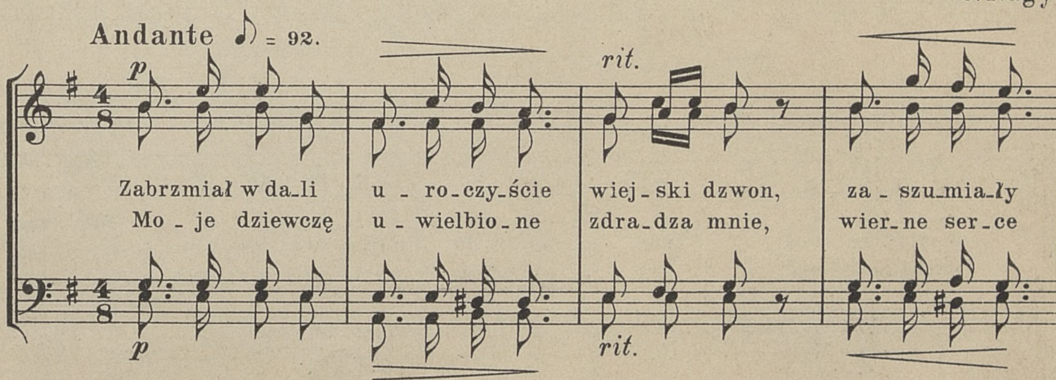

lo - ne zło - ci drzewa? gdzie wieńcem bluszcz ru - i - ny da - wne stro - i, gdzie bu - ja laur i
tłum po - sągów sto - i, a wszystkie mnie wi - ta - ją twa - rzą bia - łą, piel - grzymie nasz ach!
dro - gi szu - ka w chmurach! gdzie w głębi jam pło - mieniem wrą o - po - ki, a z wierzchu skał w kas -
pp
mi - - ła
cy - prys ci - cho sto - i? Znasz - li ten kraj? ach, tam o mo - ja mi - ła tam, ach,
co - się z to - bą sta - ło? Znasz - li ten kraj? ach, tam o mo - ja mi - ła tam, ach,
ka - dach grzmią po - to - ki? Znasz - li ten kraj? ach, tam o mo - ja mi - ła tam, ach,
pp
ach, tam tyl - ko mo - ja mi - - ła
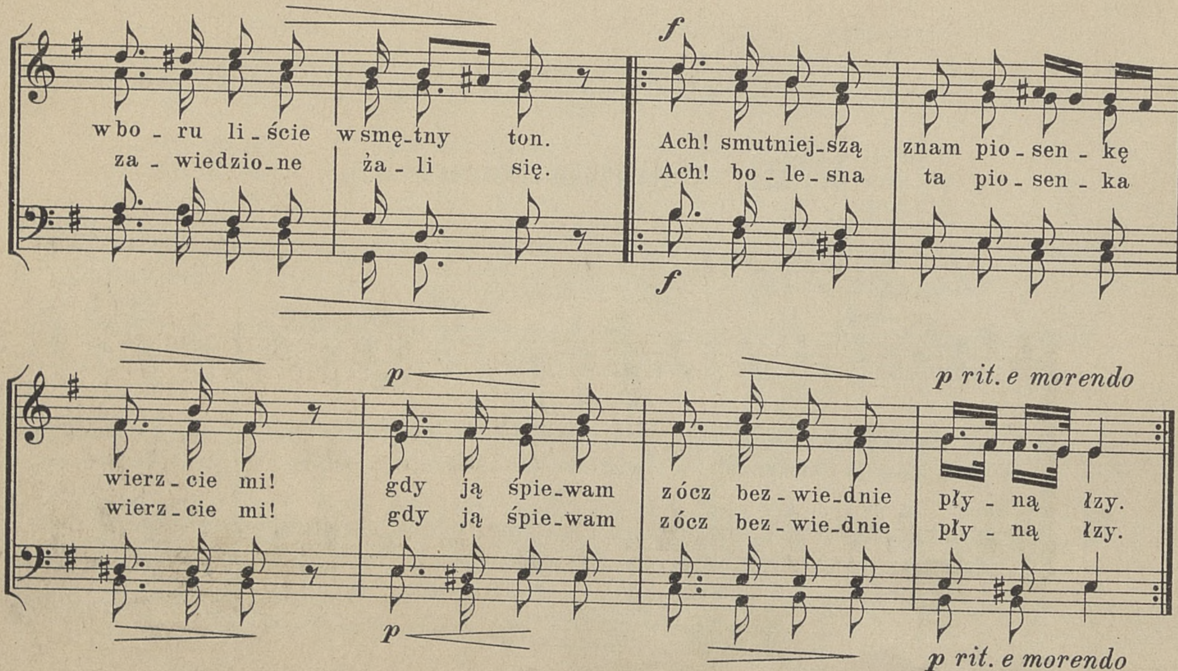

f
p
tam był mi raj! tam był mi raj! pó - kiś ty ze - mną by - - ła
tam był mi raj! tam był mi raj! pó - kiś ty ze - mną by - - ła
tam był - by raj! tam był by raj! gdy - byś ty ze - mną by - - ła był mi
p
tam tam był mi raj! był mi raj! by - ła, tam raj!
raj
f
p
tam był mi raj! tam był mi raj, był mi raj pó - kiś ty ze - mną by - ła!
tam był mi raj! tam był mi raj, był - by raj pó - kiś ty ze - mną by - ła!
raj, był - by raj! tam był - by raj, gdy - byś ty ze - mną by - ła!
f
raj,
ze - mną
p

(Z Goethe'go.)

Nº 21. Smutna piosenka.

J. Nagy.

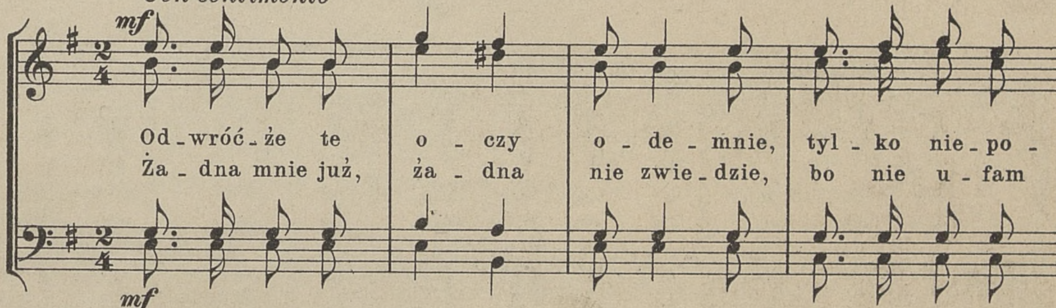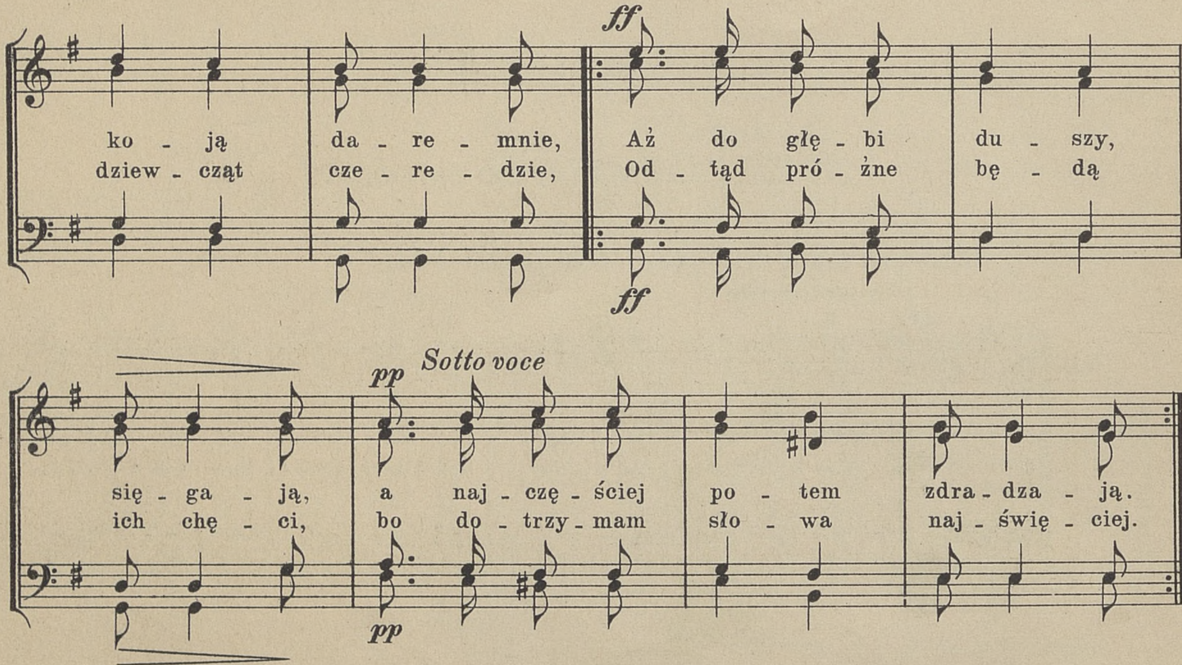

w bo - ru li - ście w smę - tny ton.
za - wiedzio - ne ża - li się.
f
Ach! smutniej - szą znam pio - sen - kę
Ach! bo - le - sna ta pio - sen - ka
p
p rit. e morendo
wierz - cie mi! gdy ją śpie - wam z ócz bez - wie - dnie pły - ną łzy.
wierz - cie mi! gdy ją śpie - wam z ócz bez - wie - dnie pły - ną łzy.
p rit. e morendo

№ 22. „Odwróć że te oczy“.

Allegro moderato quasi Allegretto ♩ = 92. **J. Nagy.**

Con sentimento

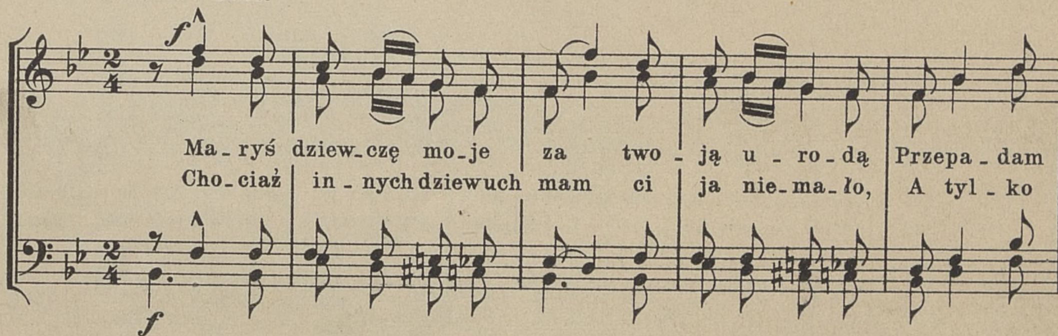

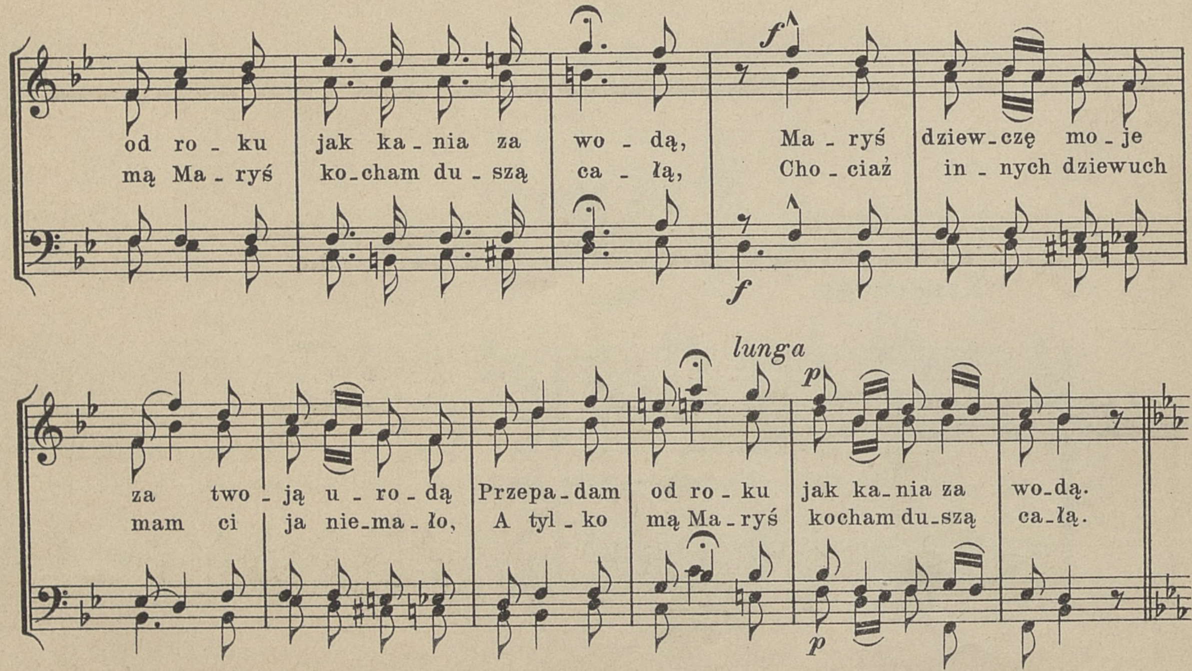

ff
ko - ją da - re - mnie, Aż do głę - bi du - szy,
dziew - cząt cze - re - dzie, Od - tąd pró - żne bę - dą
ff
Sotto voce
pp
się - ga - ją, a naj - czę - ściej po - tem zdra - dza - ją.
ich chę - ci, bo do - trzy - mam sło - wa naj - świę - ciej.
pp

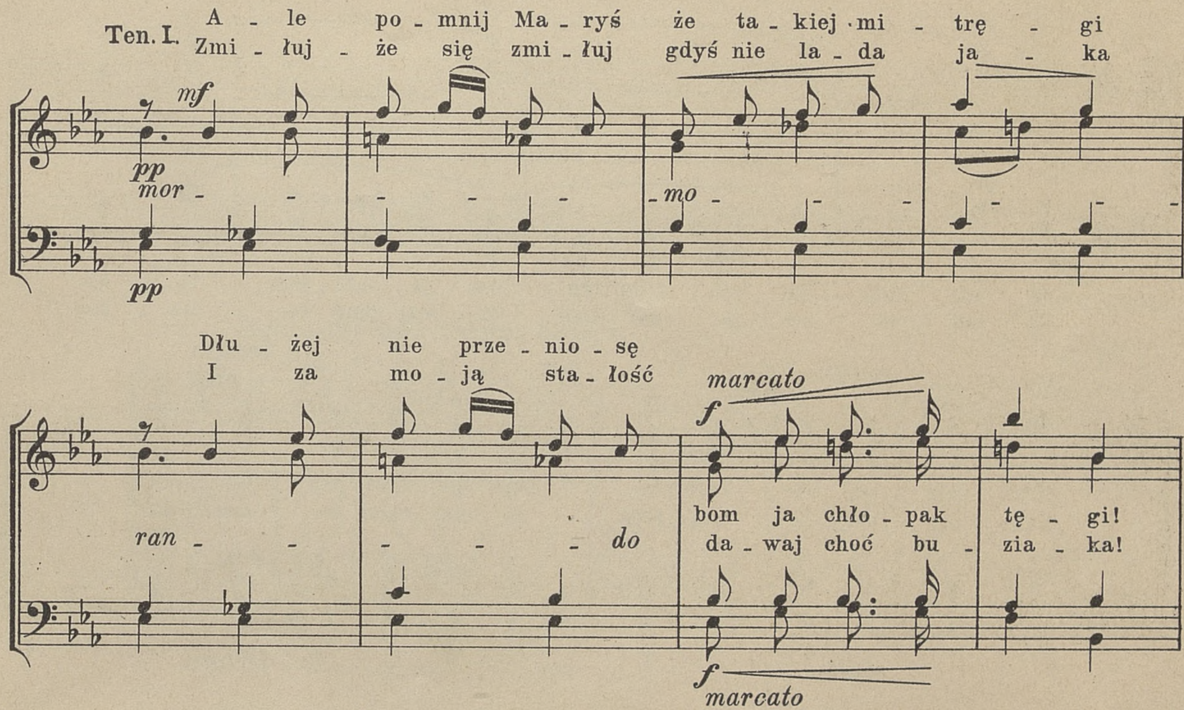
№. 23. Maryś.
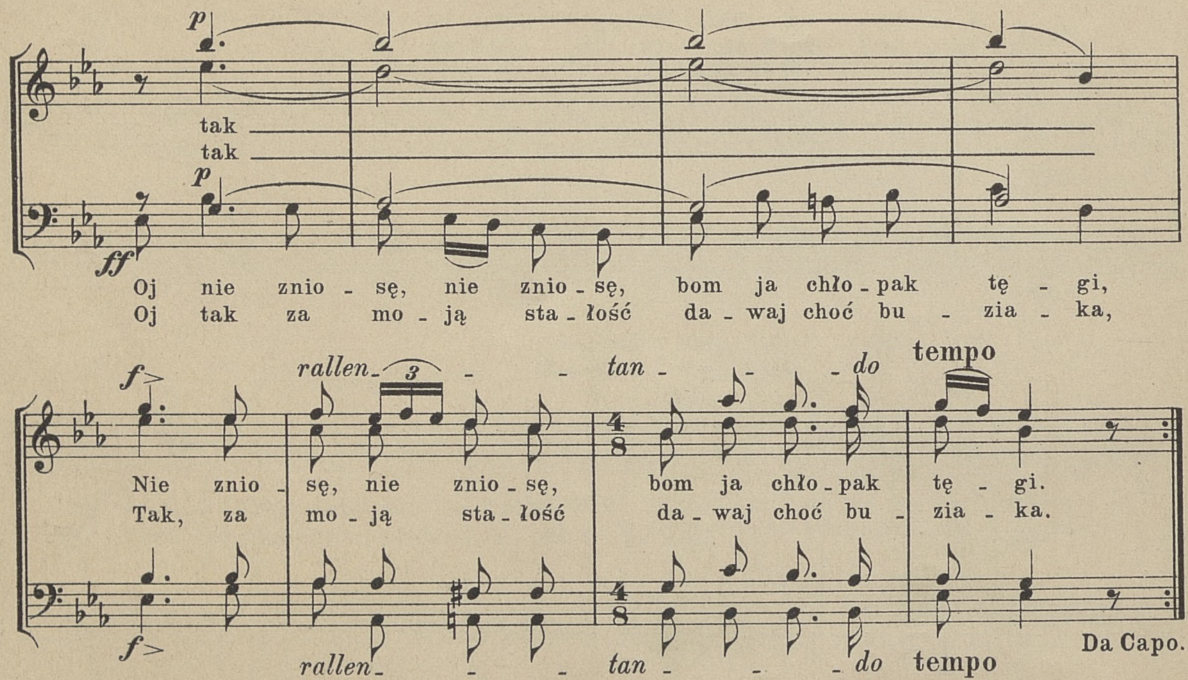
St. Niedzielski.

Krakowiak.

od ro - ku jak ka - nia za wo - dą, Ma - ryś dziew - czę mo - je
mą Ma - ryś ko - cham du - szą ca - łą, Cho - ciaż in - nych dziewuch
lunga
za two - ją u - ro - dą Przepa - dam od ro - ku jak ka - nia za wo - dą.
mam ci ja nie - ma - ło, A tyl - ko mą Ma - ryś kocham du - szą ca - łą.

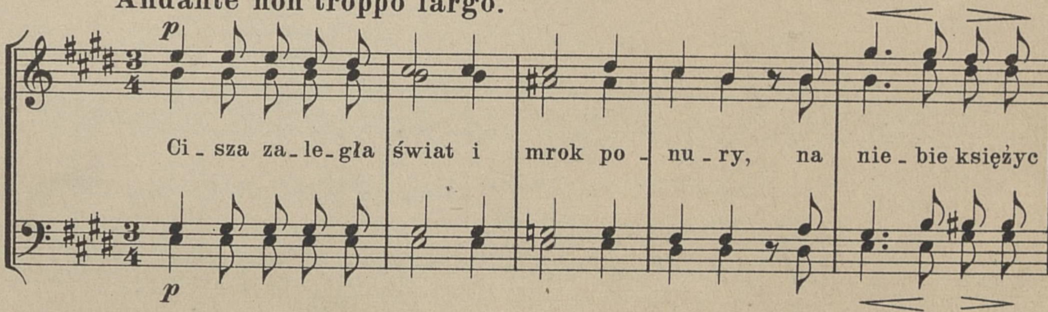

Ten. I.
A - le po - mnij Ma - ryś że ta - kiej mi - trę - gi
Zmi - łuj - że się zmi - łuj gdyś nie la - da ja - ka
mf
pp
mor - - - - - - mo - - - - - -
pp
Dłu - żej nie prze - nio - się
I za mo - ją sta - łość
marcato
f
bom ja chło - pak tę - gi!
ran - - - - - do
da - waj choć bu - zia - ka!
f
marcato

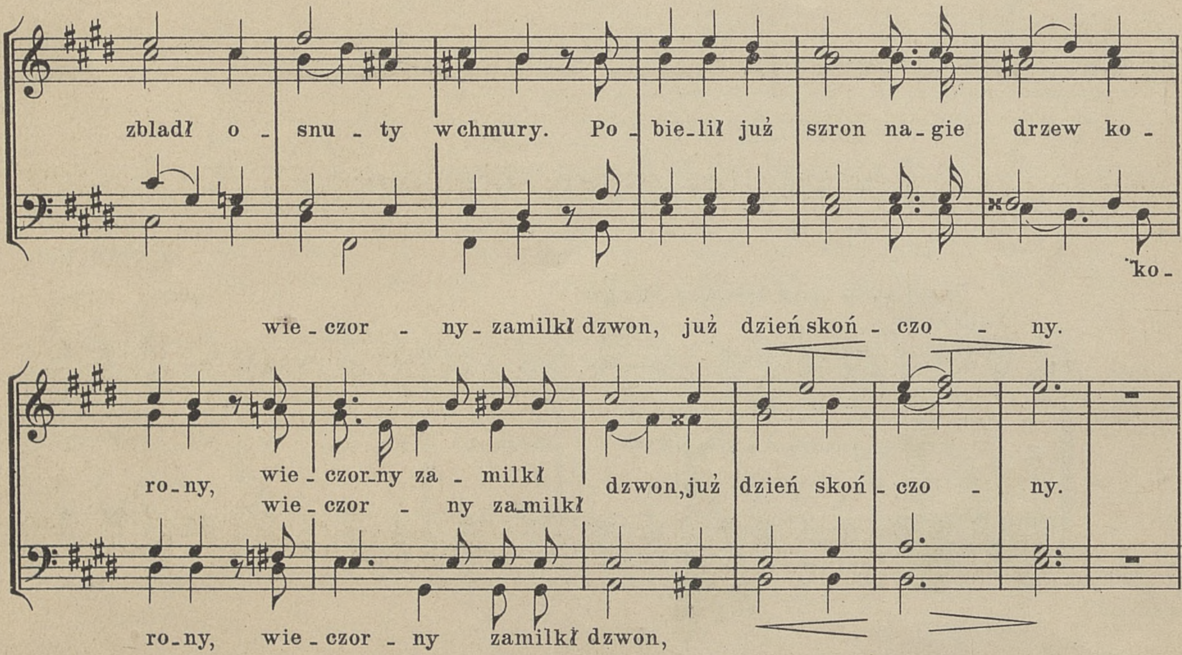

p
tak
tak
p
ff
Oj nie znio - sę, nie znio - sę, bom ja chło - pak tę - gi,
Oj tak za mo - ją sta - łość da - waj choć bu - zia - ka,
f>
rallen - - tan - - do
tempo
3
Nie znio - sę, nie znio - sę, bom ja chło - pak tę - gi.
Tak, za mo - ją sta - łość da - waj choć bu - zia - ka.
f>
rallen - - tan - - do tempo
Da Capo.

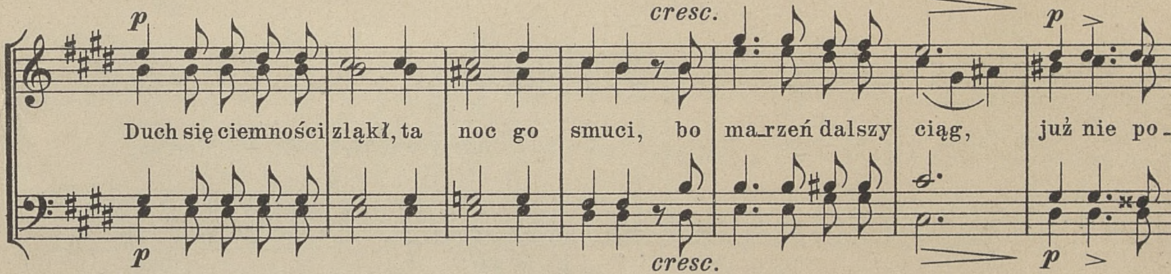
Nº 24. Już dzień skończony.
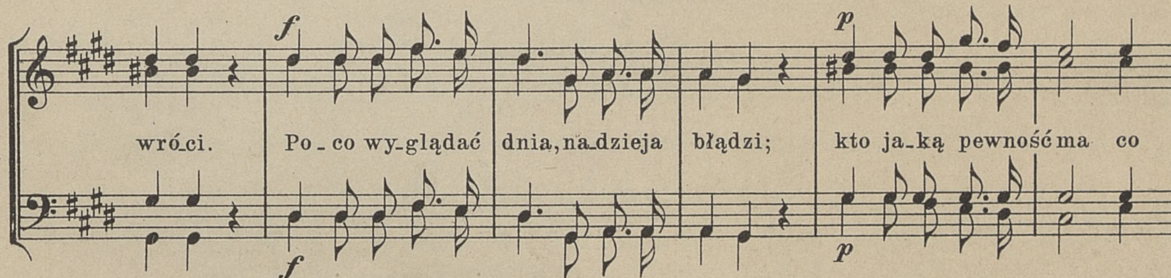
A. Sullivan.

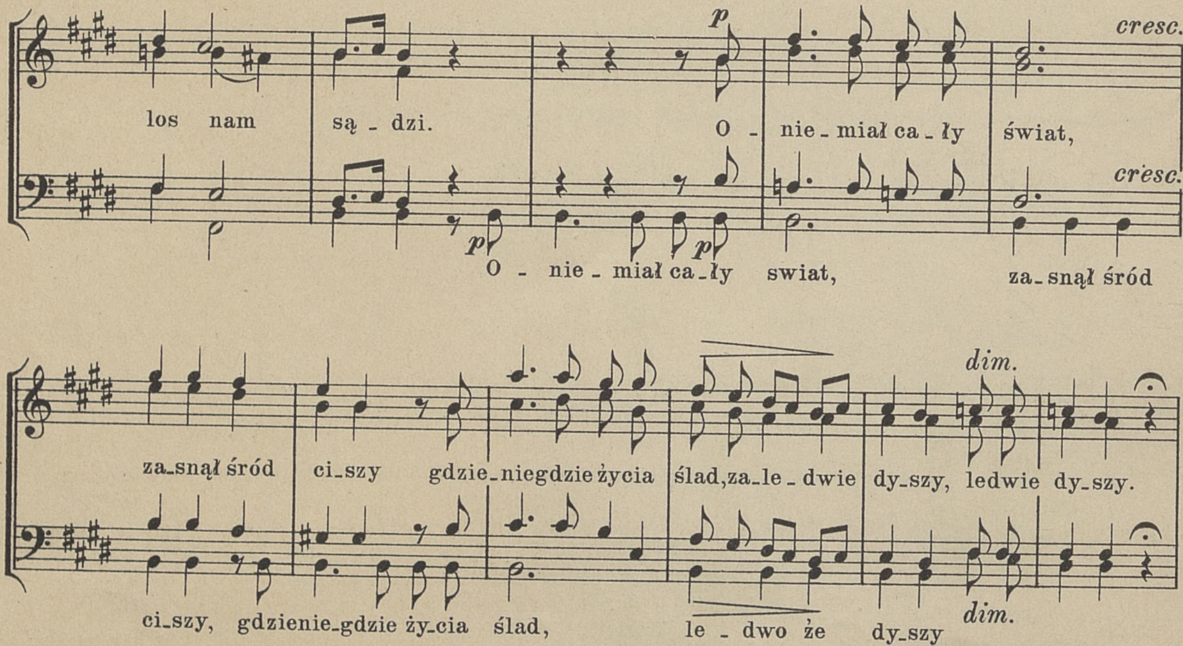
Andante non troppo largo.

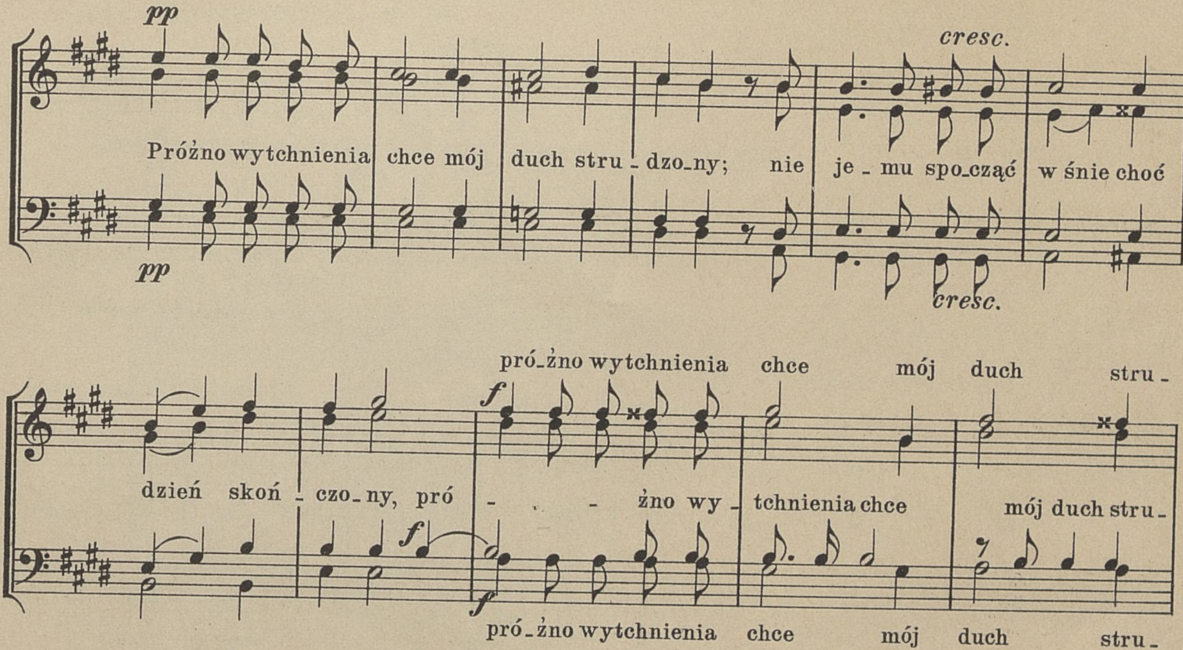

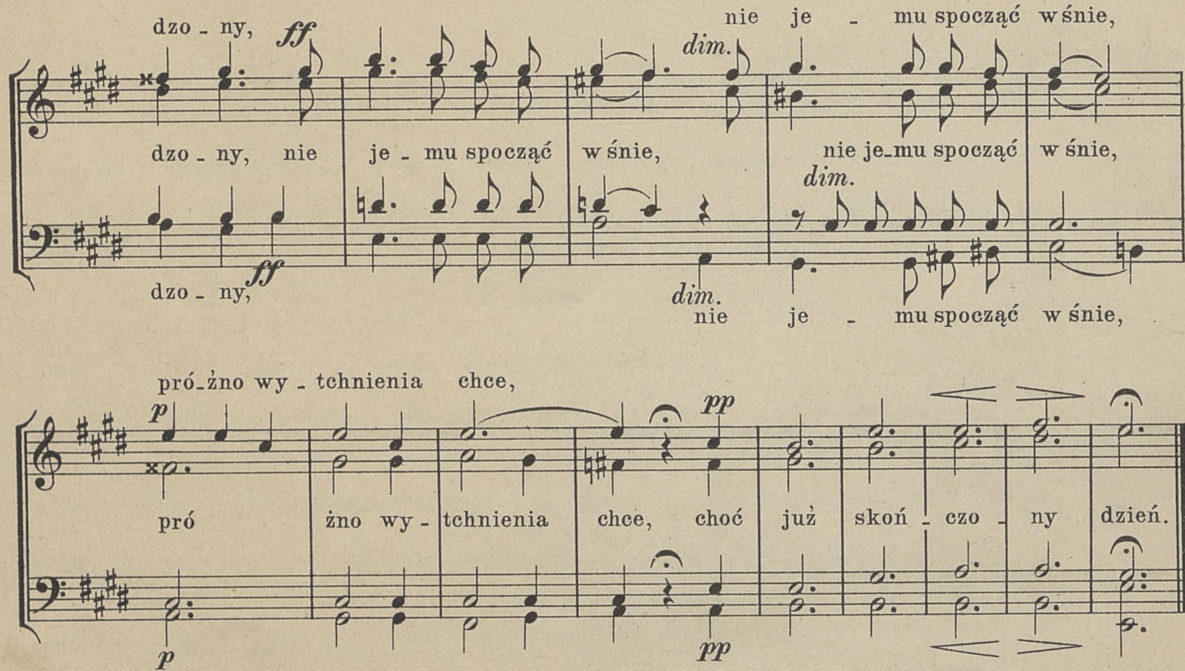

zbladł o - snu - ty wchmury. Po - bie-lił już szron na - gie drzew ko -
ko -
wie - czor - ny - zamilkł dzwon, już dzień skoń - czo - ny.
ro - ny, wie - czor-ny za - milkł dzwon, już dzień skoń - czo - ny.
wie - czor - ny za-milkł
ro - ny, wie - czor - ny zamilkł dzwon,

p
cresc.
p
Duch się ciemności zląkł, ta noc go smuci, bo ma_rzeń dalszy ciąg, już nie po_
p
cresc.
p

f
p
wró_ci. Po _ co wy_glądać dnia, na_dzieja błądzi; kto ja_ką pewność ma co
f
p
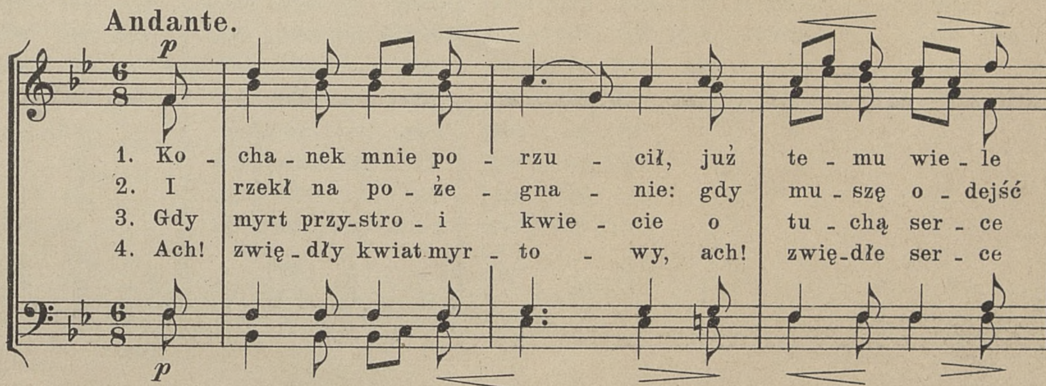

p
cresc.
los nam są - dzi. O - nie - miał ca - ły świat,
cresc.
p O - nie - miał ca - ły swiat, za - snął śród
dim.
za-snął śród ci-szy gdzie-niegdzie życia ślad, za-le - dwie dy-szy, ledwie dy-szy.
ci-szy, gdzienie-gdzie ży-cia ślad, le - dwo że dy-szy
dim.

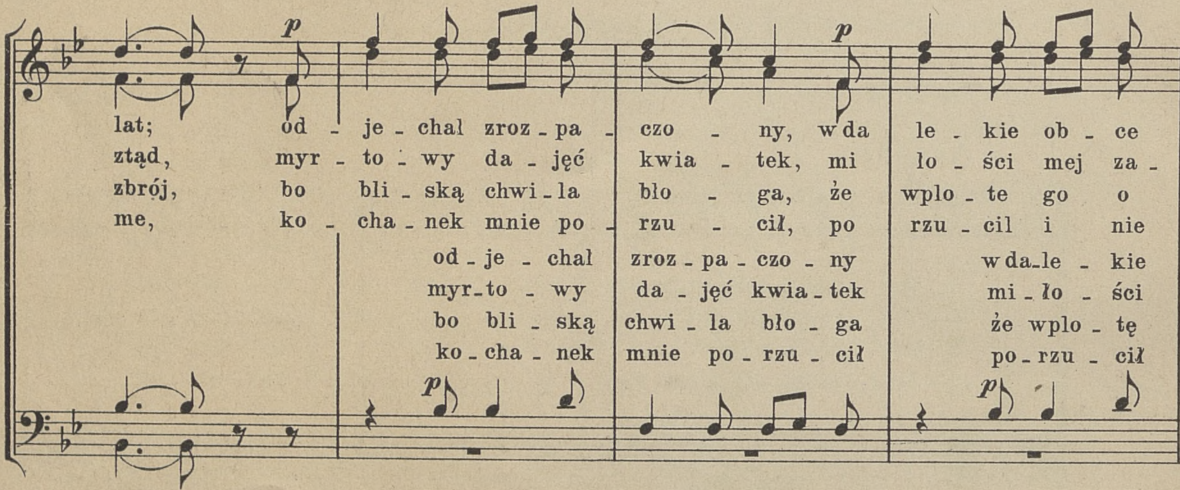

pp
cresc.
Próżno wytchnienia chce mój duch stru - dzo_ny; nie je - mu spo_cząć w śnie choć
pp
cresc.
pró_żno wytchnienia chce mój duch stru -
f
dzień skoń - czo_ny, pró - - - żno wy - tchnienia chce mój duch stru -
f
f
pró_żno wytchnienia chce mój duch stru -
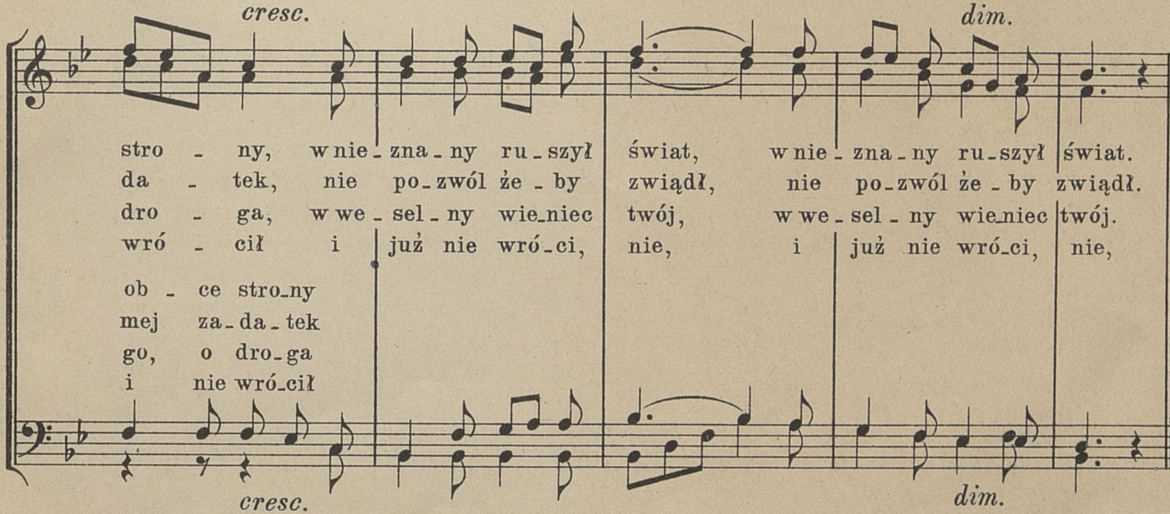

dzo - ny, ff
nie je - mu spocząć w śnie,
dim.
dzo - ny, nie je - mu spocząć w śnie,
nie je-mu spocząć w śnie,
dim.
ff
dzo - ny,
dim.
nie je - mu spocząć w śnie,
pró-żno wy - tchnienia chce,
p
pp
pró żno wy - tchnienia chce, choć już skoń - czo - ny dzień.
p
pp

№ 25. Zawiedziona.

K. Wilhelm.

p
lat; od - je - chał zroz - pa - czo - ny, w da le - kie ob - ce
ztąd, myr - to - wy da - jęć kwia - tek, mi ło - ści mej za -
zbrój, bo bli - ską chwi - la bło - ga, że wplo - te go o
me, ko - cha - nek mnie po - rzu - cił, po rzu - cil i nie
od - je - chał zroz - pa - czo - ny w da-le - kie
myr-to - wy da - jęć kwia - tek mi - ło - ści
bo bli - ską chwi - la bło - ga że wplo - tę
ko - cha - nek mnie po - rzu - cił po - rzu - cił

cresc.
dim.
stro - ny, w nie - zna - ny ru - szył świat, w nie - zna - ny ru - szył świat.
da - tek, nie po - zwól że - by zwiądł, nie po - zwól że - by zwiądł.
dro - ga, w we - sel - ny wie_niec twój, w we - sel - ny wie_niec twój.
wró - cił i już nie wró_ci, nie, i już nie wró_ci, nie,
ob - ce stro_ny
mej za - da - tek
go, o dro_ga
i nie wró_cił
cresc.
dim.